

REFERENCE
(Not for Issue)

Assam

Not for Issue Only Inside Library

Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

EIGHT SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE
ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH
GENERAL ELECTIONS UNDER THE
SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN
CONSTITUTION OF INDIA

WINTER SESSION

VOL. 1

NO. 3

The 21st January, 1970

सत्यमेव जयते

1983

PRINTED AT GUPTA PRINTERS, GUWAHATI-781 006

REFERENCE

Not for Issue!

Reading Only Inside Library

Proceedings of the Eighth Session of the Assam
Legislative Assembly assembled after the
Fourth General Elections under the
Sovereign Democratic Republican
Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber,
Shillong, at 10 A. M. on Wednesday, the 21st January 1970.

PRESENT :

Shri Mohi Kanta Das, M. A., B. L. Speaker, in the
chair, Six Ministers, Eight Ministers of State, Three Deputy
Ministers and Sixty-nine Members.

RULING BY THE SPEAKER
ADJOURNMENT MOTION

Re : Murder at Burapahar

Mr. Speaker : Yesterday an Adjournment Motion was
moved by Shri Dulal Chandra Barua, M. L. A., for the
purpose of discussing the situation arising out of the
murder of three persons and grievous injury to another
near Burapahar very recently. In that connection he
stated that the life of Shri Upen Datta, who was grievously
injured, is in danger. He submitted that the Government
failed to ensure protection to the life of the people and

to detect the offenders even when the car was brought from Burapahar to Barapani, where the offenders wanted to throw the car with the dead and the injured into the Barapani river. Moreover the labourers of the tea estate which was owned by one of the deceased have become panicky for the incident. He submitted that the Government failed to give adequate protection to life and property although the Government managed to increase the number of staff in the Police Department. Dr. Bhupen Hazarika, M. L. A., also stated that on 18th January last, while he was on his way back from Dibrugarh with four of his brothers in his car, at about 2-30 A. M. near Kaziranga, a big truck appeared from behind and tried to overtake his car with mischievous motive. He suspected foulplay of the truck driver but he somehow managed to escape the mischief of the driver. He stated that the area between Kaziranga and Jhaklabanda is very insecure and something should be done in that area to ensure safety to the people passing through that area. Shri Debeswar Sarma, M. L. A., stated that he visited the injured person in the hospital and said that some steps should be taken immediately to ensure safety to the patient. Shri Atul Chandra Goswami, M. L. A., also spoke about the insecurity of the area from Kaziranga and Jhaklabanda. Shri K. P. Tripathy, Minister admitted that the murder was most ghastly one. He agreed with Shri Sarmah that adequate protection should be arranged for the injured and assured that he will give personal attention to the matter so that adequate protection is provided for.

As regards other suggestions made by Dr. Hazarika, he stated that the question will be considered by Government whether Police outpost can be opened at Burapahar.

So far as the admissibility to the Adjournment Motion is concerned, Shri Tripathy submitted that the Motion related to the administrative failure of the Government for the protection of life and property of people and further sub-

mitted that there was no administrative failure on the part of the Government and that such crimes could be committed by anybody and anywhere if he is determined inspite of the precautionary measures. As such the Motion is not admissible:

Now, the question is whether the House should adjourn for the purpose of discussing the matter. The business of the House has been chalked out by the Business Advisory Committee and it shall not be interrupted unless under very pressing circumstances. The crucial test is always whether the question proposed to be raised has arisen suddenly and has created an emergent situation of such a character that there is prima facie case of urgency and the House must leave aside all other business and take up deliberation of the urgent matter. It must be something very grave, something which affects the whole country, its safety, its interests and all that is happening, and the House must pay its attention immediately to that. The matter may be important, but it cannot be all important for the entire House to go out of the normal order of the day and take up another subject. The present adjournment motion does not satisfy all these conditions. Such sudden occurrence may take place even inspite of best precautionary measures. The Government have assured that they would take appropriate action in regard to the suggestions made by the hon. members in the House. In view of the assurance of the Government for adequate measures for the protection of life of the injured and the security of the area and also for proper investigation of the case and in view of the fact that the motion does not fulfil the test stated above, I am constrained to disallow the motion.

Shri Dulal Chandra Barua :

Mr. Speaker, Sir, we are to abide by your ruling. May I draw your kind attention to the fact that assurance was given in the House by the hon. Finance Minister for taking necessary precautionary measure in Civil Hospital where Shri Upen Datta is lying. But I am sorry to say that nothing has so far been done. Sir, why Government did not take precautionary measure in spite of the assurance given by the Government? I also find that this murder case has been left to some Sub-Inspector of Police to investigate the matter. Our suggestion made yesterday was that this serious case of murder should be entrusted to a top-ranking intelligence officer for investigation. Mr. Speaker, Sir, you have disallowed the Adjournment Motion on the strength of the assurance given by the Finance Minister on behalf of the Government that precautionary measure for the security of the injured person lying in the Civil Hospital would be taken; but nothing has so far been taken in this regard.

Mr. Speaker : All right, you talk with me in this matter in my chamber.

Re : The Gauhati Corporation Bill, 1969

Mr. Speaker : I have gone through the matter carefully. I find this is a complicated matter involving far-reaching legal and constitutional consequences. I have therefore thought it necessary to consult the Advocate General in the matter. I shall give my ruling after I receive his opinion in the matter.

Re : Murder of Shri Banshidhar Dutta, Headman and District Organising Secretary, Peoples Democratic Party, Jorhat Branch.

Sri Dulal Ch. Barua : Mr. Speaker, Sir, the Adjournment Motion which I have placed before you yesterday. It was proposed to be taken up today as it is a matter of urgent public importance and of recent occurrence. It has fulfilled all the conditions laid down under Rule-56 and 57. Without going through all the conditions/points, simply, I want to stress under the Rule 57, rule (3) that it must not relate to a matter which is not the primary concern of the State, and in this connection, I must say that the matter is such an important one that it is the first of its kind that has taken place in this State. In this connection, the Govt. may come forward with an argument by saying that it is under the ordinary law and order. But to my mind it is not under the ordinary administration of law and order. As I have said already this is completely a murder which has taken place on political consideration. That man who has been murdered was a headman and a very popular local labour leader who happened to be the organising Secretary of the newly formed Peoples' Democratic party. Sir, the trouble started when that gentleman last time supported an independent candidate against the Congress candidate, and somehow or other the Congress candidate got defeated in that particular constituency and our independent candidate came out successfully with an overwhelming majority. As a result some of the Congress workers including some of the Government servants have been constantly harassing that particular person. This matter has been brought to the notice of the police authorities on several occasions by those persons, by the organisation and by myself but nothing has been done. The trouble started more seriously when he has been appointed by the D. C. as the headman of

that particular area by considering his good record and popularity and his contribution towards the society as a social worker. Since that appointment, the supporters of the Congress party have been threatening his life. When this thing came to my notice, I brought it to the notice of the D. C. and also to the notice of the Additional Superintendent of Police, Jorhat and also the O. C. Jorhat Thana. I had advised the deceased who has been subsequently murdered to submit petition. He submitted petitions one after another but no precautionary measures have so far been taken to protect his life. Finding no other alternative I myself came to Shillong and placed the matter before the I. G. P. and told him that these things were going on and though I have brought these things to the notice of the district authorities, no action has so far been taken. Even after that while this gentleman was visiting Jorhat he came to me and explained to me personally about the threat to his life by certain persons and he mentioned the names of those persons. He said that they have been threatening his life. This thing also I have brought to the notice of the police authorities but no precautionary measures have been taken. As such I have advised him to submit petition to the A. D. M., Jorhat on 25th of November 1969. He has accordingly submitted a petition to the A. D. M. and the A. D. M. immediately referred this matter to the police authorities to enquire and submit report. Moreover, on 17th of December 1969, at about 5.30 P. M. while this gentleman was returning home after attending an inaugural ceremony has been on the way. Sir, you will be surprised to hear that a big conspiracy has been going on against this particular gentleman and against other members of that particular party. You will be surprised to hear that even Government vehicle belonging to the State Electricity Board has been used to take away the culprits after they have killed the man. You will be surprised to hear that

these culprits have been given sheltering the Electricity Board compound as they were not in position to go to their homes. These culprits, I am told, were the deserters from the military. I know one Dabo Kalita and another, but his name I have forgotten. I have been told these persons after deserting the military went to Ceylon and other places they have adopted modern technique of murder and these were the same persons who were involved in some other murder cases in the year 1968. This fact was also brought to the notice of the police but no action has been taken by the authorities concerned. It is a matter of great surprise that just to commit this murder, these people were appointed in the Electricity Board. It is not understood how people these can be appointed in that Govt. organisation just to allow them to commit such kind of crimes. More so one of the employees of the State Electricity Board is the leader of these crimes which has been committed there. One Mr. Bora who is serving in the Jorhat Court is also involved in this case. The deceased person while mentioning his name has also submitted his complaint to the police authorities but no action has been taken and still these people are moving at large. It is a case of political murder and these so-called conspirators of the Congress did not take any effective steps so far. Therefore, this matter does not come under the ordinary administration of law and order. Since February, 1967 these things have been going on and in spite of repeated appeal not only by the individuals but by the peoples' representatives but no action has been taken to protect the life of that particular individual. So considering all these aspects I for one consider this to be an extraordinary case and I submit that it is a political murder. It is the first of its kinds in the history of Assam. Considering the nature of the crime that has been committed in Jorhat by murdering this man I think it is a fit case to be discussed in this House through an

adjournment motion. More so, we being in the Opposition feel that there is no security for the life of the people. If that be so then in what way democracy can function. So considering the urgency of the matter I think you will kindly allow us to discuss this matter through this adjournment motion so that the House can give proper directive to the Govt. that no murder is committed in the name of political parties which are in power so that the security of life and property can be ascertained through the administrative machinery. With these observations I submit that you will surely allow us to discuss the matter taking into consideration all these factors through an adjournment motion.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—A large number of facts on the failure of the Govt. have been marshalled by Mr. Barua. But I am not in a position to say any thing about them now. If this matter is carried over till tomorrow then I think it will be possible to collect the facts for the House. Mr. Barua started by saying that it is a murder organised by the officers of the Electricity Board and ended by saying that it is a political murder. I do not know how these two things can be coordinated, I am at a loss to understand. Anyway this can be taken up tomorrow.

Sri K. P. Tripathy, Minister : How these two things can be coordinated I am at a loss to understand.

Sri Dulal Chandra Barua : Sir, if the Government wants more proof, I am ready to give it. As I have already said this conspiracy had been started since 1967 and you will be surprised to hear Sir, that before the murder took place, one of the biggest political murder, one particular non member spent more than three hours in that particular criminal's house.

Shri K. P. Tripathi : Sir, it is a rule of law that evidence

and not presumption guide determination of cases and, therefore, in this matter although somebody may visit immediately before a crime was committed to connect him with the crime is not proper.

Shri Dulal Ch. Barua : But there are circumstantial evidence.

Shri K. P. Tripathy : Sir, I need time for this. This may be held over till tomorrow.

Mr. Speaker : The matter will be taken up tomorrow!

Mr. Speaker : Now, Item No. 1.

Re. Motion for extending the time for submission of the Report of the Select Committee on the Gauhati Corporation Bill, 1969.

Mr. K. P. Tripathy. Minister : Sir, I beg to move that this Assembly agrees to extend time for submission of the Report of the Select Committee on the Gauhati Municipal Corporation Bill, 1969 till the 31st May, 1970.

Shri Govinda Kalita : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই প্রস্তাবটো সম্পর্কে মই কেইটামান কথা জানিবলৈ বিচাৰিছো। মোৰ কথা হৈছে Select Committee খন গঠন হ'ল। এই Select Committee খন গঠন হোৱাৰ আজি ৫ মাহ হল। এই পাচ মাহে কি কৰিলে। মই জনাত মাত্ৰ এই খন ২ দিনৰ কাৰণে এবাৰ বহিছিল কিন্তু কাম হলে একো হোৱা নাই। এই Select Committee বহাৰ কাৰণে ও কিছুমান মেম্বাৰে চিঠি পাইছে কিছুমানে চিঠি পোৱা নাই। আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰী লক্ষ্যধৰ চৌধুৰী ডাঙৰীয়াইও চিঠি পোৱা নাই। এই ধৰণে মই জনাত এই Select Committee ৰ কাম একো হোৱা নাই। তাৰ কাৰণ কি? তাৰ কাৰণ আমাক বুজাই দিব লাগে।

২য় কথা হৈছে এইটো মই বুজি পাইছো আচল কথা হল, গুৱাহাটীক Corporation কৰা উদ্দেশ্য চৰকাৰৰ নাই। এই চৰকাৰে ৭ বছৰৰ আগতেই এখন One man Commission পাতি দিছিল। তাৰ Report আহোতে বহুত দিন লাগিল আৰু টকাও যথেষ্ট খৰচ হল। তাৰ পাচত এই বিধান সভাত এটা Resolution পাচ হল যে গুৱাহাটীক Corporation কৰিব লাগে। আৰু তৎকালেই তাৰ কাম আৰম্ভ কৰিব লাগে। এনে অৱস্থাত তাৰাতাৰিক জোৰাতালি মাৰি চৰকাৰে গুৱাহাটী কৰপোৰেশন বিল Assembly ত introduce কৰিলে তাৰ পাচত Select committee পাতি দিলে। তাৰ পাচত মই নিজে গুৱাহাটী কৰপোৰেশন বিল উত্থাপন কৰিব বিচাৰো। তাৰ পাচত চৰকাৰ কৌশল কৰি পলম কৰিছে। যোৱা ৫ মাহ নামকোৱাচতে পাৰ কৰিলে, মিচামিচি কিছুমান কৌশল কৰি। গতিকে এই ধৰণেৰে সময় নষ্ট নকৰি অচিৰেই গুৱাহাটীক 'মহানগৰ' বুলি ঘোষণা কৰিব লাগে। আৰু অময় তথা গুৱাহাটীৰ বাইজৰ আশা আকাঙ্ক্ষা পূৰণ কৰিব লাগে। গুৱাহাটীৰ আজি অৱস্থা কি আপোনালোকে নজনা নহয়। তাৰ নলা, নৰ্দমা, বাস্তাব্যতা আদিৰ অৱস্থা নাই। গতিকে এই অৱস্থাৰ উন্নতি কৰাটো আমাৰ দায়িত্ব, চৰকাৰৰ দায়িত্ব। এই দায়িত্বক যদি অৱহেলা কৰে তেনেহলে বাইজৰ ঘোৰ অন্যায় কৰা হব। এতিয়া বাৰিষা আৰম্ভ হবৰ হল। আপোনালোকে ভাৱে বাৰিষা কালত গুৱাহাটীৰ ৰাস্তাত বোকাদমানীৰ প্ৰকোপত খোজ কাঢ়ি অহা যোৱা কৰিব নোৱাৰা হয়। এই অৱস্থা যদি গুৱাহাটীৰ নিচিনা ঠাইত, সি এখন নেকি এখন বেচৰকাৰী ৰাজধানী, তাৰ এনে দুৰৱস্থা কিয় হবলৈ দিছে? এইটো বাঞ্ছনীয় নহয়। গুৱাহাটীক Corporation কৰা কামত বিলম্ব হোৱা কথাটো সৰ্ব্বোচ্চকৈয়ে নিন্দাৰ কথা। সেই কাৰণেই মই জানিব বিচাৰিছো ইমান এটা গুৰুত্ব পূৰ্ণ কামক চৰকাৰে অৱহেলা কৰি কিয় ইমান সময় লোৱা হৈছে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : Sir, the Select Committee

is a Committee of the House under your jurisdiction. How the Government can interfere in its work, I do not understand.

Shri Lakshyadhar Chaudhury : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ নামটো শ্ৰী যুত গোবিন্দ কলিতা ডাঙৰীয়াই উল্লেখ কৰাৰ কাৰণে মই দুটামান কথা কবলৈ বিচাৰিছো। সচাঁকৈ মই এই Select Committee বহাৰ কোনো চিঠি পত্ৰ পোৱা নাই। মই ওচৰতে থাকো। মই এতিয়া দেখিছো যে মই কি মেম্বাৰ হলো। আমাৰ গাৰত কিছুমান মেম্বাৰ থাকে ঘিলাক নেকি নামতহে মেম্বাৰ কামত একো নাই। গতিকে মই ভাবিছো ময়ো তেনেধৰনৰ মেম্বাৰেই হলো নেকি? আৰু এটা কথাত মই আচৰিত হৈছো যে এই Select Committee Report ১৯৭০ চনৰ ৩১ মেত কেনেকৈ ওলাব। কাৰণ অহা ২৩ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা বাজেট অধিবেশন বহিব। মোৰ বোধেৰে এইটো ১৯৭০ চন নকৰি ১৯৮০ চন কৰিলেহে ভাল হব। আৰু মই জনাত কোনো মিটিং বহা নাই। সচাঁকৈয়ে এই মিটিংখন বহিছিলনে? যদি বহিছিল তেনে হলে মোৰ কোনো আপত্তি নাই। কাৰণ মই নাকমতহে Select Committee ৰ মেম্বাৰ কামত একো নাই। আৰু গুৱাহাটী মহ-দাহ ইমান বেচি যে আমাৰ এই বিধান সভাত থকালোক সকলৰ ভিতৰত নজনা কোনো নাই। আৰু গুৱাহাটীত প্ৰায় মানুহেই মোক চিনি পায় M. L. A: হিচাবে। আন কি চিঠি পত্ৰ দিয়া পিয়নকেইটাও মোক চিনি পায়। গতিকে মই জনাত মোৰ নামত কোনো চিঠি পত্ৰ Issue হোৱা নাই। গতিকে এই বিলাক কথা গাঁই বাই একো লাভ নাই। মাত্ৰ কথা হল যদি গুৱাহাটীক Corporation কৰিব খুজে অতি সোনকালে কৰক নহলে অযথা পলম কৰি একো লাভ নাই মহৰ কামোৰত মানুহে আৰু কিমান দিন জিয়াতু ভুগি থাকিব। আৰু মানুহক মাটি দি আনকি M. L. A ক মাটি দি congestion বঢ়াইছে। city কৰাটো ও অন্যান্য

city ৰ নমুনাৰে কৰিলেই হব। মই কবৰ হলে এই Select Committee ৰ Report ১৯৭০ চনত দিয়াটো নকৰি ১৯৮০ চনত দিয়াটো কৰিলেই ভাল হব।

Shri Nakul Chandra Das : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই Personal explanation হিচাবে অলপ কব খুজিছো। মাননীয় সদস্য শ্ৰী লক্ষ্যধৰ চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ ভাষণত যিজন M. L. A ক গুৱাহাটীত মাটি দিব খোজা বুলি অভিযোগ কৰিছে সেই M. L. A ময়েই।

(হৰ্ষধনী—Shame, Shame)

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই M. L. A হিচাবে গুৱাহাটীত মাটি পাবৰ কাৰণে দৰ্খাস্ত কৰা নাই। মই M. L. A হোৱাৰ আগতে গুৱাহাটীত হুদাৰ্ঘ ১৮ বছৰ সংবাদ সেৱা কৰি জীৱিকা নিৰ্ব্বাহ কৰিছিলো। গুৱাহাটীত মই এই ১৮ বছৰ ভাৰা ঘৰতে আছিলো আৰু সেই সময়তে মই ১৯৫৪ চনতে এটি ঘৰ বান্ধি থাকিবৰ কাৰণে এডোখৰ মাটিৰ বাবে আবেদন কৰিছিলো। গুৱাহাটীত মাটি বিতৰণ বহুদিন স্থগিত ৰখাৰ কাৰণে এতিয়াহে এই আবেদনখন বিবেচনা কৰিবলৈ লোৱা হৈছে। মই সাংবাদিক হিচাবেহে মাটি বিচাৰিছো, সদস্য হিচাবে বিচৰা নাই আৰু যদি সদস্য জনে মোক মাটি দিয়াৰ কথাত আপত্তি কৰে তেনেহলে মোক মাটি নেলগে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : What I beg to submit is that when the Government has brought a Bill, the intention are that the Bill should be passed into law. চৰকাৰে যি বিল আনিছে সেই বিলখন কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছে।

Shri Dulal Chandra Barua : Sir may I know whether reading of newspaper is permitted in the House ? The Minister, Tribal Areas Department, is reading newspaper.

Shri Chatrasing Teron : I am looking at the headlines only.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : The House seems to be very sportive today. I think it is for the weather and also because the mikes are not functioning.

Mr. Speaker : মই এটা Appeal কৰিব খোজো যে মেম্বাৰ কেইজনৰ পৰা আৰু এটা Report পাইছো যে সদনত ভাষাটো অসমীয়াতে কবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে যদিও কেইবাটাও ভাষাত কথা কব পাৰি। তথাপিহে অসমীয়াতে কবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : অসমীয়া কবৰ কাৰণে আমি সকলোৱে চেষ্টা কৰিছো। গতিকে অসমীয়া ভাষাত কোৱাৰ আমাৰ কোনো আপত্তি নাই। ৰাজ্যপালেই যেতিয়া অসমীয়াত কৈছে আমি কিয় নকম। কেতিয়াবা প্ৰয়োজন হলে ইংৰাজীটো কবলগিয়া হও। ইংৰাজী কোৱা মানেই যে অসমীয়া ভাষাক বহিষ্কাৰ কৰা সেইটো নহয়, মাননীয় সদস্য সকলেই যেতিয়া ইংৰাজীত কয় আমাক দোষ দিব নোৱাৰে। আমাৰ কথা হৈছে Govt যে যেতিয়া বিল আনিছে সেইখন আইনত পৰিণত কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰৰ চেষ্টাত সন্দেহ কৰাৰ কাৰণে দুখ পাইছো। এই বিলখন অনাৰ লগতে তাক আইনত পৰিণত কৰা এটা সীমাবেখা বান্দি দিয়া হৈছে। তেনে স্থলত ১৯৮০ চনলৈ ঠেলী দিয়াৰ কথাটো কলে দুখ পাম।

Chief Minister ৰ গা অস্থখ আছিল বাবেই মিটিংখন attend কৰিব লাগিছিল যদিও কৰা নাই আৰু অইন Chairman নোপোৱাৰ কাৰণেই পলম হব লগা হৈছে। মই আশাকৰো মাননীয় সদস্য সকলে ধৰি লব যে এই বিলখন আৰু সোনকালে আইনত পৰিণত কৰিবৰ কাৰণে বৰকৈ যত্ন কৰা হৈছে আৰু এই সম্পৰ্কে List তৈয়াৰ কৰা হৈছিল List ত Shri Lakhya Dhar Chowdhury, Govinda Kalita ৰ

নাম আছে, তেওঁলোকলৈ Register কৰি চিঠি দিয়া হৈছিল। চিঠি হেৰাইছে বুলি কৈছে অৱশ্যে চিঠি দিয়াৰ প্ৰমাণ আমাৰ হাতত আছে।

আপোনালোকে নাভাবিব যে Corporation হলেই যে সকলো বিপদ নাইকিয়া হব Calcutta ত Corporation হোৱাৰ পিছতো মহ নোহোৱা হোৱা নাই। Corporation হলে নতুনকৈ Tax বাঢ়িব বেচি। Tax হোৱাৰ Tax বাঢ়োৱাতো পূৰ্বৰ পৰিমাণেই Tax ৰাখে। আপোনালোকে জানে Howrah Municipality য়ে Calcutta Municipality ৰ পৰা পৃথক হব বিচাৰে।

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : Extension ৰ সময়ত এই বিলাক প্ৰশ্ন নুঠে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : মই তেখেতৰ লগত একমত, মই এইটো কথা কব খোজো যে যিমান সোনকালে পৰা যায়সিমান সোনকালে আইনখন কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে। আমাৰ Chief Minister নথকাৰ কাৰণেই আমি meeting পাতিব পৰা নাই। ফলত অলপ পলম হৈছে কিন্তু যিমান সোনকালে পৰা যায় সিমান সোনকালে আইন খন কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিব পাৰিলে ভাল হয়।

Shri Lakshyadhar Choudhury : 30 th September ত কৰিলে ভাল হয়।

Shri Kamakhya. Prasad. Tripathi : Sir, the suggestion 30th September, 1970. I accept the suggestion.

Mr. Speaker :- The Assembly agrees to extend the time for submission of the Report of the Select Committee on the Gauhati Municipal Corporation Bill, 1969 to 30th September, 1970.

Shri Debeswar Sarma - Sir, I suppose there is a rule for this. I am not standing on the merit of the matter.

As regards the rule I suppose the consensus of the House should be sought before you change this thing. According to rules you have to seek the consensus.

Mr. Speaker :- It was originally 31st May, 1970. Now it is to be changed to 30th September, 1970. Has the House granted leave to extend the time for submission of the Report of the Select Committee on Gauhati Municipal Corporation Bill, 1969 till 30th September, 1970. The leave was granted and the motion was adopted.

Now debate on the Governor's address. Mr. Bhattacharyya ?

Re : Debate on the Governor's Address.

* Shri Gaurisankar Bhattacharyya -Mr. Speaker, Sir, as I started my speech in English I hope, I shall get the indulgence of being allowed to conclude in that language. Sir, I was saying that one of the most, if not the most important problem in our State today is the problem of land and landless. We have seen that in our State there are lakhs of landless peasants. There are also several lakhs of ex-tea garden labourers or surplus tea garden part-time labourers who also cannot have their livelihood in the near future, if they do not get land. While this is the picture on the one hand, on the other hand we see that there are quite a large number of reserves ; some are called grazing reserves, village grazing reserves and some are called forests reserves and noncadastral reserves.

We have seen that large groups of people are coming from outside the State and many of them are squatt-ing on those lands. Everyday train loads of people

* Speech not corrected

are coming and because those new comers have got ready cash in their hands, they do not mind spending money right and left. They bribe people; they give big contribution; they engage 'touts' and they run to Shillong and other important places and persons and thereby they grab land. So a two prong process is going on. The local landless people are deprived of land on this or that plea because they are law-abiding people and those people who can either bribe or blackmail are getting land. This situation appears to be intolerable. Sir, you were pleased enough to appoint a Committee under the Chairmanship of the Revenue Minister to go into this matter. Though the Committee's labour has not yet come to end the concensus in the Committee was that as quickly as possible the so called grazing reserves should by and large be opened for settlement with the landless local people with special preference to landless people belonging to the scheduled caste and scheduled tribes, erosion affected people etc. Unfortunately however whenever we go through the daily newspapers we find that everyday hundreds of peasants are being evicted from those so called grazing and forest reserves where actually there is no forest. While the Government, inspite of the public demands and recommendations from various quarters are allotting 5 bighas of land for every buffalo and in some places they are allotting three bighas of land per family. So according to Government a buffalo is more valuable than a human family. Now we have seen in the latest issues of the newspapers that people of Belchar reserve in Cachar, Koimari and Gobindapur reserves in Barpeta and in many other places have been evicted. From these reserves some settlements have been given but there is a lot of discrimination and I need not say

on what basis. But it is surprising that while nearby there are hundreds of erosion affected families Gobindapur reserve should be kept as a close preserve for being allotted only to favourite few. It is very unfortunate. It is very strange that the Governor's Address has absolutely no mention about this most vital and extensive problem of land and the landless State of Assam. There is also absolutely no mention in the Governor's Address about the problem of unemployed people in the State. Everyday the number of unemployed is swelling and these unemployed people are not only educated unemployed in the towns and suburbs but the vaster number is from the rural areas. Unless and until all the available land is made available to those who are willing to till and raise crops and unless and until small, medium and cottage scale industries are developed throughout the State in addition to the capital-intensive big industries, this problem of unemployment will be all the more dangerous and you know, Sir, that these unemployed people will not only be a problem to themselves but they will be a problem for the State and the society. It is strange that in the Governor's Address there is absolutely no mention about this big problem as well.

Now, with regard to the industrialisation of the State we have noted that just on the eve of the joint meeting of the A. P. C. C. and the Congress Party Mrs. Indira Gandhi gave a statement in the Lok Sabha which she repeated in the Rajya Sabha giving a package deal to Assam and there has been a lot of comments on that package deal. We expected that the Government would give its own comments on this deal as to whether it is a very vague and indefinite thing or whether it is concrete. In this connection I

would like to say that this Legislature had passed a resolution unanimously that there should be a second public sector refinery in Assam. When that unanimous resolution was being drafted at that time an original draft was submitted by a bureaucrat asking for additional refining capacity and it is at our instance that instead of additional refining capacity and it was specifically stated that there should be a second public sector refinery in Assam because we felt that there was a lot of difference between additional refining capacity and a second refinery. However, ultimately the resolution was not for additional refining capacity but for a second refinery in Assam. We did so knowing full well its implications and the difference between the two. The Prime Minister, Shrimati Gandhi in her statement before the Lok Sabha and Rajya Sabha spoke not of a second public sector refinery but additional refining capacity in Assam. She said that it was now decided that the present refining capacity in the State should be increased by a little over 1 million tons in the Fourth Five-Year Plan either through expansion or establishment of an additional refinery as may be found economically feasible. This is what she said. Thereafter her Secretariat has allowed leakage of some inspiring news and this is what appeared in the Amrita Bazar Patrika only recently, on January 8.

The Headline was very encouraging. There is sufficient reason to be flattered by reading the newspaper. Another encouraging information which was made available to 'Patrika' was the fact that the Government, at the Secretariat level were armed with required technical support that, even after raising the capacity of the Gauhati refinery from its present level of 0.75 million tone to one million and ten lakh tonne annually

a definite scope remains to expand its capacity further by one million tonnes to hit in the long range, 21 million tonne final capacity with crude available within Assam. About the second refinery upto now there is no categorical statement from the side of the Govt. that we are going to open a public sector refinery. Therefore, I may be wrong in my interpretation if the other thing is correct, Indiraji in her package really send the second refinery I shall be the happiest man. People have got doubt about the real intention of the Govt. of India. Whether they really mean to open the second refinery or only to expand the present one because in this particular paper with regard to the O.N.G.C with the prospect for the establishment of an additional one million tonne refining capacity in Assam has suddenly brightened, it is learnt here today with the ONGC giving positive assurance to the Government of supply of this quantity of crude, over and above their normal supply, from ONGC oil fields-Lakwa and Rudrasagar in Assam. The ONGC has very promptly contradicted it. The people of Assam who have been very rightly agitating and this Legislature should reflect that the mind of the people of Assam are really much concerned about the real intention of the Government in the matter and we expect that the Govt. of Assam would at least give the statement through this Legislature about the suspect of the package. The State was rich in forest resources. There was scope for the establishment of industries based on forest produce. So the Govt. has decided on the establishment of a paper corporation. This corporation will be entrusted with the task of putting up pulp mill. The Govt. will establish a corporation and that corporation will decide to putting up a pulp mill.

This is also an indirect offer.

With regard to the petro-chemical complex here the promise is not the usual. It is a peculiar thing. It is an unusual complex, recognising the need to take measure for the industrialisation of the State based on other industries a petro chemical complex will be established. So that will be only a petro chemical which will cover the 167 different items that are possible from crude. Lastly there is a promise of Brahmaputra Commission. That will give us expert of course. Though the Govt of India said that the State Govt. to see that in the State plans to make necessary allocation to go ahead with a big scheme like Brahmaputra Commission. Was the Ganga Barrage financed by the State Govt? If in the case of other State the Central Govt. can foot the bill why in the case of Brahmaputra Commission the State Govt. should foot it? What is the idea of the State Govt. in this matter? That is also the country wanted to know. But unfortunately the Governor has not mentioned anything. We might be unnecessarily suspect. If our suspicion are really unfounded let us be convinced about it. All that we want is that the Govt should come out with their own information. Our fear may be unjustified and our hopes may not be belied. Particularly the profession and practice of the Govt. of India are differing. A report of the Monopoly Commission at page 119-122 I found a list of 75 leading business houses. These 75 leading Houses out of which 49.9% of all the non Govt. and non banking companies, Tata tops the list with the total assets of 384.94 lakhs. Birla comes next. Birla is the second biggest Monopolist in India. Tata controlled about half of total assets of the non-Govt. non-technical assets of the whole

country. Now this is the position and we also read in the newspaper that on 27th of December Govt. moved the Economic Policy Resolution in the A. I. C. C. at Bombay. Chatrapati Chouhan had said that monopoly may make its impact to politics and that it was a lesson of history that economic power always seeks to demonstrate political power. This dangerous development must have curved. Really he is one like a Chatrapati. But exactly after 3 days of this speech the Union Govt. gave to the Birlas a new year gift in the form of Rs. 56 crores for a project at Goa. And lest anybody may accuse Indiraji for this the Union Govt. had raised the price of steel. When we see this north pole and south po'e difference between profession and the practice of the Indirites we have got sufficient reason to suspect all her package programme. We expected Sir, that the Governor's Address ought to have given the assessment of the Government of Assam in this matter. Of course I have heard your bell and I am sorry even thereafter I have continued. Though I have had much more things to say with all respect to you I conclude my observations. With these I commend the motion.

Shri Dulal Chandra Barua :

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াৰ ভাষণৰ ওপৰত আমাৰ দলপতি ডাঙৰীয়াই যিটো প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে তাৰ সমৰ্থনত মই দু আঘাৰ-কবলৈ আগবাঢ়িছো।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত সমস্ত দেশৰ আগৰ বিধান সভাৰ সমৰ্থ কথৱিবিলাক ভাষণৰ উপৰত উল্লেখ কৰি কৈছে সেইটো ১৩২ পৃষ্ঠাত উল্লেখ আছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এই সম্পৰ্কত মই জনাব খুজিছো যে গবৰ্ণৰে

যি খন অধিবেশন আমন্ত্ৰণ কৰিছে ইয়াতেই তেখেতৰ ভাষণৰ সকলো লাগতিয়াল কথা আলোচনা কৰা হ'ব। কিন্তু এতিয়া দেখা গৈছে তেখেতৰ ভাষণত ৰাজনৈতিক আৰু অৰ্থনৈতিক পৰিস্থিতিৰ সম্বন্ধ ৰাখি কোৱা কথাৰ কোনো উল্লেখ নাই। কিন্তু এই অধিবেশনত কেইটামান মুস্তেমীয় কথা যিটো কথাৰ লগত আমাৰ জাতীয় জীৱণৰ বিশেষ সম্বন্ধ নাই। ইয়াত দেখা গৈছে জাতীয় জীৱণৰ সম্বন্ধৰ লগত বিশেষকৈ আমি ভাৰতবৰ্ষৰ অন্যান্য প্ৰদেশৰ নিচিনা আমিও এক জাতীয় সঙ্গ হিচাবে থাকিব বিচাৰো কিন্তু দুভাগ্যবসতঃ আমাক ৰাজনৈতিক উপনিবেশ হিচাবে লোৱা প্ৰমান হৈছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, বিশেষকৈ জানিব লাগা কথা হৈছে আমাৰ যিটো অৰ্থনৈতিক পৰিস্থিতি, অধ্যক্ষ মহোদয় আপুনি জানে যে অল্প দিনৰ আগত আমাৰ মেঘালয়া নামৰ এখন নতুনকৈ বিল অনুমোদন কৰা হৈছে। আমাৰ প্ৰদেশৰ ভিতৰতেই আৰু এখন প্ৰদেশৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে। ইমান ডাঙৰ কথা এটা এই অধিবেশনত উল্লেখ নকৰাটো অতি পৰিতাপৰ কথা। আমাৰ সদনে এই বিলখন পাচ কৰা উচিত আৰু পুংখানুপুংসকপে আমি আলোচনা কৰি আমাৰ মতামত দি আমাৰ সৃষ্ট সবল নীতি দিয়াৰ কাৰণে ব্যবস্থা কৰিব কিন্তু সেই বিষয়ে আমাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এটা কথাও ঘূৰ্ণাক্ষৰেও উল্লেখ নকৰিলে। আমাৰ অসমৰ ভিতৰত যিখন মেঘালয়াৰ সৃষ্টি কৰিছ ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ ৰাজনৈতিক সমস্যাৰ সমাধান কৰিব নোৱাৰে। তাৰ পৰিণতি ভয়াবহ হ'ব পাৰে সেইটোও চিন্তা কৰা হৈছে। এই বিলখন পাহাৰীয়া নীতিৰ কাৰণেই বিভাজন হৈছে কিন্তু পাহাৰীয়া ভাই সকলোই যিবিলাক পাচ হৈছে সেইটো সম্পূৰ্ণৰূপে গ্ৰহণ কৰে নে নকৰে সেইটোও এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা। তাৰ লগে লগে জানিব খুজিছো যে ৰাজধানী ইয়াত থকা নথকাৰ সম্পৰ্কত। কিন্তু ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এইবিলাক দৰ্কাৰী কথাৰ কোনো উল্লেখই কৰা নহল। আমাৰ পাহাৰীয়া ভাই Prof.Swell তেখেতে আহি ইয়াত ভাষণ দি বৰ বেলেগ ধৰনে

কৈছিল যে ৰাজধানী ভৈয়ামলৈ নিয়ক বা তেখেঁত সকলৰ বলৈকে ইচ্ছা তালৈকে নিয়ক।

আজি শ্বিলংলৈ একমাত্ৰ পথ এটা। মেঘালয় ৰাজ্য হলে যদি এই বিলখন আলোচন কৰা নহয় তেন্তে পাহাৰীয়া ভাইসকলে G. S. Road ত গণ্ডগোল লগাবও পাৰে। ৰাস্থাত যান-বাহন চলাচোল বন্ধ কৰি দিব পাৰে। এই ৰাজ্যৰ মঙ্গলৰ জনসাধাৰণৰে মঙ্গলৰ কাৰণে ৰাজধানী শ্বিলঙৰ পৰা উঠাই নি ভৈয়ামৰ কোনো এক কে স্থলত পাতিব লাগে। তেহে যদি জনসাধাৰণৰ উপকাৰ হয়।

আজি আমাৰ ভৈয়ামৰ জনসাধাৰণ আৰু পাহাৰীয়া ভাইসকল মাজত যি মিলাপ্ৰীতি আছে সেই মিলাপ্ৰীতিতো বাধা আহি পৰিব। তাৰ লগে লগে টকা পইচা সম্পৰ্কত যিখন বিল যি এখন গুৰুত্বপূৰ্ণ বিল তাৰ পৰা হয়তো বন্দুক লোৱা অবস্থাও আহিব পাৰে। পাহাৰীয়া নেতা সকলে Slogan আৰম্ভ কৰিব যে অসম চৰকাৰে তেওঁলোকৰ উন্নতিৰ কাৰণে একোৱেই কৰা নাই। তেওঁলোকক Exploit কৰিছে। তেওঁলোকে তেনেকুৱা মনোৱণ্ডি ললে ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰত কেনে পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হ'ব সেইটো আলোচনা কৰা উচিত। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এই বিলাকৰ উল্লেখ নথকাটো বৰ দুখৰ কথা। আমাক অন্ততঃ আলোচনা কৰিবলৈ সুযোগ সুবিধা দিব লাগিছিল। কিন্তু তাকে নকৰি ইন্দিৰা গান্ধীক সমৰ্থন কৰি নিজ স্বার্থ ৰক্ষা কৰাৰ কাৰণেহে হুৰামুৰি কৈ এই অধিবেশন পতা হৈছে বুলি আমাৰ অনুমান হয়।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আৰু এটা ডাঙৰ কথা হ'ল ৰাজ্যপালৰ ভাষণত যোৱা চেপ্তেম্বৰ মাহত নামৰূপত ঘটনাৰ কোনো উল্লেখ নাই। সেইটো এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ ঘটনা। সেই ঘটনা সংক্ৰান্তত ১৫/২০ দিন ধৰি সান্ধ্য আইন জাৰি কৰা হৈছিল। সেই ঘটনাৰ উল্লেখ ৰাজ্যশালৰ ভাষণত নাই। ই বৰ দুখৰ কথা। নামৰূপ খাৰ উদ্যোগ কাৰখানাত কিছুমান বাহিৰা বিষয়াই ষড়যন্ত্ৰ কৰি অসমীয়া বাহীজৰ স্বার্থ বিৰোধী কাম কৰিছে।

এইটো আজিৰ কথা নহয়, ই বহু দিনৰ আগৰ পৰা চলা ঘটনা।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি শুনি আচৰিত হব যে ঘটনাৰ পাচত যেতিয়া আমি ঘটণাহুলীলৈ যাওঁ তেতিয়া এজন আলন বুঢ়াই আমাক কৈছিল যে বাইশ বছৰীয়া কংগ্ৰেচী শাসনে আমাৰ মেকদণ্ড ভাঙি দিছে। আমাৰ মেকদণ্ড চুৰমাৰ কৰি দিছে। কাৰখানাত কাম কৰাৰ পৰা আমাৰ লৰা ছোৱালী বঞ্চিত হৈছে। আটাইতকৈ দুখ লগা কথা যে আমি ৰাস্তাত ফুৰিবলৈকো ভয় লগা হৈছে। আমাৰ জীৱনৰ Security, জীৱনৰ নিৰাপত্তা নোহোৱা হৈ গৈছে। এনে চৰকাৰক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ আমাৰ লাজ লগা নাই নেকি আমাক বুঢ়াজনে স্তুতিছিল। আমি নামৰূপৰ ঘটনা সম্পৰ্কত Judicial enquiry বহাবলৈ কৈছিলো কিন্তু তাৰ কোনো ব্যৱস্থাই আজিলৈ লোৱা হোৱা নাই।

উপাধ্যক্ষ মহোদয় আমাৰ ইয়াত Oil India, Regional Research আৰু অন্যান্য বহুতো উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠান হৈছে আমাৰ অসমীয়াৰ Highly qualified আনকি Glasgo University ৰ পৰা পাচ কৰা লৰাও আছে কিন্তু তেওঁলোকৰ প্ৰমোচন যন্ত্ৰণাৰ দ্বাৰাহে চলিত হৈছে। Regional Research ৰ Director জন আমাৰ কিন্তু মন্ত্ৰীৰ অতি মৰমৰ Regional Research Laboratory ৰ ডাঃ বলেন শইকীয়া একজন Expert মানুহ। তেওঁ নহলে Laboratory নচলে। কাম কৰি কৰিহেই মানুহজন যন্ত্ৰাৰ মুখত পৰিল। চিকিৎসা কৰিবলৈ ছুটিও নাপালে। ডাঃ অয়েঙ্গাৰৰ অবহেলাৰ কাৰণেই তেখেতে ছুটি নাপালে আৰু ফলত আমি অসম ৰতন ডাঃ বলেন শইকীয়াক হেৰুৱাবলগীয়াত পৰিলো।

আজি নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত বাৰে বাৰে চৰকাৰবদৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰা সত্ত্বেও কোনা ব্যৱস্থা হাতত নললে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয় আজি যি বিলাক ৱাৰ্টিছ কোম্পানীৰ চাহ বাগান আছে সেই বিলাক যন্ত্ৰণা কৰি বিক্ৰি কৰি দিছে যাৰ ফলত বহুতো বহুৱা নিবহুৱা হৈ জীয়াতু ভুগিব লগীয়াত পৰিছে। আজি ইন্দিৰাগান্ধীৰ

নেতৃত্ব চৰকাৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি চলিহাৰ নেতৃত্ব চৰকাৰলৈকে সকলো বিলাক পূজীপতিৰ সমৰ্থক। পূজীপতিক হে সুবিধা দিছে। গণতান্ত্ৰিক চৰকাৰৰ নামত অগণতান্ত্ৰিক হৈ গৈছে।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

আৰু এটা ডাঙৰ কথা হৈছে যে দৈৱাং কাকডোঙা অঞ্চলত, নগালেণ্ডৰ সীমান্তত Ex-Service মানুহ বহিবলৈ সুবিধা দিয়া হৈছে কিন্তু তেওঁলোকৰ জীৱনৰ কোনো নিৰাপত্তা আমাৰ চৰকাৰে লোৱা নাই। শুনি আচৰিত হব যে পূৰ্ণ শইকীয়া নামৰ এজন Ex-Service মানুহক নগালেণ্ড পুলিচে ধৰি লৈ গৈছে। কিন্তু তাৰ কোনো খবৰেই চৰকাৰে দিব পৰা নাই। সংশ্লিষ্ট সকলো মহললৈকে কাগজ পত্ৰ পঠাই বিচাৰ কৰা স্বত্বেও সেই মানুহজন মৰিলনে জীয়াই আছে কোনো খবৰেই আমাৰ চৰকাৰে দিব পৰা নাই।

লগেলগে নগালেণ্ড Assembly আৰু নগালেণ্ড পুলিচে কি কাম চলাইছে আমাৰ চৰকাৰ সেইফালেও নিস্তক হৈয়ে আছে। এই বিলাক কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষনত উল্লেখ থকা উচিত আছিল। কিন্তু এইবিলাক কথাৰ কোনো উল্লেখ নাই। আনকি চৰকাৰৰ ফালৰ পৰাও কোনো বাৱস্থা আমি অজিলৈ দেখা নাই।

ইয়াৰ লগতে আৰু এটা কব খুজিছো যে আমাৰ ইয়াত ইমান এটা ডাঙৰ সৃষ্টি, সৰল আৰু শান্তিপূৰ্ণ আন্দোলনৰ সংগ্ৰাম পৰিষদৰ নেতৃত্বতেই হওক বা ৰাইজৰ নেতৃত্বতেই হওক দেশক তথা সমাজক জীয়াই ৰাখিবৰ কাৰণে আন্দোলন হৈ গ'ল। কিন্তু এই গণতান্ত্ৰিক আন্দোলন মৰিযুৰ কৰাৰ অভিপ্ৰায়েৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ষড়যন্ত্ৰ কৰি ৰাইজক ন্যায্য প্ৰাপ্তিৰ পৰা বঞ্চিত কৰি ৰাইজক প্ৰৱঞ্চনা কৰিছে। প্ৰধানমন্ত্ৰী ইন্দিৰা গান্ধীয়ে Press বিজ্ঞপ্তিত যি দিছিল সেই বিজ্ঞপ্তিত অসমৰ ৰাইজে আন্দোলন স্থগিত ৰাখিলে কাৰণ অসমীয়া ৰাইজ জ্ঞানী আৰু শান্তিপূৰ্ণ। অসমীয়া ৰাইজে আশা কৰিছিল প্ৰধানমন্ত্ৰীয়ে ঘোষণা

কৰাৰ দৰে বস্তু কেইডোখৰ দিব কিন্তু আপুনি আচৰিত হব তেখেতে যি Press বিজ্ঞপ্তি দিলে সেইটো দেশৰ স্বার্থৰ কাৰণে নহয়, অসমবাসী বাইজৰ কাৰণে নহয় মাত্ৰ ইন্দিৰাগান্ধীৰ গান্ধী বাখিবৰ কাৰণেই এই প্ৰচেষ্টা কৰিছে। আমি অসমবাসী সকলোৰেই আশাবাদী আৰু সেইকাৰণেই আমাৰ অসম বাসীয়ে বিশ্বাস কৰিছিল আজি ৰাজ্যপালৰ ভাষণতো অসমৰ উদ্যোগীকৰণৰ কিছু উল্লেখ থাকিব লাগিছিল। Petro chemical হ'ব Brahmaputra commission হ'ব এই বিলাকৰ উল্লেখ থাকিব লাগিছিল কিন্তু তাক আমি দেখা নাপালো। ইয়াৰ চেলু লৈয়ে পাচত হয়তো চৰকাৰে কৈ দিব যে কাগজত দিয়া কথাৰ কোনো বিশ্বাস নাই। কিন্তু আমাৰ অসমীয়া বাইজে যুজ কৰিবলৈ পাহৰা নাই- যুজ কৰিব।

ইয়াৰ উপৰিও চৰকাৰে যি নিবাবক নিৰোধ আইন কৰিছে ইয়াৰ কোনো দৰকাৰ নাছিল। শাসনমন্ত্ৰী যদি ভাল দৰে কাম কৰিলেহেতেন পুলিচ বিভাগে যদি ভালদৰে কাম কৰিলেহেতেন তেতিয়াহলে এই শান্তিপূৰ্ণ অসমবাসী বাইজৰ বাবে এইটোৰ কোনো প্ৰয়োজনেই নাছিল। মাত্ৰ ইন্দিৰা গান্ধীৰ গান্ধী বক্ষা কৰিবৰ কাৰণেই আৰু তেখেতৰ ক্ষমতাও বাখিবৰ কাৰণেই ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। ইয়াৰ ওপৰতে যি Division হৈছে সেইটোৰেই ইয়াৰ প্ৰধান কাম। নিজালিঙ্গপাৰ সমৰ্থক হলেই সেই আইন প্ৰয়োগ কৰিব। সেইকাৰণেই মই কৈছো যে, এই ব্যৱস্থাটো মাত্ৰ ক্ষমতা বাখিবৰ কাৰণেহে কোৱা হৈছে কিন্তু দেশৰ স্বার্থৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, শ্ৰী ফনী বৰা ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ প্ৰস্তাবত এটা কথা উল্লেখ কৰিছিল চলিহা ডাঙৰীয়াৰ Resign লৈ। কিন্তু আমাৰ মন্ত্ৰী মহোদয় সকলে এইটো সত্য নহয় বুলি কলে। কিন্তু আপুনি আচৰিত হ'ব কালি কাগজত দলপতি নিৰ্বাচনৰ কাৰণে ওপৰ মহললৈও বাতৰি প্ৰেৰণ কৰা হৈছে আৰু এনেধৰণেৰে অসমীয়া বাইজক

প্ৰৱন্ধনা কৰাৰ এই চৰকাৰৰ অধিকাৰ নাই। মই ভাবো স্পষ্ট কথা কোৱাটোৱেই কৰ্তব্য। ডাল পাত চিৰা ভুৱাকথাহে ৰাইজক সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰে। গতিকে এনেকুৱা এখন চৰকাৰ থকাটো উচিত নহয়। এই চৰকাৰে যিমান সোণকালে পাৰে গাদী পৰিস্কাৰ কৰি অন্য কোনো গণতান্ত্ৰিক দলক এই ভাৰ দিব লাগে। ইয়াত মাত্ৰ President Rule চলি নিচিনাই হৈছে। কাৰণ যি খন Ordinance কৰিছে এইখন আগতেই পাচ কৰি আমাৰ ওচৰলৈ মাত্ৰ Approval ৰ কাৰণেহে আনিছে।

এই দেশত কোনো চৰকাৰ নাই। অসম চৰকাৰ থকাহলে ৰাজ্যপালে আজি ইমান বিলাক আৱশ্যকীয় বিষয় উল্লেখ নকৰি নোৱাৰিলে হেতেন। ইয়াকে কৈ আমাৰ দলপতি ডাঙৰীয়াই উত্থাপন কৰা প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিলো।

Shri Phani Bora :-

মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই আপোনাৰ সাৱধান বানী মনত ৰাখি যিমান চমু কৰি মোৰ বক্তব্য উত্থাপন কৰিব পাৰোঁ সিমান চমুকৈ উত্থাপন কৰিম।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ যিটো ভাষণ এই ভাষণটো আচলতে কংগ্ৰেছ গৱৰ্ণমেণ্টৰ দেউলীয়া অৱস্থা সেই দেউলীয়া অৱস্থাটোহে প্ৰতিফলিত হৈছে। এই ভাষণত আচলতে ৪টা কথা আছে। তাৰ ভিতৰত এটা কথা একেবাৰেই Vague সেইটো হৈছে শেষৰ কথাটো। আৰু বাকী ছোৱাতে তিনিটা কথা কেন্দ্ৰীভূত কৰিছে। অসম ৰাজ্যত এনেকুৱা কিছুমান ঘটনা ঘটিছে যে, সেইবিলাক এই ভাষণৰ জৰীয়েতে আলোচনা কৰাৰ প্ৰয়োজন আছিল বুলি মই ভাবো। কিন্তু সেইবিলাক ইয়াত নাই। “পাম যোৱা গাড়ীখন যেনেকৈ নচলে সেইদৰে অসম চৰকাৰৰো পাম গল। আৰু এটা দুৰৱস্থাহে আমাৰ সন্মুখত দাঙি ধৰিছে। অৱশ্যে এইটো স্বাভাৱিক কথা ইয়াতকৈ বেচি কৰাৰ ক্ষমতা বোধকৰো তেওঁলোকৰ নাই। কাৰণ আচলতে অসম চৰকাৰ আছেনে নাই এইটোও সমন্ধে এটা সন্দেহৰ অৱকাশ আছে। ভাৰতবৰ্ষৰ কংগ্ৰেছত দুটা ভাগহৈছে (Parliament) ত। এভাগে বিৰোধী দলৰ ভূমিকা লৈছে আৰু আনভাগে চৰকাৰৰ। কিন্তু আমি

অসমত দেখিছো যে ইয়াত আগৰ যি কংগ্ৰেছ সেইটো একেই আছে। পুৰণা যি কংগ্ৰেছ সি পুৰণা হৈয়েই আছে। আহমদাবাদ লৈ যোৱা কেইজন আৰু বম্বেলৈ যোৱা কেইজনো একে ঠাইতে আছে আৰু কলিকো নোযোৱা জনো একে ঠাইতে আছে। কিন্তু অন্য দেশত এনেকুৱা কথা দেখা নাই।

গতিকে এই সদনত আমাৰ আৰু অসমৰ জন সাধাৰণ নিশ্চয় জনাৰ অধিকাৰ আছে যে তেওঁলোকে কোৱাণিস্যন কৰিছে নে এটা পাৰ্টিৰ চৰকাৰ কৰিছে? এই চৰকাৰ ইন্ডিকেট চৰকাৰ নে চিণ্ডিকেট চৰকাৰ। তেওঁলোকে এটা পৰিস্কাৰ দৃষ্টি ভঙ্গী ললে সুবিধা হয়। কেৱল ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰতে যে ইয়াৰ প্ৰয়োজন এনে নহয় আমাৰ অসমৰ ৰাজনৈতিক আৰু অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰতো ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে।

অসমৰ আজিও আমি দেখাত কংগ্ৰেছ এক কংগ্ৰেছ। আমি যোৱা কালিলৈকে ইয়াৰ প্ৰমাণ পাইছো। কিন্তু আজি আমি জনাৰ প্ৰয়োজন হৈছে যে অসমৰ কংগ্ৰেছ প্ৰকৃত পক্ষে কি ভিত্তিত থিয় দিব খুজিছে। আজি তেইচ বছৰীয়া কংগ্ৰেছৰ পৰিণতি কি সেইটো তেখেত সকলে নিজেই স্বীকাৰ কৰিব লাগিছে। আজি তেইচ বছৰীয়া কংগ্ৰেছ শাসনত যে দেশখন আগবাঢ়ি যাব পৰা নাই আৰু আজি একচেতীয়া পুৰ্জিপতিৰ ৰাজত্ব হল আৰু তাৰ ফলত গণতন্ত্ৰ এক বিপদৰ মন্থুখীন হবলগীয়া হ'ল আৰু অসমৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ ক্ষেত্ৰত এক বিৰাট বাধা আহি পৰিল। সেই কথা সৰ্বজন স্বীকৃত কথা হৈ পৰিছে। চতুৰ্থ পঞ্চ বৰ্ষিক পৰিকল্পনা আজি পৰ্য্যন্ত চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰিলে। তাৰ ফলত আমাৰ দেশৰ সাধাৰণ মানুহ, কৃষক, মজুৰ, মধ্যবিত্ত, কল কাৰখানা চলোৱা মানুহ আদি সকলোৱেই সন্তুষ্ট হৈ পৰিছে—যে দেশখন এতিয়া কোন ফালে ঢাল খায়। আজি আমাৰ অসম তথা সৰ্বভাৰতীয় যিটো পৰিস্থিতি তাৰ এটা বিশদ বিবৰণ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত দাঙ্গি ধৰিব লাগিছিল।

এই ধৰণৰ মন্ত্ৰনাৰ দ্বাৰা অসমৰ কংগ্ৰেছ গবৰ্ণৰে অসমৰ জন-সাধাৰণ ভুৱা দিয়াৰ চেষ্টা কৰি আহিছে তাৰ পৰা অসমৰ কংগ্ৰেছ চৰকাৰ অলপ বিৰত হোৱাটো মই বিচাৰোঁ। জনসাধাৰণ উন্নতিৰ কাৰণে পৰীক্ষাৰ আঁচনি লৈ তেখেত সকল আগবাঢ়ি আহক। কোন মুখ্যমন্ত্ৰী হ'ল, কোন প্ৰধান মন্ত্ৰী হ'ল সেইটো আমাৰ কাৰণে বিচাৰৰ বিচাৰ নহয় আমাৰ বিচাৰ হ'ব কোন চৰকাৰে কি কাম কৰিছে, জনসাধাৰণৰ কি উপকাৰ হৈছে ইত্যাদিহে। ব্যক্তিগত কথা নহয়। প্ৰধান কথা হৈছে আদৰ্শ, আচনি, কাৰ্য্যসূচী আৰু পদ্ধতিহে।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ গবৰ্ণৰ বাহাদুৰে যিটো ভাষণ দিলে তাত Parliament ৰ 23rd Amendment অনুমোদন কৰাৰ কথা কৈছে। সেই সম্পৰ্কে কালি আমি আলোচনা কৰিছোঁ। আজি তেইশ বছৰীয়া কংগ্ৰেছী শাসনে Scheduled Caste আৰু Scheduled tribe ৰ কিমান উন্নতি কৰিলে? বহুতো সদস্যই এই সম্পৰ্কে আলোচনা আৰু ময়োকাতুঁ যে এই চৰকাৰে এই Scheduled Caste, Scheduled tribe ৰ কাৰণে একেবাৰেই কৰিব পৰা নাই। Scheduled Caste য়ে ঘৰ সাজিবৰ বাবে কিছুমান টকা দিয়া হৈছিল, কিন্তু কিমান ঘৰ সজা হ'ল সেইটো অনুসন্ধান কৰি চাইছেনে, তাৰ এটা Review কৰিছেনে? Scheduled Caste, Scheduled tribe ৰ কেইজন মানক ধনী কৰিলে কেইজনমানক ঠিকাদাৰ কৰিলে আৰু কেইজন মানক মন্ত্ৰী কৰিলেই তাৰ দ্বাৰা এই জাতি সমূহৰ কোনো উন্নতি নহয়। হোৱা নাই। তেওঁলোকৰ চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা নাই, বাস্তৱ্যটোৰ ব্যৱস্থা নাই। তেওঁলোকক আগবঢ়াই নিবৰ বাবে আমাৰ বিভিন্ন পৰ্য্যায়ৰ বিবিলাক আঁচনি আছে সেইবিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰিব লাগে। এইবিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ যাওঁতে যিখিনি টকা পইচা খৰচ হ'ব সেইখিনিও কেইজন মানৰ পকেট লৈহে যায়। এই Tribal welfare ৰ কাৰণে পৃথক Directorate

গঠন কৰাৰ Demand ও মই যিটো কথা কৈছিলো তাৰ উত্তৰত বিত্ত মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই একো নকলে। ট্ৰাইবেল জনসাধাৰণৰ উন্নতিৰ কাৰণে যি বিশেষ ব্যৱস্থা ল'ব লাগে তাৰ ওপৰত কিয় গুৰুত্ব দিয়া হোৱা নাই? মই জানিব খোজো। আমাৰ ইয়াত Preventive Detention Act এখনৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। আমাৰ হাতত বহুতো আইন কানুন আছে আৰু তাক ব্যৱহাৰ কৰিলেই হয়।

এই আইনখনক ইংৰাজিত Black Act বুলি কোৱা হয়। পাৰ্লামেণ্টত যে তাৰ ম্যাদ বঢ়াই নিদিলে, আমাৰ অসম চৰকাৰৰ কি চুংখৰে পাইছে ইয়াৰ ম্যাদ বঢ়াবলৈ আমি কব নোৱাৰো। মিজো বন্দীসকলৰ আতক কৰিবলৈয়ে এই আইনৰ দৰকাৰ বুলি কোৱা কথাটো 'বগাচ'। অবশ্য বিপ্লবী আন্দোলন সমূহক দমন কৰাৰ কাৰণেই চৰ্দাৰক বৰ্দ্ধ ভাই পেটেলৰ দিনতে এই আইন প্ৰয়োগ কৰে। কমিউনিষ্ট আন্দোলন দমন কৰিবলৈ এই Preventive Detention Act কৰিছিলে কিন্তু আজি দেশ পৰিৱৰ্তন হ'ল। ২১তম খন ৰাজ্যত আজি কমিউনিষ্ট শাসন চলাইছে। এনেকুৱা পৰিস্থিতিত পাৰ্লামেণ্ট যিহেতু ইয়াৰ ম্যাদ বঢ়োৱা নাই আমাৰ চৰকাৰে ইয়াত ম্যাদ বঢ়ালৈ যোৱাতো লজ্জাজনক কথা। — আহাৰ ৰাজেট Session তেতিয়া দেখা যাব।

(সময়ৰ সংকেত)

ইমাণ সোনকালে ঘণ্টা নবজাব। মই মাত্ৰ ১০ মিনিট কৈছোঁ কথাহৈছে আমাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত যিকেইটা বিষয়ৰ উল্লেখ কৰাৰ দৰ্কাৰ আছিল সেই কথা আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে উলুکیয়াইছে। মই পুনৰ উল্লেখ কৰিব লগীয়া নহ'লহেতেন কিন্তু কবলগীয়া হৈছে। এই কাৰণেই যে কেইটামান আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় ৰাজ্যপালৰ ভাষণত একো ডাঙি ধৰা নাই। এইটো সদনৰ প্ৰতি অন্যায্য ও তাৰ অবমাননা কৰা হৈছে।

মহোদয়, আপুনি জানে আৰু চৰকাৰেও জানে যে অলপতে অসমৰ জনসাধাৰণৰ মাজত এটি বিৰাট আলোড়নৰ সৃষ্টি হৈছিল— অসমত দ্বিতীয় তেল শোধনাগাৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ বাবে। হয়তো বহুতে ক'ব পাৰে যে বহুতে ইয়াত যোগদিয়া নাই বা কংগ্ৰেছৰ বহুতে ক'ব পাৰে যে তেওঁলোকে ইয়াত যোগ কৰানাই। কিন্তু আমি বাইজে কৰিছো। এনেকুৱা আন্দোলন ভাৰতত এয়ে প্ৰথম। এইটো এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ আন্দোলন। ৰাজ্যৰ লক্ষ্য লক্ষ্য মানুহে এই আন্দোলনত জপিয়াই পৰিছে অকল অসমত দ্বিতীয় তেল শোধনাগাৰেই নহয় অসমত এটা Petro Chemical Complex ৰ দাবী ও এই আন্দোলনত জড়িত আছে। আৰু অন্য দাবীও আছিল। শ্ৰীমতী ইন্দিৰা গান্ধীয়ে এটি Package Proposal দিছে। এই সদনতে অসমত দ্বিতীয় তেল শোধনাগাৰৰ কাৰণে এটি সৰ্বসন্মত প্ৰস্তাৱ পাচ কৰা হৈছিল। আমাৰ মনত আছে এই প্ৰস্তাৱ আমি সকলোৱে বচনাকৰিছো আজি এই অৱস্থাত চৰকাৰে কিবা এটা মন্তব্য ডাঙি ধৰিব লাগিছিল। শ্ৰীমতী ইন্দিৰা গান্ধীয়ে যিটো প্ৰস্তাৱ ডাঙি ধৰিছে তাৰ কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ সময়ত ঠেটুত চেপি ধৰি হলেও আদায় কৰিব লাগিব। ঠগবাজি কৰি মাৰিব ক'ত? এতিয়া কেন্দ্ৰৰ পৰা ব্ৰহ্মপুত্ৰ Commission যি প্ৰস্তাৱ দিছে তাৰ আমি welcome কৰিম। এইটো অসমৰ জনসাধাৰণৰ দাবী। তাক কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ ক'ৰণে সমগ্ৰ অসমৰ জনসাধাৰণে ঐক্যবদ্ধ হৈ উঠিব। ব্ৰহ্মপুত্ৰ Control অসমৰ কাৰণে, অসমৰ গোটেই জাতিৰ কাৰণে এটা ডাঙৰ সমস্যা ইয়াক কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ কাৰণে ঐক্যবদ্ধ হ'ব লাগিব। Petro Chemical Complex সম্বন্ধে বিষদ একো ক'ব নোৱাৰো। কাৰণ আমি expert নহয় আমি কৈছো যে expert সকলৰ এখন সন্মিলন মাতি তাৰ এটা প্ৰচেষ্টা চলাব লাগে আৰু তেওঁলোকৰ Opinion লৈ এই সম্বন্ধে এটা মত ডাঙি ধৰিব লাগে। Paper pulp mill টো fourth five year plan তে কাৰ্য্যকৰী কৰিবৰ কাৰণে হেচা দিব লাগে। তেল

শোধনাগাৰ সম্পৰ্কে এই কথা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে পঠ কৈ জনাই দিছিল যে অসমত যিখিনি অতিৰিক্ত থাকুৱা তেল পোৱা যাব সেই অতিৰিক্ত থাকুৱা তেলখিনি অসমতে শোধন কৰাৰ ব্যৱস্থা হ'ব বুলি শ্ৰীমতী ইন্দিৰা গান্ধীয়ে ৰাজ্য সভাত প্ৰকাশ কৰিছে। যদি এই কথাটো কিবা আন্তৰিকতা আছে তেনেহলে অসমৰ অতিৰিক্ত থাকুৱা তেল যি অসমতে শোধন কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। অসম চৰকাৰে এইবোৰ কথাত জোৰদি মাত্ৰ Refining Capacity ত গুৰুত্ব দিছে। Refining Capacity নুনমাটি বা ডিগবৈতে বঢ়াওক কিন্তু অসমত দ্বিতীয় তেল শোধনাগাৰ হ'বই লাগিব। এই দাবীটো আমি এৰি দিয়া উচিত নহ'ব। আমাৰ View টো Optimistic হ'ব লাগিব Pessimistic হ'ব নালাগে। গতিকে আমাৰ এই দাবীবোৰৰ পৰা পিচুৱাই যাব নোৱাৰো। আৰু আন্দোলনৰ দল বিলাক সৰুকৈ দেখুৱাবলৈ যত্ন কৰাটো অপৰাধ।

(সময়ৰ সংকেত)

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু এটা বিষয়ে কৈ সামৰনি মাৰিম। এই ডাঙৰ গুৰুত্ব পূৰ্ণ বিষয়টো হৈছে যে Land Reform অমাৰ মাননীৰ ৰাজহ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই অলপতে মুখ্য মন্ত্ৰী হ'ব বুলিও কথা চলি আছে তেখেতে এটা বিবৃতি দিছে ১৫ বিঘা লৈ মাটিত খাজনা নলয় আৰু ৭৫ বিঘাত Ceiling Act কৰিব। চৰকাৰ এটোৰ পলিচিৰ কথা কাগজে পত্ৰে ওলাইছে যদি সচাই হয় আমাৰ আলোচনা কৰিবলৈ সুযোগ নিদিলে কিয়? গবৰ্ণৰৰ বক্তৃতাত ইয়াৰ উল্লেখ নাই কিয়?

অসমৰ কাৰণে আটাইতকৈ ডাঙৰ কাম হৈছে Land reform ইন্দিৰা গান্ধীৰ পত্নীয়েই হও বা অন্য কিবাই হও আমি Land reform ত জোৰ দিব লাগিব আৰু নিৰীহ মাটিহীন খেতিয়ক সকলক বচাব লাগিব।

Shri Promod Chandra Gogoi—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় আপুনি সময় বান্ধি দিছে যেতিয়া মই সময় যি নি বখাৰ কাৰণে যত্ন কৰিম। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ কৰা হৈছে যে নিৰাৱৰক নিৰোধ আইন খনৰ মাদ বৃদ্ধি কৰাৰ কাৰণে সমৰ্থন বিচৰা হৈছে যেতিয়াই নিৰাৱৰক নিৰোধ আইনখন গ্ৰহণ কৰা হৈছিল তেতিয়াৰ পৰাই এই আইনখন উঠাবলৈ গণতান্ত্ৰিক জনসাধাৰণে দাবী কৰি আহিছে আৰু তেনে নীতিত আন্দোলন কৰি আহিছে। এই আইন খনক গ্ৰহণ কৰাৰ মূলতে ভাৰতবৰ্ষৰ ৰাম-পত্নী আন্দোলন বিশেষকৈ কমিউনিষ্ট সকলক দমন কৰা আৰু সেই আইনখনে ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰতে নিৰ্যাতন কৰা হৈছিল। সেই আইনৰ ভুক্তভোগী বহু লোকক বিনা বিচাৰে নিৰাৱৰক নিৰোধ আইন হিচাবে চৰকাৰে কাৰাগাৰত ৰাখিছিল। ৩১ ডিচেম্বৰ পাচত এই আইনৰ মাদ নবঢ়াবৰ কাৰণে ভাৰত চৰকাৰে সিদ্ধান্ত লৈছে তেনেকুলত ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰতে অসম প্ৰদেশে এই অগণতান্ত্ৰিক আইন খন গ্ৰহণ কৰিছে। মাননীয় সদস্য শ্ৰীপ্ৰভাত নাৰায়ণ চৌধুৰীয়ে কৈছে যে খিনংৰ A.G. office ত মাণ্ডেচুংৰ poster মাৰিছে তাৰ বাবেই এই আইন পুনৰ বলবৎ কৰিবলগীয়া হয়; আজি Kerala বা পশ্চিম বঙ্গত মাণ্ডেচুংৰ সমৰ্থন কৰা লোক অসম প্ৰদেশতকৈ বৰ্ষেই সংখ্যক বেছি থকা স্বত্বেও সেই বিনাক প্ৰদেশত নিৰাৱৰক নিৰোধ আইনৰ কোনো প্ৰয়োজন বোধ কৰা নাই। তেনেকুলত অসমে এই আইনখন পুনৰ বলবৎ কৰাৰ কোনো প্ৰয়োজন নেদেখো। আজি অসমৰ নিচিনাকৈ পাজাব বা পশ্চিম বঙ্গয়ো চীন বা পাকিস্তানৰ আদি বিদেশী ৰাষ্ট্ৰৰ দ্বাৰা পৰিবেষ্টিত কিন্তু তথাপিও এই আইনখন সেইবিনাক প্ৰদেশত পুনৰ প্ৰবৰ্ত্তন কৰা হোৱা নাই। যিবিলাকে চৰকাৰৰ সমালোচনা কৰে সেই মানুহবোৰক গ্ৰেপ্তাৰ কৰাৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰা হব ordinance ৰ ৩য় অধ্যায়ত কৈছে।

- (1) If satisfied with respect to any person that with a view to preventing him from acting in any manner prejudicial to—
- (a) the security of the State or maintenance of public order, or
- (b) the maintenance of supplies and services essential to the community, it is necessary so to do, make an order directing such person be detained.

মাননীয় সদস্য শ্রীনন্দ দাস ডাক্তারীয়াই প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি কৈছিল যে আইনখন যাতে কাৰো ওপৰত অন্যায় ভাবে বলৱৎ কৰা নহয়। কোনো মানুহৰ ওপৰত এই আইনখন বলৱৎ কৰা নহব তাৰ কোনো বাধ্য এই আইনত নাই। কেৱল কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ সমালোচনা কৰিলেই কয় দেশখনৰ নিৰাপত্তা নাইকিয়া হব পাৰে কিন্তু security of the state সম্পৰ্কত ordinance ত কোনো বাধ্য কৰা হোৱা নাই গতিকে ৰাজ্যখনৰ নিৰাপত্তাৰ নামত যিবিলাকে চৰকাৰৰ সমালোচনা কৰে আৰু যাক ভাল নাপায় সেই বিলাকক আটক কৰি বাখিব পাৰে।

এই ক্ষেত্ৰত মই এইটো কথা কব খুজোঁ যে যিবিলাক মানুহক বিনা বিচাৰে গ্ৰেপ্তাৰ কৰিবলৈ এই আইনখনে অধিকৰি দিছে। গতিকে এই আইনৰ মৰ্ম যদি এইয়েই হয় তেতিয়াহলে এই আইনৰ দ্বাৰা ভাৰতবৰ্ষত গণতান্ত্ৰিক আন্দোলনৰ বাবে বিপদজনক হৈ পৰিব। এই আইনখন কথাৰ অৰ্থ হ'ল নিজৰ গান্ধী বখাৰ কাৰণে আকৌ চৰকাৰৰ কামত কিছুমান অসন্তুষ্ট হৈ কোনোবাই কেতিয়াবা Meeting কৰিব পাৰে আকৌ কোনোবাই আন্দোলন আৰু কোনোৱে হয়তো সত্যাগ্ৰহ কৰিব পাৰে, এই বিলাকক যদি Maintenance of public order ৰ ভিতৰতে পৰে তেতিয়াহলে ই বৰ বিপদজনক হব পাৰে। স্বাধীনতাৰ পিছত ভাৰতবৰ্ষ এখন গণতন্ত্ৰ ৰাজ্য হিচাবে অসমত এইখন আইন ম্যাদ বঢ়োৱাটো কেৱল পৰিতাপৰ কথাই নহয় ই এটা অগণতান্ত্ৰিক কথা। এই ধৰণৰ চিন্তা ধাৰা যদি পৰিতৰ্ণ কৰা নহয় তেতিয়াহলে ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰকৃত গণতন্ত্ৰ জীয়াই থাকিব নোৱাৰে।

অধ্যক্ষ মহোদয় মই এটা কথা কব খুজিছোঁ যে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এটা জৰুৰী কথাৰ উল্লেখ নাই। আমাৰ প্ৰদেশৰ ভিতৰতে তেলশোধনাগাৰৰ যি ব্যাপক আন্দোলন হৈছিল সেই আন্দোলনৰ তুলনাত ভাৰতবৰ্ষৰ কোনো প্ৰদেশতে তেনে আন্দোলন হোৱা নাই সেই সম্পৰ্কে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ নাই। আমাৰ ইয়াত যি আন্দোলন হৈছিল ভাৰতবৰ্ষৰ বুৰঞ্জীত আজিলৈ কেতিয়াও হোৱা নাই; ১৫ দিনৰ ভিতৰত ১০ লাখ মানুহে আন্দোলনত অংশ গ্ৰহণ কৰি কাৰাবন্দ কৰাৰ দৃষ্টান্ত পৃথিৱীৰ ভিতৰতেই বিৰল। এই আন্দোলনৰ আৰু বৈশিষ্ট্য হৈছে এই যে এই আন্দোলনত সকলো সম্প্ৰদায়ৰ সকলো ধৰ্ম্মৰ লোকে অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। এই আন্দোলনৰ যোগেদি ভাৰত তথা অসমৰ সংহতি আৰু ঐতিহ্য অক্ষুণ্ণ ৰাখিছে।

ইয়াৰ পিছত, প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে অসমৰ উদ্যোগীকৰণৰ সম্পৰ্কত যি package programme ৰ ঘোষণা কৰিছিল সেই বিষয়ে অসম চৰকাৰৰ বক্তব্য কি? সেই কথাটো কোনো বাখ্যা এই ভাৱত উল্লেখ নাই।

প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ Package Programme আচনিৰ সম্পৰ্কত অসম চৰকাৰৰ বক্তব্য কি? উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এইখিনি ক্ষেত্ৰত মই এটা কথা উল্লেখ কৰিব বিচাৰোঁ কাৰণ প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ সেই বিবৃতিত অৰ্থাৎ Package programme আৰু বিশেষকৈ অসমৰ উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত যি বিলাক আশ্বাস দিছে সেই বিলাক নিতাই কেদ্রী চৰকাৰৰ গণতান্ত্ৰিক আন্দোলনৰ কাৰণে জয়লাভ বুলিয়েই ক'ব বিহাৰোঁ কাৰণ Brahmaputra River Commission কৰাটো Paper pulp Industry, আৰু পেট্ৰ'কেমিকেল উদ্যোগ Refining capacity বঢ়োৱা কথাটোত যদি কাৰ্গ'ছে পাত্ৰই পোতাৰ দৰেই তাৰ ওৰফে তাৰ পৰা একো লাভ নহ'ব বুলি ভাবে তেন্তেই হ'লে মই কম তেখেত সৰুলে অন্ধকাৰত বাস কৰিছোঁ—প্ৰকৃততে বাস্তৱ অৱস্থাটো তেওঁ বিলাকে দেখাই নাই। অসমত দ্বিতীয় তেল শোধনাগাৰ স্থাপনৰ সংক্ৰান্তত সংগঠিত হোৱা যিটো বিৰাট আন্দোলন সেই আন্দোলনৰ জয়লাভে ভাৰত চৰকাৰক অসমৰ বাইজৰ এই দাবী মানি লবলৈ বাধ্য কৰাইছে। কিন্তু এইটো কথা কব লাগিব যে সেই আন্দোলনে অসমৰ মূল দাবী মতে এটা দ্বিতীয় তেল শোধনাগাৰ স্থাপন কৰাৰ সম্পৰ্কত ভাৰত চৰকাৰে পৰিহাৰকৈ এটা ঘোষণা কৰা নাই। যোৱা ১০ ডিচেম্বৰ তাৰিখে ৰাজ্য সভাৰ আলোচনাত প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে কৈছে যে বাৰাউনিলৈ গৈ থকা ২০ লাখ টন থাকুৱা তেলৰ বাহিৰে আৰু অসমৰ থাকুৱা তেল বাহিৰলৈ পঠোৱা নহ'ব।

এই কথাটো পক্ষিৰ হোৱা নাই যে অসমত দ্বিতীয় এটা তেল শোধনাগাৰ হ'বনে নহয়? প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ বিবৃতিত কৈছে যে;

“On the consideration of the report of this Committee Government have now decided that the present refining capacity in Assam should be increased by slightly over one million tonnes in the Fourth Plan period either through expansion or through the establishment of an additional Refinery as may be found economically feasible”...Expert Committee report...Assam Tribune...In his meeting with the Petroleum and Chemical Minister Dr. Triguna Sen Shri Biswadev Sarma has demanded the setting up of a Chemical Refinery cum Petro-Chemical

Complex to manufacture Polyester fibre, nylon and Synthetic rubber. Shri Sarma's contention is that apart from meeting the home demand nylon and synthetic rubber was in great demand abroad.

অৰ্থাৎ অৰ্থনৈতিক ভাবে সম্ভৱপন হ'লহে সেইটো কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে কৰিব পাৰে বুলি কৈছে। অৰ্থাৎ পৰিস্কাৰভাৱে এইটোকেই কব বিচাৰিছে যে অসমৰ উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত একমাত্ৰ অৰ্থনৈতিয়েই সম্ভাৱনাৰ হিচাবে বিবেচনা কৰিছে। আজি যদি ভাৰতবৰ্ষৰ অন্যান্য প্ৰদেশত তেল শোধনাগাৰ স্থাপন কৰিবলগীয়া হয় নৱা অন্যান্য উদ্যোগ স্থাপন কৰিবলগীয়া হয় তেন্তিহলে কি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে একমাত্ৰ অৰ্থনৈতিক কথাটো বিবেচনা কৰিছেনে? সৌ সিদ্ধিমা হালদিয়াত ৫৫ কোটি টকাবে স্থাপন কৰা শোধনাগাৰটোৰ সংক্ৰান্তত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যিমান টকা খৰছ হয় তাতে মাতি আছিল আৰু তাত অৰ্থনৈতিক সম্ভৱৰ কথা নাছিল। সেই কাৰণেই আজি কওঁ কি প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ বিবৃতিত অৰ্থনৈতিক অজুহাততে অসমৰ এটা দ্বিতীয় তেল শোধনাগাৰৰ দাবীটো নাকচ হৈ যাব পাৰে নেকি? প্ৰকৃত হিচাবৰ পৰা দেখা গৈছে যে তেল শোধনাগাৰ স্থাপন হোৱা ভাৰতৰ অন্যান্য প্ৰদেশতকৈ অসমতেই খৰছ সকলোতকৈ কম। যেনে - বাৰাউনীত শোধনাগাৰ স্থাপন কৰোতে ৪০ কোটি টকা, গুজৰাটত স্থাপন কৰোতে ৩০ কোটি টকা, মাদ্ৰাজত খৰছ হয় ৩৫ কোটি টকা আৰু হালদিয়াত স্থাপন কৰোতে হ'ল ৫৫ কোটি টকা। কিন্তু অসমত ২০ লাখ টন থাকুৱা তেল শোধন ক্ষমতাৰ এটা শোধনাগাৰ স্থাপন কৰোতে বিশেষজ্ঞ কমিটিৰ ৰিপৰ্ট মতে অন্ততঃ বৰ বেছি ২৫ কোটি টকাৰ বেছি খৰছ নহব। অন্য হাতেদি অসমৰ থাকুৱা তেল শোধনৰ খৰছো ভাৰতৰ অন্যান্য প্ৰদেশতকৈ অতি কম। অসমৰ এক টন থাকুৱা তেল শোধনৰ খৰছ মাত্ৰ ২১'৬০ পইচা মাত্ৰ। কিন্তু বাৰাউনীত এক টন শোধনৰ খৰছ ৩৭'২৩ পইচা, গুজৰাটত ৩৭'৪৬ পইচা। গতিকে থাকুৱা তেল শোধনৰ খৰছো অসমতেই কম হোৱাৰ কাৰণে ২০ লাখ টন থাকুৱা তেলৰ শোধন খৰছো অসমত কম হব। গতিকে তেল শোধনৰ খৰছ আৰু এটা শোধনাগাৰ স্থাপনৰ খৰছ এই দুয়োফালৰ পৰাই অসমত এটা দ্বিতীয় তেল শোধনাগাৰ স্থাপন কৰাটো যুক্তিযুক্ত।

(A voice ২০ টন বহুটোত নেকি?)

(সময়ৰ সংকেত)

টুশাংক্ষ মহোদয়, উল্লেখ কৰিব পাৰি যে বিভিন্ন সময়ত চৰকাৰৰ পক্ষ

পৰা যি বিলাক বতৰা দাঙি ধৰা হয় সেইবিলাক বতৰা নিতাইই সন্তোষজনক নহয়। বিধান সভাৰ এটা প্ৰস্তাৱ যোগে ২০ লাখ টন খাৰুৱা তেল শোধন ক্ষমতাৰ এটা শোধনাগাৰ অসমত স্থাপনৰ দাবী কৰিছিল। ডিচেম্বৰ ৩ তাৰিখে অসমৰ উদ্যোগ মন্ত্ৰী জীৱিন্দ্ৰদেৱ শৰ্মাই তেল মন্ত্ৰীৰ লগত আলোচনা কৰাৰ পিছত ডিচেম্বৰ ৫ তাৰিখে প্ৰধানমন্ত্ৰীয়ে এটা ঘোষণা দিয়ে। অসমৰ বাইজৰ তথা বিধান সভাৰ দাবী অনুযায়ী কি সিদ্ধান্ত কৰা হ'ল সেইটো প্ৰকাশ পালে ৪ ডিচেম্বৰ Assam Tribune ত।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বিধান সভাত সৰ্ব্ব সম্মতিক্ৰমে এটা প্ৰস্তাৱ গৃহীত হোৱাৰ পিছতো ভাৰত চৰকাৰে সেই প্ৰস্তাৱত সম্পূৰ্ণ সহায় নিদিয়াটোৱে (দ্বিতীয় তেল শোধনাগাৰৰ দাবীত) অসম চৰকাৰৰ শিথিল মনোভাৱ আৰু দুৰ্বল নীতিৰেই পৰিচায়ক হৈছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই ক্ষেত্ৰত ৰাজ্য চৰকাৰক এটা কথা অনুৰোধ কৰিব খুজিছো,—কাৰণ—কেৱল package programme ত দিয়া উদ্যোগ সমূহৰ স্থাপনই উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত বৰ্ষেই হ'ব নোৱাৰে। এই উদ্যোগ বিলাকত যাতে থলুৱা মানুহে চাকৰি আদিত সুযোগ-সুবিধা পাব পাৰে তাৰো চৰকাৰে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আনহাতে অসমত যিবিলাক উদ্যোগ স্থাপনৰ সম্ভাৱনীয়তা আছে—তাতে প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ ঘোষণা মতে স্থাপন হ'ব লাগে। অতি কমেও ১০ হেজাৰ মানুহৰ কৰ্ম সংস্থানৰ ব্যৱস্থা আছে। কিন্তু—উদ্যোগ স্থাপনৰ লগে লগেই যদি অৰ্হতা সম্পন্ন মানুহবিলাকক চৰকাৰে প্ৰয়োজন অনুযায়ী প্ৰশিক্ষণ আদি দি তেওঁলোকৰ নিযুক্তিৰ আশ্বাস দিব নোৱাৰে তেনেহলে—এহাতে উদ্যোগ হ'ব আৰু আনহাতে শিক্ষিত নিবৃত্তৱাসকলৰ মাজত নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত এটা বিৰাট অন্তৰায় থাকি যাব।

আৰু এটা কথা কৈয়েই মই সামৰিম। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সেইটো হৈছে—কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসমত যিবিলাক উদ্যোগ স্থাপন কৰিছে সেইবিলাকত আমাৰ যি বিলাক থলুৱা মানুহ আছে তেওঁবিলাকক বঞ্চিত কৰিবৰ কাৰণে এটা বিৰাট প্ৰাচেষ্টা চলিছে। উদাহৰণ স্বৰূপে নামৰূপ ঘটনা আছে। শিৱসাগৰৰ O. N. G. C. ত প্ৰায় ৫ হেজাৰ কৰ্মচাৰীয়ে কাম কৰি আছে। কিন্তু O. N. G. C. commission য়ে তাত contingent বা অস্থায়ী ভাৱে কাম কৰি থকা প্ৰায় ৪০০ মান লোকক ৩/৪ বছৰ কাম কৰি থকা সত্ত্বেও স্থায়ী কৰা নাই। স্থায়ী কৰণৰ কাৰণে দৰখাস্ত কৰিলেও তাক নাকচ কৰিছে আৰু তেনেকুৱা প্ৰায় ২০০ মানুহক বৰখাস্ত কৰাৰ জাননী দিছে। এই contingent বা অস্থায়ীভাৱে কাম কৰি থকা মানুহ বিলাকৰ প্ৰায়েই থলুৱা কৰ্মচাৰী।

অস্থায়ী লোকে ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্যত এনেবিলাক উদ্যোগত ২৪০ দিন অস্থায়ী ভাৱে কাম কৰিলেও স্থায়ী কৰে কিন্তু আমাৰ অসমৰ O. N. G. C. ইয়াত ৩/৪ বছৰ কাম কৰি থকা মাহেকো স্থায়ী কৰা দূৰৰ কথা তেওঁলোকক কামৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰহে ষড়যন্ত্ৰ কৰিছে। অসমৰ উদ্যোগ প্ৰতিস্থান বিলাকৰ কৰ্মকৰ্তা বিলাকে সেই বিলাক অসমৰ স্বার্থৰ বিৰুদ্ধে কাম কৰিছে। তেওঁলোকে থলুৱা কৰ্মচাৰীৰ স্বার্থৰ বিৰুদ্ধে যি প্ৰচেষ্টা চলাইছে তাৰ বিৰুদ্ধে অসম চৰকাৰে সক্ৰিয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। ইয়াকে কৈ মই সামৰিলো।

Shri Debeswar Sarmah—উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় সদস্য শ্ৰীগোবীন্দৰ ভট্টাচাৰ্য্য দেৱে, শ্ৰীবৰা দেৱে আৰু শ্ৰীগে দেৱে যিখিনি কথা কৈ তাৰ অধিকাংশৰ লগতেই মোৰ বৰ বেছি মতামতৰ বিৰোধী নহয়। কিন্তু মই এইটো কৈ মোৰ ভাল হ'ব যে মাননীয় সদস্য শ্ৰীবৰাদেৱে যিখিনি সমালোচনা দিলে, তাৰ অধিকাংশই অনা-অসমীয়া যেন লাগিল। কাৰণ তেখেতে বংগেছক ছতাগ হোৱাৰ কথা আলোচনা কৰি ধ্বংস কালে তেঁলি দিবলৈ তেখেতৰ যুক্তি আছে। কিন্তু তাৰ মূলত মই ইয়াত ক'ব বিচাৰিছো যে দিল্লীত নেতৃস্থানীয় লোকসকল যি সকল ভাৰতৰ নেতৃস্থানীয় লোক সেই সকলেই ল'ৰাৰ দৰে কাজিয়া কৰিছে যদিও এইটো নীতিমূলক কাজিয়া নহয়। এইদৰে ক্ষমতাত অধিষ্ঠিত লোক সকলেই যদি ল'ৰা ধেমালীৰ দৰে কাজিয়া কৰে তেন্তে কেনেকৈ প্ৰভাৱ লাভ কৰিব? কোনে আহমদাবাদলৈ, কোনে বোম্বেইলৈ গ'ল বা কোন কলিকতালৈ নগল এইবিলাক খবৰ বাপি আমাৰ অসমৰ কি লাভ? দিল্লীত কুচাল হৈছে সেইটো কি আমি ভিতৰুৱা কৰি লওঁ। দিল্লীত কুচাল হৈছে, তেওঁলোক গলধনত চৰি হৈছে তেজ বেছি হৈছে সেই কাৰণেহে কুচাল কৰিছে।

(Voices গলধনত কাৰ চৰি হৈছে?)

পিচে আমি সংখ্যান্বিষ্ট হ'লেও অসম সদায় এক হৈ থাকিলে দিল্লীত নিশ্চয় প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিব—এইটো সকলোৰে জনা কথা। কিন্তু আমি যদি একতাবদ্ধ হৈ থাকিব নোৱাৰো তেন্তে আমাৰ এইবিলাক আলোচনাই দিল্লীত কেতিয়াও প্ৰভাৱ বিস্তাৰ নকৰে আৰু তেতিয়াহলে এইটো বৰ দুখৰ কথা হ'ব। অৱশ্যে দিল্লীত আমাৰ প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰাটো ভাল হ'ব। কিন্তু দিল্লীৰ কুচালৰ কথা ইয়ালৈ অনাটোও বৰ দুৰ্বুদ্ধিৰ কথা। পিচে দিল্লীত যেনেকৈ হয় আমাৰ ইয়াত তেনেকৈ কুচাল নহয়।

পিচে আমি ভাবিছিলো পৰ্কত, পাহাৰ আৰু ভৈয়ামৰ লোকসকলে একেঙ্গে

থাকিলে খুউব ভাল হ'লহেতেন। একেলগেই আমাৰ Administration নচলিলে-
হেতেন নে? কিন্তু বাস্তৱিকতে সকলো দলৰ মাজে গোটেই এবেলগে কাম
কৰিছিল। তাৰ পৰা অসমৰ বাইজৰ শ্ৰীফলিৰদেৱ যি দলৰ লোকেই নহ'ক
তেখেত নিশ্চয় এটা পৰিচয় দিছে আৰু সেই কথা স্মৰণি থাকিব লাগিব।
কিন্তু তেখেতৰ সেই পৰিচয়টো যেন ক'ব পৰা অহা অনা অসমীয়াহে।

Shri Phani Bora—I strongly object to it, Sir the hon. member
cannot expect me in the name of Assamese to keep them over
our head : Let him understand this.

Shri Debeswar Sarmah—তাৰ পিচত তেখেতে কৈছে যে পাম (Pump) যোৱা
কথা। এইটো ল'বাক জোকোৱাৰ লেখিয়া।

তেওঁৰ পাম গল—তেওঁ এতিয়া কি কৰিব? এইটো কথা চলিয়েই আছে।
ই আমাৰ ক্ষেত্ৰটো ঠাটে ১০ পিচে আমাক কলে হয় কি যে সেই তাহানিৰ
দিনৰ সৰু কালতে পঢ়া গদ্যৰ নামৰ Composition কিতাপ খনলৈ মনত
পৰে। তাত এষাৰ কথা লিখা আছিল যে—'Empty Vessel Sound much'.
সেই কাৰণে তেনে ধৰণে কথা কলে ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াৰ ভাষণটো পাম যোৱা
কথা নহয়। এইটো মনত ভাবি লোৱা কথা।

Shri Phani Bora—আচলতে তেনেকুৱা কথা কবই লাগে।

Shri Debeswar Sarmah—যি কৈছে সেইটো মনত ভৰা কথা কেই কৈছে। পিচে
যেতিয়া বাজেট আলোচনা হয় তেতিয়া চৰকাৰক সকলো কথা কব লাগে, আৰু
যেতিয়া Governor Speech আলোচনা হয় তেতিয়া কিছু কথা বাদ দি আচল
মূল কথাখিনি কলেই হয়। তাৰ পাছত নীতিমূলক আচনি বিলাক অৱশ্যে
বছৰৰ প্ৰথম ভাগতে দিব পাৰিলে ভাল হয়। এইটো হৈছে প্ৰকৃত নিয়ম।
আৰু সিদ্ধান্তত অহা গোটেই কথাবোৰ কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত পৰিণত কৰিব লাগে।
মই অৱশ্যে এইটো কোৱা নাই যে কিছুমান আহল-বহল ডাঙৰ কথা যে নাথাকিব
সেইটো নহয়। উদাহৰণ স্বৰূপে নিবন্ধৰা সমস্যা, মাটিহীন সমস্যা, ৰাজ-
ধানী স্থানান্তৰ এইবিলাক কি কৰা যায় বহলভাৱে কোৱা হলে বৰ ভাল হ'ল-
হেতেন। কিন্তু ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত বৰা ডাঙৰীয়া কালি একাষাৰ কথা
কিছিল—I have forgotten his name.

(Voices—অসমীয়াত কবলৈ পাহৰিলে নেকি?)

পাহৰা না, কম; নকলে অসমীয়া মানুহে যব বেয়া বুলি কব নহয় ?

I have forgotten his name, Sir, so and so has mortgaged his son for 5 mds of paddy and so and so has mortgaged his daughter for certain amount of money. I was Consigned to say that in every country and in every clime some people serve the Govt. ; some people serve in industries, and other people do domestic work. It is not as if he mortgaged his son or daughter to a certain person because he Schedule caste communities. The same thing is happening with Brahmin, Kayasthas and Koch, Kalita and other so called higher castes. It is only seeking of 5 mds. of paddy and Rs. 20/- in exchange of service. It is exchange of service for Some for commodities and it is nothing more.

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ সমাজত সকলোৱে ধৰিলয় যে বামুণ সকলেই ডাঙৰ সম্প্ৰদায়ৰ লোক। এইটো জনা কথা। কিন্তু বামুণৰ ল'ৰাই নিজৰ ঘৰৰ বাহিৰত অন্য সম্প্ৰদায়ৰ তলত ভাতৰ বান্ধনী হৈ আছে। হাকিমনীয়ে ছুই এবাৰ ভাত বন্ধাৰ পাচত পুনৰ বান্ধিবলৈ এবি দিয়ে আৰু তাৰ ঠাই চাকৰ বিকপে বামুণ ল'ৰাকো বাখিছে। আমাৰ মাননীয় সদস্য এজনে কৈছিল যে নগাঁৱত পাঁচ নোণ ধানৰ কাৰণে এটা ল'ৰাক বন্দক দি থৈছে। এইটো কথা এনেকুৱাও হ'ব পাৰে যে সেই সময়ত খাবলৈ নাপাইছিল আৰু আকালৰ সময় আছিল। সেই কাৰণে ল'ৰাটো বন্দকত বাখিছিল আৰু আমাৰ মাননীয় সদস্যই সেই সময়তে সেই ঠাইত উপস্থিত হৈছিল কাৰণে সেইটো দেখিলে। সেইটো প্ৰকৃততে উল্লেখযোগ্য কথা নহয়। এতিয়া এই ২০ বছৰ কাল ধৰি আমাৰ অনুশূচাত জাতি আৰু জনজাতি ভাই সকলৰ অৱস্থা ভাল কৰিব নোৱাৰাটো বৰ

দুখৰ কথা। এই যিনিতে মই এটা উদাহৰণ দাঙি ধৰিব খুজিছোঁ। যে আমি এখন গাঁৱত এটা ভোজ পাতিছিলোঁ। আৰু তাত সবহ মানুহ নথকাৰ কাৰণে আমি নাম গাবলৈ ধৰিলোঁ।। নাম গোৱাব পাছত গাঁৱৰ ডেকা ল'ৰাবোৰ আহিল আৰু গাঁৱৰ বয়সিয়াল লোকৰ এচামে কলে যে যি সকল হোটেলত যায় সেই সকলহে নামলৈ যাব। আমি কিয় যাম? সেই কাৰণে মানুহক শিক্ষা লাগে আৰু সমাজতো সু-শিক্ষাৰ দৰ্কাৰ। যি কোনো জাতিয়েই নহওক যেনে বায়ুণ, কাৱস্থ ইত্যাদি কৰি সকলো জাতিৰে এটা মিল্যপ্ৰীতি আৰু সহানুভূতি মনোভাৱ থাকিব লাগে আৰু তেনে সহানুভূতিৰে আমাৰ চৰকাৰেও এই পিচপৰা জাতি সকলৰ কথা ভালদৰে উপ-লব্ধি কৰি আৰু ১০ বছৰ বঢ়াই দিছে। কিন্তু লগতে চৰকাৰে এই জনজাতি বা অনুশূচীত জাতিৰ মাজত বিভিন্ন ভাব সোমোৱাই দি চৰকাৰ প্ৰতি ষোলো বেলো মনোভাৱ জগাই দি এই গণতন্ত্ৰ বিপদভ্ৰম কৰিব ধৰিছে। তাৰোপৰি জনসাধাৰণৰ মনত এইদৰে বেলো মনোভাৱৰ সন্মাহ সৃষ্টি কৰাটো স্বৰ দুখৰ কথা। যেনেকৈ এজন জেনেবেল সম্প্ৰদায় আন এজন কছাৰী বা কী কেইজন জনজাতি সম্প্ৰদায়। ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ চৰকাৰৰ শিক্ষা নীতিত অন্ধকাৰকহে জাপি দিছে। অৱশ্যে চৰকাৰে যি ১০ বছৰ কাল আকৌ বঢ়াই দিয়াত মোৰ মন্তব্য কৰিব লগীয়া একো নাই।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

ADJOURNMENT

The House then adjourned for Lunch till 2 P. M.

Shri Debeswar Sarmah - অধ্যক্ষ মহোদয়, মই বাবৰ কাৰণে ছুটী হোৱাৰ আগ-তেও কৈছিলো যে অচলুচীত গৰাকক আগবঢ়াই নিবলৈ আমাৰ লোকলোৰে সহ-যোগ লাগিব। অকল চৰকাৰেই নোৱাৰে। মই তুটা উদাহৰণ দিছিলো যে আমি এঠাইত মহাহ পাতিছিলো আৰু একেলগে বহি ভোজভাত, মাহ-প্ৰমাদ

খোৱাৰ পিছত বুঢ়া এজনে কৈছিল যে হোটেলত খোৱা লৰাবিলাকে খাইছে আমি নাখাওঁ।

P. W. D. ৰ ৰাজ্যমন্ত্ৰী যাওঁতে তেখেতক এখন Representation দিছিল। কাগজখনৰ copy এটা মোৰে হাতত পৰিছে। কিবা সংগ্ৰাম পৰিষদ পাতিছে। টকা-পইচা sanction হোৱা নাই। খঙাল কঢ়াবী লোক আৰু টনকীয়াল তথা-কথিত বৰ্ণ-হিন্দু লোকো আছে। তেওঁলোকে সংগ্ৰাম পৰিষদ কৰিব। ডিচে আমাৰ আচৰণ এনেকুৱা হলে চৰকাৰে একো কৰিব নোৱাৰে। অহুস্টীত সকলৰ যি সমষ্টি বান্ধি দিয়া হৈছিল তেনেদৰে চলি আছে।

আজি মাজুলীলৈ চাওঁক। মাজুলীত অসমৰ সংস্কৃতি, ভাষা, সব অৰ্থাৎ ক্ৰিম আছে। মাজুলীৰ পৰাই গোটাই অসমতে বিয়পি আছে। মাজুলীত আজি কুৰি বছৰত এটা মাত্ৰ Tribal সমষ্টি হল, তাৰ পৰা বাইজক বঞ্চিত কৰা হৈছে। মই যিটো সমষ্টিৰ পৰা আহিছো অৰ্থাৎ তিতাবৰ সমষ্টি; তাতো বহুতো অহুস্টীত জনজাতিয়ে বসবাস কৰে, হয়তো এক হাজাৰ দুই হাজাৰ কম হব পাৰে। যোৰহাটৰ পৰা মাজুলী আৰু তিতাবৰলৈ পথ আছে। মই মোৰ কাৰণে কোৱা নাই। প্ৰত্যেক সদস্যই নিজৰ সমষ্টিৰ কাৰণে চাব পাৰে। মই মোৰ কাৰণে চিন্তা কৰিব নালাগে। মই কোনো নিৰ্বাচনত আহিবলৈ আশা নকৰো। আজি সংবিধানত অহুস্টীত সকলৰ কাৰণে বেলেগে সমষ্টি কৰা হৈছে। কিন্তু সেইটো বাইজে উপলব্ধি কৰিব লাগিব, সহযোগ আগবঢ়াব লাগিব। অকল চৰকাৰে কৰিব নোৱাৰে।

বিয়াবাকৰ ক্ষেত্ৰত Sarda আইন পাচ কৰিলে, সময় বান্ধি দিয়া হ'ল যে ইমান বছৰৰ তলত বিয়া হব নোৱাৰে। কিন্তু সেই আইন উলজা কৰিও বিয়া হৈছিল। আগতে অলপ উঠন ছোৱালী বিয়া দিয়াৰ প্ৰথা আছিল। কিন্তু আজি কালি ২০/২২ বছৰলৈকে ছোৱালী কলেজত পঢ়িয়েই থাকে। আচলতে বাইজৰ কথাইহে কথা। আইনৰ কথা আইনতে থাকে।

ইয়াৰ পিচত ৰাজ্যপালৰ ভাষণলৈ আহো। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত মেম্বালায় ৰাজ্য হোৱাৰ পিচত অসমৰ ৰাজধানী ক'ত থাকিব বা ক'ত হব এই বিষয়ে এটা স্পষ্ট উত্তৰ বিচাৰিছিলো কিন্তু পোৱা নাই। একেলগে থাকিব নে বেলেগ ঠাইত হব তাৰো কোনো উল্লেখ নাই।

মই পাহাৰীয়া ভাইসকললৈ সম্পূৰ্ণ শুভেচ্ছা জনাইছো। তেখেতসকলৰ

আশা-ভবনা উদ্দেশ্য যাতে সম্পূৰ্ণ হয় তাৰ বাবে পৰমেশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনাও জনাইছে। কাৰণ মই ভাবো পাকিস্তানৰ যদি Prosperity হয় তেন্তে তাৰ-তক কেতিয়াও হিংসা নকৰে। তেওঁলোকৰ Prosperity নাই, কোনো উন্নতি কৰিব পৰা নাই সেইবাবে তাৰ বাইজক ভূৱা দিবলৈহে ভাৱতে উন্নতিত বাধা দিয়া বুলি বাইজক উচটাই আছে।

বেংকৰ ধন বাইজৰ উন্নতিৰ কাৰণেই। কিন্তু বাইজৰ কথাইহে কথা। কিন্তু কোনো নান্দৰা-নিচিষ্টাকৈ বেংকৰ ধন যাকে তাকে দিলে বেংক বন্ধ হৈ যাব। এজন লোক আহিছে মোৰ ওচৰলৈ 'হ'নাৰ বেলাৰৰ পাৰ্মিট বিচাৰি। মহা দিগদৰৌ কৰিছে। এইবিলাক কথা বাদ দিলো।

এতিয়া আচল কথা হ'ল অসমৰ ৰাজধানীলৈ। আমি জানিব বিচাৰিছো ৰাজধানীখন ক'ত থাকিব। এই সদনত বহু দিন আগৰ পৰা এই কথা কৈ আহিছে কিন্তু কি হব; দুৰ্ভাগ্যবশতঃ যেনে যায় লংকালৈ মেয়ে হয় বাৰণ। মই হয়তো জীৱনত বহুত ভুলেই কৰিছো কিন্তু বিনীতভাৱে জনাওঁ যে মোৰ কোনো অন্তশোচনা নাই। বিবেকে যি কয় তাকেই কৰো। ৰাজধানী ভৈয়ামলৈ নিবলৈ প্ৰস্তাৱ আহিছিল। বিবেকৰ বিৰুদ্ধে ভোট দিছিলো এই ভাৱত কিজা-নিবা পাহাৰীয়া ভাইসকল আমাৰ লগত একেলগে থাকিবলৈ ৰাজী হ'য়েই। মোৰ মতে এতিয়া ইয়াত ৰাজধানী থকাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই।

অধ্যক্ষ মহোদয় আজি বৰ জাব সকলোৰে বোধহয় অনুভৱ কৰিছে। কিন্তু air condition আবাসত থকা কাৰণে আমাৰ গৰ্ভগমেট চিলঙত থাকি ভাল পায়। কিন্তু এটা কথা বন খবছ হয় আৰু mans-hour খবছ হয়। এগৰাকী চৰকাৰী অফিচাৰে ৩ ঘণ্টা বাট ভ্ৰমণ কৰি আহি অফিচত কাম কৰিবলৈ সমৰ্থ নাথাকে। আৰু সেই দৰে উঠি আহি অফিচলৈ নাহিলে দোষ দিব নোৱাৰি। কাৰণ বহুতকৈ দেখিছো মূৰ ঘূৰাই, বমি হয়। আমাৰ মন্ত্ৰী সকলোৰে জানো ৩ ঘণ্টা ভ্ৰমণ কৰি অফিচলৈ আহে? সেই বিষয়ে চিন্তাৰ কথা। তদুপৰি চিল-ঙৰ পৰা গুৱাহাটী, যোৰাবাটলৈ ভ্ৰমণ ভাট্টা অথবা খবছ হয়। বুঢ়িছ বিলাক আছিল তেওঁলোকে জনসাধাৰণৰ পৰা আতৰি থাকিব বিচাৰিছিল। আৰু তেওঁ-লোক ঠাণ্ডা দেশৰ মানুহ যেতিয়া ইয়াতেই থাকিব বিচাৰিছিল।

মই আকৌ এটা কথা কব বিচাৰিছো যে সেই দিনা তেওঁলোকৰ লগত ভোট নিদিয়াটো ভাল আছিল, কিন্তু বৰা ডাঙৰীয়াৰ কাৰণে দিলো। কাৰণ এতিয়া তেখেত সদনত এজন জবৰজষ্টি মানুহ হৈ উঠিছে।

এতিয়া বাজধানী কিমান সোণকালে নিয়ে আমাক ষাটাকৈ জনাব লাগে। কাৰণ আমাৰ ভূৱা ডেফা সকলে বাজধানী ইয়াত থাকিবলৈ বুলি বাহা নকৰে। কাৰণ চিলড্ৰ পৰা যোৱাবাটলৈ অহা যোৱা manhour বৰ ক্ষতি হৈছে। আমাৰ দুখীয়া দেশৰ সকলো মানুহেই এইটো অৱস্থা কৰিছে। তাৰ কাৰণে বিচিতি ভাবে নিবেদন কৰিছো।

এই বাজধানী সম্পৰ্কে filit চালে পাব মই যেতিয়া অধ্যক্ষৰ আৱণত আছিলো তেতিয়া আমাৰ Reverent Nicols Roy P. W. D. মিনিষ্টাৰ আছিল। তেতিয়া নৱতৰুন Hostel টো সজাব কথা লৈ মই তেখেতক ঘৰ সাজিব নালাগে বুলি কৈছিলো। তেতিয়া বোৰহয় ১২৪৪ কি ৪৭ চন। তেতিয়া তেখেতে কলে ককৈ কটো দিয়াই হল চিমেণ্ট বালিও পেলালে। মই তেতিয়া তেখেতক অন্তৰোধ কৰিলো আপোনাৰ ওচৰতটো বহুত টকা আছে—বেলেগ এটা টকা দি দিয়ক। অধ্যক্ষ হিচাবে ঘৰ সজা বন্ধ কৰিলো, আৰু কলো কংগ্ৰেছ চৰকাৰ হল যেতিয়া ইয়াত বাজধানী নাথাকে। আজি কুৰি বছৰৰ পৰাই বাজধানী চিলড্ৰ পৰা উঠাই নিব লাগে বুলি চলি আহিছে। ইয়াত যদিও আমাৰ মাটি-বাৰী বা নায়া স্বার্থ আছে বা আমি air condition ঘৰৰ তিতবত আছো অথচ বাহিৰত ফেৰ ফেকিয়া চেঁচা বতাহ মাৰিছে। আৰু ভৈয়ামৰ জনমতৰ পৰা নিৰবিলৈ আছো তথাপি বাজধানী স্থানান্তৰ কৰাটো দৰ্কাৰ। অৱশ্যে এই প্ৰসঙ্গত আৰু এটা কথা আহিব পাৰে পুজিৰ ব্যৱনৰ অভাৱ। অৱশ্যে পাঠশালা স্কুল এখনক grant দিবলৈ ২৫০ টকা। অথচ ৬ মাহৰ ভ্ৰমণ বানচ ১ লাখ টকা হয়। কিন্তু পাঠশালা স্কুলক ২৫০ টকা মঞ্জুৰী দিয়াটো বৰ টান হয়।

জোতা ব্ৰাছ কৰা এজন মানুহৰ ঘৰত ৫/৬ জন হল পৰিয়ালৰ মানুহ। তেওঁলোকৰ ১৪ বছৰীয়া লৰাটোৰ T.B. হল। মোকেই আহি কবিলেহি—দুৰ্ভাগ্য বসন্ত মই তাৰে সভাপতি আছিলো। Hospital ত seat নাই মই কৈ seat এটা দিলো। তাৰ পাচত তাৰ দৰৰ কিনিবলৈ টকা নাই—তাৰ পৰিয়ালবোৰেই সি পুহিব নোৱাৰে তাৰ ওপৰি ইমান দামী দৰৰ ক'ৰ পৰা কিনি দিব। মই গৈ ডাক্তৰ জনক কলো—ডাক্তৰে কলে ‘হস্পিটালত ঔষধ নাই কি কৰিম?’ মই কলো ধাৰ কাৰ হলোও আনি দিয়ক—নহলে দুখীয়া মানুহ জনে পইচা ভৰি চিকিৎসা কৰিব নোৱাৰে—তাৰ ফলত পৰিয়ালৰ বাকী ৬ জনৰো হব আৰু তেনেকৈ বিয়পি আমাৰ সমাজতো বিয়পি যাব। ডাক্তৰ কেইজনে ঔষধ আনি দিলে—ডাক্তৰ কেইজন ভাল। ডাক্তৰ সকলোৱেই ভাল। কিন্তু Hospital ত দৰৰ নাথাকিলে তেওঁলোকে কেনেকৈ দিব।

ডিব্ৰুগড়ৰ Hospital খনৰ কাৰণে ২ কোটি টকা খৰছ হৈছে কিন্তু দৰব নাই। Hospital বোৰত দৰব নথকা কথাটো দুখৰ কথা নহয় নে বাক ?

আমাৰ চিলংখন ইমান ধুনীয়া ঠাই ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰত সৌন্দৰ্য্যৰ ফালৰ পৰা বোধ হয় চিলং খন প্ৰথম। নিদিনা কাশ্মীৰৰ কথা কওঁতে আমাৰ গুৱাহাটী ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজৰ ওচৰৰ ঠাই টুকুৰাই বহুত ভাল বুলি কোনোবা এজনে মন্তব্য কৰিছিল। চিলঙৰ নিচিনা এখন হৃদয়ৰ ঠাইত টাউনৰ ভিতৰতে ২টা হাতীমূৰীয়া কুন্ধচ কংকৃত বিল্ডিং মজালে। মোৰ ভাব হয় আমি কি পাগল হলো নেকি ? আমাক কিহে পাগল কৰিলে ? আমাক reinforce building লাগে কিন্তু Assam pattern কিয় বনাৰ নোৱাৰো ? cotton college ৰ নিচিনা কলেজ খনত Science building টোয়ে Assam pattern ৰ আৰু arts college টোও বোধহয় ১৯১১-১২ চনত সেই college ত বানীকান্ত কাকতি কৃষ্ণকান্ত সন্ধিকৈৰ নিচিনা বিশেষ ব্যক্তি সকল এই খন কলেজৰে ছাত্ৰ আছিল।

এই ১৪ লাখ টকা খৰচ কৰি যদি অসম পেটান'ৰ ঘৰ সাজিলেহেঁতেন বা গুৱাহাটীত আসাম Patternৰ ঘৰ সাজিলেহেঁতেন তেতিয়াহলেও বোধকৰো কামত আহিলেহেঁতেন। য'ত ঠাই নাই নিউইয়ৰ্ক বা কলিকতাতহে ৮ তালী ১২ তালী ঘৰৰ প্ৰয়োজন আনকি—কলিকতাৰ L. I. C. Buildingতো ১২ তালী আৰু এই বিলাক ঘৰ মেৰামতি কৰোতেও বহুতো টকাৰ প্ৰয়োজন। মাহে ১ হাজাৰ টকাকৈও ১২ মাহত বহুত লোকচান হয় কিন্তু এইটো নকৰিলে এই টকা অইন ঠাইতো খৰচ কৰিব পাৰে। মূঠতে নিবহুৱা সমস্যাৰ এটা চূড়ান্ত সমাধান চৰকাৰে দিব লাগে।

এতিয়া শ্ৰদ্ধেয় ডেকা সদস্য শ্ৰীপ্ৰমোদ গগৈয়ে নিবহুৱা সমস্যাৰ কথা কৈছে—তেখেতে যিখিনি কথা কৈছে সেইখিনিৰ লগতে অলপ যোগ দিম। আমাৰ ইয়াত কেৱল Industriesৰ কথা কৈ বাঃ বাঃ ললেই নহয়—Industryৰ হিচাব নিকাচ কৰিলে দেখা যায় এটা শোধনাগাৰ হৈছে। বাৰাউনিলা যোৱা আৰু তাত থকা মাত্ৰহৰ পৰা জানিব পাৰিছো যে পোনপটীয়াকৈ Refineryৰ সকলো ধৰণৰ মাত্ৰহেই ৭। মাইল অন্তৰ্গত এটা অঞ্চলতে আছে আৰু তাৰ কৰ্মচাৰী প্ৰায় বিলাকেই বিহাৰী মাত্ৰহ য'ত বিহাৰী মাত্ৰহৰ উপযুক্ত নাই তাতহে বেলেগ ঠাইৰ মাত্ৰহক দিব আৰু মাত্ৰহ বাচিবৰ কাৰণে এজন Liaison অফিচাৰ আছে। কোনো কৰ্মচাৰী দৰকাৰ হলে সেই Liaison অফিচাৰ জনেই কৰ্মচাৰী বাচি দিয়ে। আনকি টাটাইও এই Liaison অফিচাৰৰ যোগেদিহে কৰ্মচাৰী নিয়োগ

কৰে। নিজৰ দেশৰ কম্পাৰী নাপালেহে বহলভাৱে সেইটো Advertise কৰিব।

আমাৰ ইয়াত প্ৰায় ২৫০ বিধা মাটি লৈ Regional Research Laboratories মাটি লৈ আছে। সেইদৰেই O. N. G. C. দুনিয়াজানে আৰু Fertilizer এ ধৰে মাটি লৈ আছে আৰু সেইবিলাকত মতিয়া, পানীবালাটোও বিদেশী মানুহ। আমাৰ অসমীয়া মানুহৰ এটা দোষ আছে। এদিন এটা মগনীয়াক কাম কৰি থাকিলে এজনে কোৱাতে মগনীয়া জনে কৈছিল—“থাকিলে পইচা দিবা নাথাকিলে নাই টান কথা বয় কিয়?” আমাৰ অসমীয়া লোকৰ প্ৰকৃতিতে দোষ আছে। আমাৰ অসমীয়া মানুহে লোকৰ কাপোৰ ধোৱা কাম নকৰে আৰু সেইকাৰণে চাকৰি নাপায়। কিন্তু বাহিৰৰ পৰা মানুহ আহি ‘বুক’ চাকৰি-টোও পাইছেহি। মই মুখামস্তী মহোদয়ক এইবোৰৰ কথা কতবাব কালো কিন্তু তেখেত এতিয়া নাই সেইকাৰণে এতিয়া নকওঁ। তেখেতৰে সম্পৰ্কীয় Shri Rohini Boroua—Regional Research Laboratoriesৰ Chairman আছিল। তেওঁ আকৌ অসমীয়াৰ পক্ষত আছিল কিন্তু তেওঁক তাৰপৰা আতৰাই অনা হ’ল। আমাৰ সকলো বিলাক মানুহ যেন অপদাৰ্থ। এই কংগ্ৰেছী চপকাৰো অপদাৰ্থ। মইও যিহেতু এসময়ত Cabinat পৰ্যায়ৰ মন্ত্ৰী আছিলো সেইকাৰণে মইও অপদাৰ্থ আৰু দ্বিতীয়লৈকে সাধু মানুহ হ’ব লাগে। এইবোৰ Unemployment আতৰাবলৈ মাননীয় সদস্য শ্ৰীমতী পুষ্পলতা দাসক লৈ এটা কমিটি গঠন কৰিছে—তাৰে Upen Dutta বহুত তথ্য উলিয়াইছিল—তেওঁ বৰ কম্পী ডেকা মানুহ। তাৰ লগত আমাৰ বৰা ডাঙৰীয়াও আছে। বৰ স্কন্দৰ মানুহ, বহুত কথা—মানুহ যেতিয়া নাই আৰু নকওঁ।

মাননীয় সদস্য শ্ৰীপ্ৰমোদ গগৈয়ে কৈছে যে, চাকৰিৰ পৰা প্ৰায় ১০০ মানুহ খেদাই দিছে। তেওঁলোকে ইয়াত মানুহ লওঁতে Temporary হিচাবেহে লয়। আৰু তাৰ পাচত Head Quar ar ৰ পৰা Permanent কৰি বেলেগ মানুহ লৈ আছে আৰু Temporary বিলাক সদায় Temporaryয়েই হৈ থাকে। ইয়াত আৰু এটা কথা হৈছে যে, হাজাৰ হাজাৰ পুৰা শালিতলি লৈ তাত বিদেশী বহিছে। মই এদিন কৈছিলো—বনৰীয়া বোন্দাই পছমাৰি লুপুৱায়। মুখামস্তীয়ে তেতিয়া কৈছিল বোন্দা নহয়। উজ্জ্বলিত এটা কথা আহে বড়হুহে মতে খায়। কাউৰীয়ে কাউৰাৰ মঙহ নাখায়; কিন্তু মই নিজৰ মঙহ নিজে যোৱাটো গুতিষ্ঠা কৰিব পাৰো। আমাৰ অসমীয়াই ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়লৈ Seth ক আনিছে আৰু Sethও তেওঁৰ Stenographer জনৰ কাৰণে ইয়াত মানুহ থকা স্বত্বেও বাহিৰৰ পৰা আনিছে—বোধকৰো তেখেতৰ দৰমহা ৫০০ টক মানেই হ’ব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি ভাৰি চাপক High Courtৰ Judiciary Post এটাৰ কাৰণে মাত্ৰাজৰ পৰা মানুহ আহিছে। Regional Research Laboratoryত অলপতে ১২ জন অফিচাৰৰ Selection হৈছিল। অসমীয়াৰ উদ্ধৃত লোক বহুত আছিল—কলিকতাত Interview হৈছিল তালৈ কেনেকৈ যাব। আক্ৰি যোৰহাটত কি হৈছে? Post and Telegraphৰ পৰা এখন চিঠি দিছে—যে স্থানীয় মানুহবোৰ কাম কৰিবলৈ নাহে। সোৰোপা আৰু S.D.O.ই সেই মতে কাম দিছে। তাৰ মানুহেই মোক এই confidential চিঠি মোৰ হাতত দিছে। অন্যান্য দেশৰ Chief Ministerএ তেওঁলোকৰ দেশৰ মানুহকে চাকৰি দিছে কি আমাৰ State সেইটো কৰিব নোৱাৰেনে? এইবাবো যদি পুনৰ শোধনাগাৰ পাতি এটা অনা-অসমীয়াৰ উপনিবেশ বহুৱাবলৈ হয়—মই কওঁ তেনেহলে এতিয়া আমাক Refinery নালাগে। যদি সেইটো হয় আমি যেতিয়া এই অপদাৰ্থবিলাক আঁতৰি যাম আৰু যেতিয়া নতুন নতুন উৎসাহী মানুহ আহিব তেতিয়াহে দৰকাৰ হ'ব।

Refinery, ONGC, Fertilizer প্ৰত্যেকতে একো একোখন উপনিবেশ স্থাপন কৰা হ'ল। তাতে সিদিনাখন যেতিয়া চলিহাৰ হত্যা কৰা হ'ল। তেতিয়া আমি হৈ-চৈ কৰি চিঞৰ বাধৰ হৈ গ'ল। এইটো এটা conspiracy. এই conspiracy বোৰে যেনেকৈ আমাক আমাৰ প্ৰাপ্যৰ পৰা এহাতে বঞ্চিত কৰিছে আনহাতে গোটেই ভাৰতবৰ্ষতে বদনাম ওলাইছে। আমাৰ Regional Research Laboratoryৰ এটা Guest House আছে। আমাক তালৈ কোনেও যাবলৈ নিদিয়। তাৰ ওচৰতে যোৰহাটৰ Aerodrom য'ত Plane উঠা-নমা কৰে তাৰ পৰা এটা সৰু বাস্তৱ Laboratory লৈ আছে আৰু সেই বাস্তৱেদি গাড়ী লৈ যাব পাৰে আৰু তাত বহি অনা-অসমীয়া অফিচাৰে আমাৰ প্ৰাক্ কৰে। সচাকৈয়ে Regional Research Laboratory, ONGC, বিদেশীৰে ভৰি পৰিল। দুৰ্নীয়াজানত যেনিবা কামুগ চহাবে অসমীয়াৰ প্ৰতি সদয় দৃষ্টি দিছিল। A.O.C.ত দিয়া Scholarshipৰ ক্ষেত্ৰতো কেইজন অসমীয়া মানুহৰ লৰাই বৃত্তি পাইছে। লগতে ইয়াৰ মানুহক বঞ্চিত কৰি দিল্লী-ডেৰাডুনৰ পৰা হাজাৰ হাজাৰ তাৰ পৰাই চাকৰি দিয়ে। সেই কাৰণে মই বিনীতভাৱে নিবেদন জনাওঁ যে Employment কথাটোত জোৰ দিব লাগে। নিৰন্তৰা সমস্যাই দেশখনক যেনেকৈ বিপদগ্ৰস্ত কৰিব তেনেকৈ কোনেও কৰিব নোৱাৰে—আনকি তেনেকৈ চীনেও কৰিব নোৱাৰে। পাকিস্থানেও কৰিব নোৱাৰে। মোৰ ঘৰত দুটা ভতিজা আৰু ভাগিন আছে, B.A. পাচ কৰি। মই তাহাতক দেখিলেই মোৰ ভয় লাগে। তাহাতি কয় যে, আপোনালোকে বক্তৃতা দি ফুৰে আৰু

আমার over-age হৈ যাব। সিদ্দিনা Industry Minister যোৰহাটলৈ গৈ কৈছিল।

সেইদৰেই নিবন্ধৰা সদস্য সমাধান কৰিব নোৱাৰে আৰু আলোড়ন তুলিবলৈ চীনা বা পাকিস্থানক নালাগে আমাৰ ইয়াতে চীন-পাকিস্থান আহি পৰিব।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এতিয়া মাটিৰ কথা লৈ আহো। মাননীয় সদস্য শ্ৰীবৰাদেৱে কৈছে যে অসমৰ গছ-গছনিবোৰ কাটিব লাগে।

মাত্ৰহ, মাত্ৰহ ম'হতকৈ বেছি গুণাবান শ্ৰাণী। কিন্তু হলেও মাত্ৰহ সভ্য জাতি। মাত্ৰহৰ স্বাৰ্থৰ কাৰণে মাত্ৰহে সকলো কৰিব পাৰে। কিন্তু আমাৰ নিৰাপত্তাৰ বাবে আমাক সামৰ্থ লাগিব। সামৰ্থ নাথাকিলে নিৰাপত্তা থাকে ক'ত? আন উন্নত সভ্য দেশবোৰৰ মতে বাটৰ এটা অংশ জংঘল হৈ থাকিব লাগে। সেইদৰে আমাৰ দেশৰ এটা অংশতো হাবি-জংঘল থকা আবশ্যক বুলি মই ভাবো। কাৰণ দেশৰ অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত দেশৰ হাবি-জংঘলে যথেষ্ট প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে। শ্ৰীবৰা ডাঙৰীয়াই মাটিৰ দখলৰ ক্ষেত্ৰত যি স্তম্ভৰ বক্তৃতা দিছে সেই বক্তৃতাই বীণা বাই বাই নিগনি নদীত পেলোৱাৰ দৰে মাত্ৰহো তেখেতৰ লগতে যাব। কিন্তু ময়ো কৈছো যদি বেদখলৰ ভাল বিচাৰ চৰকাৰে নকৰে দেশত শান্তি ক'ত থাকিব? জোৰ যাৰ মূলুক তাৰ হলে কেনেকৈ হ'ব? নানা বকম কিকিৰ কৰি মাটি হস্তান্তৰ কৰাটো বন্ধ কৰিব লাগিব। জংঘলৰ কথা নো পুনৰ আৰু কি কম? মাননীয় সদস্য শ্ৰীগৌৰীশঙ্কৰ ডাঙৰীয়াই যি কৈছে তাৰ দাবি, চেমিকোলন বাদ দি বাকীখিনিৰ লগত ময়ো একমত। বিবলাইটো কোনো টেক্স নিদিয়ো বা তেওঁৰ পৰা চৰকাৰে আদায়ো কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু আমাৰ সৰ্বসাধাৰণ মাত্ৰহৰ ক্ষেত্ৰত মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয় সকল তৎপৰ। কাৰণ এমানে কথা আছে—“সোপা দিব পাবিলেই বোপা।”

আজি আমাৰ এনে দুৰ্ভাগা যে যোৰহাটত খৰিও কুইক্টল হিচাবেহে কিনিব লাগে। বিবলাৰ Wood craft factory কুইক্টলে কুইক্টলে খৰি হজম কৰিছে। কিন্তু সাধাৰণ মাত্ৰহে এবোজা খৰি আনিলেই ধৰে। ধোদৰ আলিৰ ওপৰত বিবলাই Wall বান্ধিছে। বিবলা সিদ্দিনাৰ মাত্ৰহ কিন্তু ধোদৰ আলি বড় যুগৰ। এই আলিৰ ওপৰত Wall কিয় দিয়া হৈছে বুলি P.W.D. ক কথিলে কয় আমি নাজানো ডেন্দিক মেপতহে তাৰ হিচাব পোৱা যাব। বজা দিনীয়া ধোদৰ আলিৰ এনে অৱস্থা হোৱাটো বৰ লাজৰ কথা।

আমার বহুদিনীয়া এই পথটোৰ সাংস্কৰ হ'ব লাগে। মাটিৰ এটা ভাল ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। মাটিৰ নস্পৰ্কৃত আজি আমাৰ মননত এটা ভাল কথা ওলাইছিল। অসমৰ এশটা পৰিয়ালৰ ভিতৰত ৫০ টা পৰিয়ালক তিনি বিঘাকৈ আট দিছে। এই কম পৰিমাণৰ মাটিৰে তেওঁলোক কেনেকৈ প্ৰবৰ্তি থাকিব পাৰে। এনে স্থলত তেওঁলোক যদি আইন অমান্য কৰে তেন্তে তেওঁলোকক দোষ দিব পাৰি জানো?

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৬৭ চনত পাকিস্তানে যেতিয়া ভাৰতবৰ্ষ আক্ৰমণ কৰিছিল তেতিয়া Middle East country বা South East Asia ই মহল-আন লমণ কৰা নাছিল নে? এই ক্ষেত্ৰত ইজিপ্তেহে নিমাত আছিল। আজিও অসমলৈ পাকিস্তানী মাছহৰ লোভ আগবঢ়বে বৰই লাগিছে। চৰকাৰে ইয়াৰ এটা বিহিত্ত ব্যৱস্থা লব লাগে।

মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি মোক এই কথা যিনি কবলৈ সুবিধা দিয়াৰ বাবে আপোনাক অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো আৰু লগতে মাননীয় সদস্য সকলে মোৰ এই কথাখিনি কান পাতি শুনাৰ বাবে তেখেত সকলকো অমই অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি এই মোৰ বক্তব্যৰ প্ৰত্যবগি মাৰিলো।

Mr. Moynul Haque Choudhury: Mr. Speaker, Sir, at the outset I am very sorry to say that the address given by the Governor is no address and it is not in conformity with the Constitution of India. While an address is given to the House by the Governor it is the custom both in England and now established in our country that the Governor must say what policy the Government is likely to follow in course of the next 12 months. Sir, I am sorry to say that in this speech of the Governor, for which the Cabinet is responsible for drafting, nothing has been indicated as to what this Government is going to do or follow in course of the next 12 months. I presume with the illness of the Chief Minister everything is in confusion, and, therefore, the persons who have been responsible for drafting it could not make up their mind as to what they wanted to give us in course of the next 12 months; as to the pattern of

administration in this land of ours which is termed as a problematic area we are going to have. Mere repetition that we have got so many problems will not solve the problems. It is also very surprising that in this speech of the Governor nothing has been said about the current problems of the State or the problems with which we are likely to be faced soon and how they are going to be solved. I really regret it.

On an analysis of this four-page, rather three-page speech, one finds that one chapter is devoted on condolences which the Governor need not do. But there is no harm in doing it. The next paragraph is devoted in telling that the Parliament has passed a Bill which we have got to ratify. But that also need not be said. But there is no harm. And the last but one paragraph is devoted about the Preventive Detention Act. It is said therein that the Act had lapsed and Govt was obliged to have an Ordinance, and the members of this House will have an opportunity to discuss it. I am very sorry to say that this is not the way how a Governor's speech is written. Frankly speaking, it is a misuse of public money and wastage of time in calling this Assembly in order to give us a speech like this and then to have a discussion on it. Sir, I do not find anything to be discussed here in as much as, Mr. Speaker, Sir, yesterday, the House had discussed the Constitution (Amendment) Bill. We are wedded to the principle of uplifting our down-trodden brethren of the scheduled caste, scheduled tribes and also of the Anglo-Indian community who, because of their number, because of the past legacy in this country and also because of injustices that have been perpetuated on them, deserved to be looked after. This could have been discussed in the normal course when this Bill would have come for ratification.

So far as the Preventive Detention Act is concerned, if the

Govt. of Assam comes forward with a regular Bill for discussion in the House we would have the opportunity to discuss it. Therefore, I consider on the part of the persons who are responsible for drafting the speech and placing it before us that they are guilty of wastage of money and wastage of time of this House. Coming to the Preventive Detention Act, I must tell this House and the Government in advance that it is my sincerest feeling that this Act had been misused to the maximum in the State of Assam much more than many states in India. Right from the time of Pakistani aggression, a large number of people had been placed behind the bars indiscriminately by the use of the Preventive Detention Act and this is being continued. There is a strong public opinion against it. The Preventive Detention Act has been used in this State not judicially and the power given for preventive purposes has been used as if for punitive purposes and for punishing the people. If one looks into the large number of Habeas corpus cases which came up in the High Court, he will find that this Act had been grossly misused. With regard to the people who had been detained by giving various charges, I can tell this House from my own experience in the High Court, that about 95 per cent of them were released by the High Court. It had been found that persons who were released were not given any adequate grounds by the Home Department of the Govt. of Assam for their detention and in time I must say that in almost 80 per cent of the cases it has been found that the detaining authorities and Home Department did not know about the procedure. While it is written in the Act that within certain time of the arrest of a man he has got to be given the grounds of his detention, but this was not done. While it is specifically written in the Act that within certain period of time a man who is detained in this case should be placed before the Advisory Board this was

not done so the man was unnecessarily detained as his case did not come up before the Advisory Board in time or at all. In this way, large number of people had suffered. What right has a State or a Department either Police Department or Home Department to detain a man when they do not know even the procedure and the different sections of the Preventive Detention Act. They do not care to study and follow the different sections of the Act and as such their actions do not conform to the provisions of the Act. Before taking any person inside the jail one must have the full materials to justify his detention. But here we find that even after three days or seven days or ten days of detention of a man the grounds for which he was detained were not given to him, as if all these days they were trying to manufacture some grounds for his detention. This is really a shame for any country. No democratic country has a right to detain a citizen without trial. The Preventive Detention Act is an exception and if we use it, we should use it in exceptional cases only and that also if you have full materials to justify such an action. You cannot use it just as a matter of right; you cannot use it as a matter of course, light heartedly. But people have been detained for more than seven days without giving any grounds. While it is clearly written that within a certain time, these cases should be put up before the Advisory Board in order to find out whether any person had been wrongly detained or not, but a large number of cases had come up in the High Court where it had been seen that these cases were not at all put up before the Advisory Board or if put up, not within time. Nobody cared for them. I can tell the Govt that this is not the proper way to interfere with the Civil liberty of the people. We were exercising an extraordinary power under this Act. When I raised this issue in some of my speeches in the past, Mr. Mahendra Choudhury said 'Yes, all have been released by

the High Court. But the High Court did not release them on merit; they released them because the cases did not conform to the procedure. The High Court or the Supreme Court has no right to go into the merit of these cases. But they have got the right to release the persons if the Government do not follow the procedure.' This shows that you did not apply your mind seriously to the matter before passing an order for detention: otherwise at the time of detention you along with the warrant you would have been able to give the grounds for detention. The law has given time for three days. It is not the rule that for three days you have got to wait before serving the grounds for detention; that is an exception. He must be able to move the appropriate authority immediately against his detention. If you can't give the grounds even in three days it shows you had no ground to detain him and you were cooking up things meanwhile. In the same way if you do not put up the cases before the Advisory Board in time, it shows that you are vindictive and want to put them behind the bars as long as possible unjustifiably. Therefore, I would tell the Government, first of all, to do away with this Act. The Govt. of India has come to the conclusion that it is no longer necessary for the country. Even the Nagaland Government have decided not to have it. Assam is not in such a situation that we cannot carry on without it. Therefore, my advice is that we need not have it, and much more than that we must be judicious and justified in applying the Act. Sir, with these comments, I would pass on to next issue.

Shri Kamakhya Prasad Tripathy Sir, may I ask a question. That in the Parliament a Bill was brought in the last session and the Bill was dropped because of the reduced majority for the Congress Party.

M. Moinul Haque Choudhury—Despite some reduction in the strength of the majority party there is a Congress Party there running the Government with the will of some people and the will of those people was that this Bill should not be brought. Therefore there is no reason why any State Government should be eager to replace the wisdom of the Parliament and the Central Government by keeping this Act in force here. Even Nagaland has done away with it, and therefore the fact that the Central Government once considered it and dropped it should not be a reason for keeping this Act in force in Assam. In the past many Bills introduced in the Assembly were brought in the party meetings and discussed and then dropped. Something like that had happened in the Parliament also. That by itself do not give any justification for passing an Act.

Now, I come to the next issue. In course of the debate on the Governor's Address a lot of things have been brought in with regard to the division in the Congress Party in the Centre vis-a-vis the Congress Party here. There is no doubt about the fact that the Congress Party in India had been divided and now there are two Congress Parties in India, and the President of one Congress Party is Shri Nijalingappa and the President of the other Congress is Shri Jagjivan Ramji. The former is popularly known as Syndicate and the latter is known as Indira Congress. (A voice : Indicate) Sir, this is not my expression; some people call it as Indicate and if that satisfies my friend, who has just uttered it I will use that term. In Assam yet there is another Congress Party called 'Lubricate'—this is also not my expression but if it satisfies my friends, I will use it. Mr. Speaker, Sir, there is no doubt about the fact that the Congress in India has been divided and now there are two Congress Parties,

two Presidents and two Congress Working Committees. There are also two All India Congress Committees. In fact last month two Congress Sessions were held, one at Ahmedabad and one in Bombay. There is no denying the fact that Congress Party has been divided. Not only that Mr. Speaker, Sir, in the Parliament where there is a Congress Government there is a Congress Party (Opposition) which is sitting with the Opposition and they have made no secret of it that they are trying to get rid of the Congress Government in the Centre by tabling a No-confidence Motion with the help of like minded people like Jan Sangh and Satantia Party, the two parties so far named. Therefore, this basic fact cannot be denied. So far as Assam is concerned the A. P. C. C. have passed a resolution and in that resolution they had indicated that they were in the Congress of which Jagjivan Ramji is the President. Of course, there were some people who had not indicated it and they were opposed to it. Therefore, the position in Assam is very clear. Many Members have signed a pledge given to the All India Congress of which Shri Jagjivan Ram is the President that they belong to that Congress. They have also sent letters to the Chief Election Commissioner of India that they belong to the the Congress Party of which Shrimati Indira Gandhi is the leader of the Parliamentary Party and Jagjivan Ram is the President of the organisation. Therefore, so far as Assam is concerned, the position is very clear. The position to-day in the party to which I belong to is that large number of members have signed a pledge that they belong to Indira Gandhi's Congress and there are one or two members who have indicated that they belong to the party of which Shri Nijalingappa is the President, and I find that there are still some people who have not yet made up their mind whether they will join

this Congress or that Congress and they are called by some one as Lubricates. Some amongst them have been saying, 'whatever be the condition of the All India Congress, let us, in Assam, remain united' and one went to the length of saying some minutes back that the Central leaders are children and they are playing like children and some of them have got sufficient 'Charbi' (fat) at their back; let them burn their 'Charbi' by fighting and let us remain neutral. I do not know whether he is entitled to speak in this manner. I want to make it absolutely clear to him that there has been a division of the Congress Party on the basis of ideology. Those who subscribe to the ideology of the Congress Party of which Shri Nijalingappa is the President, they should join that party and those who support the ideology of the Congress Party of which Shri Jagjivan Ram is the President, they should join that party. And those who do not and cannot join either of the parties, they should not pour oil on the burning lamp of both sides and keep the house on fire all the time. This should not be allowed and this is not done in any political party in the world. It is high time that we must have a clear-cut division. Even if Shri Chaliha is to continue, he shall have to make up his mind on this issue, and he will have to clear out those as he had joined the Congress Party of which Shrimati Indira Gandhi is the leader of the Parliamentary Party and thus align himself with the Congress of Shri Jagjiban Ram and the A.P.C.C resolution.

Shri Jagannath Singh—Mr. Speaker, Sir, I do not understand what is the relevancy. How can these things come in the debate on the Governor's address?

M. Moinul Haque Choudhury—Before me this question was raised by some Members in their speeches and I am just trying to

make my position in this respect clear. I consider this division is on the basis of ideology. It is really on the basis of ideology and socialism that this division has taken place.

Shri Jagannath Singh—I do not understand how this can be used as forum for refining the political ideology.

Shri Moinul Haque Choudhury—I think my friend also signed the pledge for Mrs. Gandhi's Congress.

Shri Jagannath Singh—Though I signed the pledge, I follow the conscience. When I belong to a party the question of conscience do not arise.

M. Moinul Haque Choudhury—I was saying, Mr. Speaker, Sir, that there has been an ideological division and on the basis of ideology one should join either of the parties. There are two Congress Parties in Delhi and we have to fine with either of the two and we have done so. Those who did not do so, they can reconsider their position and join either with us or with the other party. There cannot be any position that we do not join with either of the two and we still remain as members of the Congress.

Shri Nakul Chandra Das—Mr. Speaker, Sir, is neutrality a crime?

M. Moinul Haque Choudhury—You can be neutral and form a third Congress Party or whatever party you like but you cannot be in both the Congress and act as per the occasion suits you. 'I am a congress man of the Party headed by Jagjivan Ram' and again 'I am a congress man of the party headed by Nijalingappa' and 'I am also in the Parliamentary Party of which Mrs. Indira Gandhi is the leader' and again 'I am also in the Parliamentary Party of which Dr. Ram

Subhag Singh is the leader?—This is a position I have not been able to understand.

Mr. Speaker, Sir, therefore, as I have said we have got to choose. We cannot play with political ideology or political parties in that way to suit our purposes. Mr. Speaker, Sir, along with that question I find that the question of the leadership of the Assam Congress Parliamentary party has been made an issue both in the House and outside. I am really very sorry and I would like to clarify my position, that a section of the Press have started communalism on this issue. They are trying to completely sidetrack the issues and the problems and bringing in as much communalism as possible in the matter. In this connection they have been dragging my name also maliciously. Sir, from the third of this month I was busy in the Calcutta High Court but news were spread almost daily in such a manner as if I was all the time in Delhi canvassing for someone even my colleagues in the Calcutta High Court were joking that I was supposed to be in Delhi all the time. But Sir I know there was some other gentleman who was moving in Delhi and whatever he was doing, I know that too. The Press has been briefed possibly by this very person that I was and am a spokesman of somebody. In Calcutta the colleague lawyers asked me as to how I could be in Calcutta when I was supposed to be in Delhi. I told them that I had a magic carpet and in which in ten minutes time I could come from one place to another and appear in the court. It has been given in the Press that I had talks with one of the contending leaders and I asked him that I would like to be the Home Minister of Assam.

Shri Jagannath Singh—Sir, this is not the platform for discussing such things. I have strong objection to it.

M. Moinul Haque Chaudhuri : Sir, the Hon'ble member should know it that a parliamentarian has the right to clarify his position vis-a-vis the parliamentary issues in the House. This is an established practice. If the gentleman does not know about it let him read the standard books on parliamentary practices. But let him not show his ignorance about it. Sir, it has been given out that I had talks with certain contending leader of the Congress succeeding Mr. Chaliha and I said that I wanted to be a minister, and not only that, the Home Minister and that if he would agree to it I would support him. Then some of the newspapers had taken up the problem of security of the State on their head. I wonder, if they have not been briefed by the same gentleman who had been to Delhi that how in a border State a Muslim could become the Home Minister. First of all, I have had no such talk. This is maliciously false. But then, Sir, in India, where we talk of secularism, where we talk of National integration, how is it that if Moinul Haque Chaudhuri becomes the Home Minister the security of Assam will go and that too when he could be here a Minister of Cabinet rank for ten years, sharing the joint responsibility. I have seen in the past that the same section of the Press at the instance of the same group of communalist always bringing in all kind of small things including communalism whenever there was a question in the Congress Party. When I supported Mr. Chaliha it was given out that Assam was going to be Pakistan ; when I differed with him and supported another the same section of the press behaved in the same way and made the same propaganda. Now they have started the game already. I would like the House to take note of it and condemn this kind of mean attitude. This section of the Pressmen whose duty is to cater news to the people truly had been mingling their own views and meanness with the news, the purchased views with motive and they have been trying to create confusion in the Congress Party by bringing in all kind of smallness and communal and sectarian

consideration. I hope, my friends in the Congress as well as in the Opposition would be above this kind of smallness. They would not be influenced by all these. I want that we should, in a happy manner with full hearted co-operation elect the successor of Mr. Chaliha without creating any confusion. If they continue do so, and try to create confusion in the Party they will not be doing any service to the country. rather they will be doing a disservice to the country. Sir, with these words I resume my seat.

Shri Kandarpa Narayan Banikya—Mr. Speaker, Sir, I as a member of the Scheduled Caste Community, congratulate the Governor for his address. Sir, my point of view is that we do not want such blessings which we have had for the last 20 years. Sir, the Government has failed to do the needful and do proper justice to the down trodden people of the society the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. What is the defect? Sir, we the Bania, have beautified the sisters and mothers of higher class by making their ornaments and we have been termed as Scheduled castes (!) Then the Kaibartas and Namasudras supply fish to the higher class and they have become Scheduled caste. The Hiras and Koomars who make vessels and beautiful utensils for the higher class have been termed as Scheduled castes. Sir, when the great Tajmahal was built the artisan went to the emperor Sahjahan for reward 'Bakshis' and they were rewarded with 'Gardan' that is death. In the same way we also serving the higher class and we are rewarded with the term Schedule Castes. Formerly we were untouchable. Anyhow after the independence untouchability is going away. When the debate on the Governor's address will close I would like know from the Government definite replies on these points.

"That in a time of adversity let us work to secure such a world—bravely, resolutely and with compassion for those who

are also our brothers and that let us work with our heads and not with passions with our sense of justice and not with bigotry." I hope that within these 10 years we shall come up to the standard with other communities and we shall be at par and in future we shall never demand that we want separate seats to represent our people. Sir, yesterday I have received from my society a letter and if you kindly permit me I shall read it out.

Mr. Deputy Speaker : You can pass it over to me.,

Shri Kandrupa Narayn Banikya : Sir, I want to read it out because the Government have failed to fulfill their demand.

"Under Articles 335 read with Article 16(4) of Constitution of India the reservation of Scheduled Castes and Scheduled Tribes in service extended even in the matters of promotion also. The majority of judges of the Supreme Court held in General Manager Vs. Raghachari case - A1962 S.C. 36 (42 45) that reservation under these Articles meant not only initial appointment but for promotion also. But the Government of Assam has not taken any action in this matter although 7 (seven) years passed after the decision of the Supreme Court. The Government of Assam only considers this reservation in the initial appointments and not in promotion. So we are deprived of a Constitutional right granted by the Constitution of India itself. Not to speak of giving promotion on reservation even in usual course we are not getting our promotion before supercession."

Now, my humble submission is this that so long as there is not a member in the Public Service Commission belonging to the Scheduled Caste we cannot expect justice for our communities. We also expect that the landless people belonging to the Scheduled Caste Community should be given land settlement as early as possible.

Dr. Surendra Nath Das :- উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত হোৱা বিতৰ্কত অংশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ দিয়াৰ কাৰণে জয় জয়তে মই মোৰ বন্ধা-বাদ জনাওঁ। ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ এঠাইত উল্লেখ আছে—

“সংবিধানৰ ত্ৰয়োবিংশ সংশোধনত অৱমোদন জনালে আমাৰ এই উদ্দেশ্য সাধন হ'ব আৰু তাৰ বাবেই এই অধিবেশন আহিত হৈছে।”

ইয়াৰ পৰা এইটোৱেই দেখা গ'ল যে—সংবিধানৰ ত্ৰয়োবিংশ সংশোধনত অৱমোদন জনাবলৈকেই এই অধিবেশন পতা হৈছে। যদি এইটোৱেই উদ্দেশ্য আছিল তেনেহলে—মাত্ৰ এদিনৰ অধিবেশনতে এই কাম শেষ কৰিব পাৰিবে—হেতেন কিন্তু তাকে নকৰি ৩ দিনৰ কাৰণে অধিবেশন পাতি হাজাৰ হাজাৰ টকা ব্যয় কৰিলে। অথচ একো কাম কৰিব নোৱাৰিলে। সেই কাৰণেই আমাৰ মাননীয় বন্ধু শ্ৰীমইচলহক চৌধুৰীক মই কোৱাৰ দৰে এটা Lubri Cant Party ওলাইছে। সেই কথাটো দুদিনৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰাই ধৰিব পাৰিছোঁ। খিলঙত সদনৰ বাহিৰে ভিতৰে কেৱল কোন Indicate, কোন syndicate আৰু কোন Lubri Cant ত আছে তাৰেইহে এটা আৱহাওৱা পৰিস্ফুট হৈছে। কোন Indicate আৰু syndicate ত আছে ধৰিব নোৱাৰিলেও মৌন হৈ নিৰপেক্ষ ভাৱে থকা সকলেই Lubri Cant ত আছে সন্দেহ নাই। এওঁলোক—Lubri Cant Oil নহলে Machine নচলাব দৰে।

Shri Jagannath Singh—আপোনালোকৰ বিৰোধী পক্ষৰ যি সকল—নিৰপেক্ষই আছে তেওঁলোকক কোন শ্ৰেণীত ধৰিছে—?

(গোণ্ডগোল)

Dr. Surendra Nath Das -এই কাৰণেই এইবিলাক আজি কবলগা হৈছে যে, দেশত উত্তৰ হোৱা বৰ্ত্তমান অৱস্থাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত কংগ্ৰেছ দলৰেই হ'ক বা বিৰোধী পক্ষৰেই হ'ক দেশত এটা Stable Government ৰ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে যাতে—দেশৰ জনসাধাৰণ কিছু কল্যাণ সাধন হ'ব পাৰে। কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্ত্তে গণতন্ত্ৰ হতাৰাহে প্ৰগতি চলা দেখা গৈছে। কাৰণ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত বৰ্ত্তমান দেশৰ যি পৰিস্থিতিৰ সন্নিবিষ্ট হৈছে তাৰ এটা নিখুট মূৰ্ত্তি ভাঙি ধৰিব পৰা নাই। দেশৰ কিছুমান জনাৰ্থ সমস্যাৰ সমাধান হোৱাৰ বাহিৰে Peto chemical complex, এটা দ্বিতীয় তেল শোধনাগাৰ আদি স্থাপনৰ একো ছবি ৰাজ্যপালৰ ভাষণত দেখা নেযায়। দিনে দিনে উৎকটৰূপে ধাৰণ

কৰা জনসাধাৰণৰ মাটিৰ সমস্যা চৰকাৰৰ কৰ্মক্ষেত্ৰ আৰু শাসনত অধিষ্ঠিত দলৰ হাতত পৰি দিনে দিনে জটিলতাৰ পৰা জটিলতৰ হৈয়ে গৈছে। মাটিহীন জনসাধাৰণৰ স্বার্থ হলে পূৰণ হোৱা নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে ভূমি নীতিৰ সম্পৰ্কত চৰকাৰে পত্ৰিকা আকাৰত চপাই পঞ্চায়ত আদিৰ যোগেদি প্ৰচাৰ কৰাইছে যে যিবিলাক পতিত মাটি আৰু ৰিজাৰভ আছে সেইবিলাক ভাঙি মাটিহীন লোকৰ মাজত বিতৰণৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিছে। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনি নিজেও জানে বৰপেটা মহকুমাৰ ১০ হেক্টৰ বিঘা মাটিৰ কথা। সেইবোৰ মাটি কাক দিলে? Land advisory Board ৰ জৰিয়তে প্ৰকৃত মাটিহীন মানুহ উলিয়াই মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছিল যদিও সেইটো কৰা নাই। Schedule caste আৰু Schedule tribe ৰ নামত সেই মাটি লৈছে কিন্তু শাসনত অধিষ্ঠিত এটা তৃতীয় বা মধ্যম শ্ৰেণীয়েহে সেই মাটি পাইছে। আজি বিধান সভাত আমাৰ জনজাতীয় ভাই-ভনীহঁতৰ উন্নয়নৰ কাৰণে আইনৰ ম্যাদো বঢ়াই দি সকলো পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰে মঙ্গল কামনা কৰিছে। কিন্তু আইনৰ ম্যাদ বঢ়াই দিলেও একো ফল নধৰিব যদিও এই পিছপৰা সম্প্ৰদায় বিলাকৰ উন্নতি সাধনৰ অন্তৰায় বোৰ দূৰীভূত কৰা নেযায় তেতিয়াহলে ১০ বছৰ নেলাগে আৰু ১ হেক্টৰ বছৰো আইনৰ ম্যাদ বঢ়াই দিলেও একো উন্নতি সাধন নহব। মাত্ৰ মুষ্টিমেয় কেইজন মান মানুহৰহে স্বার্থপূৰণ কৰিব। মই উদাহৰণ স্বৰূপে কব পাৰো যে আজি আমাৰ জনজাতীয়, অনুসূচীত ভাইসকলক উন্নত কৰিবৰ কাৰণে যি না-সুবিধা আগবঢ়োৱা হৈছে তাৰ দ্বাৰা তেওঁলোক বিশেষ-ভাৱে উপকৃত হোৱা নাই। জেনেৰেল চিটত অহা সদস্যৰ লগতো অনুসূচীত জনজাতীয় সকলৰ না-সুবিধাৰ কথা আলাপ-আলোচনা কৰা দৰকাৰ। কিয়নো তেওঁলোকৰ অঞ্চলত অনুসূচীত লোক আছে নে নাই সেইটো জনা দৰকাৰ। উদাহৰণ স্বৰূপে বৰপেটা অঞ্চলত যিবিলাক অনুসূচীত জনজাতিৰ লোক আছে তেওঁলোকৰ উন্নতিকল্পে কিবা আঁচনি ললে সেই অঞ্চলৰ সদস্যৰ লগত আলোচনা কৰা দৰকাৰ। তেওঁ সংবন্ধিত চিটত বা জেনেৰেল চিটতেই আহক লাগিলে।

আজি দেখা গৈছে যে অনুসূচীত জাতি আৰু জনজাতিক সুবিধা দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত কেৱল তেওঁলোকক M. E. বা হাইস্কুলৰ Fees মাফ দিয়াহে হৈছে। অন্য একো হোৱা নাই। কিন্তু গাওঁৰ প্ৰাইমাৰী স্কুলৰ শিক্ষা শেষ কৰি থকা কয় সংখ্যক লৰা-ছোৱালীয়েহে হাইস্কুলত পঢ়িবলৈ আহে। এটা নিচেই Negligible Percent. গতিকে এই ক্ষেত্ৰত জেনেৰেল চিট বা সংবন্ধিত চিট কোনো

শ্রদ্ধে নাবাখি সকলো সমস্যাকৰণতে আলোচনা কৰিছিলে আঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰাত সুবিধা হব বুলি মই ভাবো।

তাৰ পিচত যিখন আইনৰ এই সদনত আলোচনা হৈছে সেইখন মই black আইন বুলিহে কব গোল্জো। আমি বুৰঞ্জীত পাওঁ এই আইন আহোম ৰাজত্বৰ দিনতো নাছিল। আহোম ৰাজত্বত প্ৰজাক কঠোৰ শাস্তি দিছিল। কিন্তু দোষী নিৰ্দোষী বিচাৰ নকৰাকৈ কোনো শাস্তি নিদিছিল। কোম্পানীৰ শাসনৰ দিনত অৰ্থাৎ ১৮৫৭-৫৮ চনত এই আইনৰ বলেৰে মণিৰাম দেৱানক ফাঁচি দিছিল মিল চাহাবে। সেই আইনখনতে Hanging first trial afterwards আমাৰ চৰকাৰেও আজি এই আইনৰ দ্বাৰা জনসাধাৰণক কাৰাগাৰত সোমাই নাখি গণতন্ত্ৰ নিধন কৰাৰ অস্ত্ৰ প্ৰয়োগ কৰি গণতন্ত্ৰ ধ্বংস কৰাৰ প্ৰচেষ্টা চলাইছে। সেই কাৰণে মই কওঁ এই আইন পাচ কৰিব নোলাগে আৰু যদি কৰে তেন্তে লক্ষ্মীপূজাত চাঁদা নিদিয়াৰ বাবে লক্ষ্মীপূজা কমিটিৰ চেয়াৰমেন যদি Magistrate হয় তেন্তে চাঁদা নিদিয়াজনক এই আইনৰ দ্বাৰা Arrest কৰাৰ ভাবুকি দিব। সেয়েহে মই কওঁ আমাৰ দেশত এই P. D. Act প্ৰণয়ন কৰিব নোলাগে। এই যিনি কৈয়েই মোৰ বক্তব্যৰ সামবনি মাৰিলো।

Shri Golok Chandra Patgiri—মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয় আজি আমাৰ এই সম্মানিত সদনত মাননীয় ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত অনুস্মৃতি আৰু জনজাতিৰ সম্পৰ্কে যি আলোচনা চলিছে তাত আমাৰ মাননীয় সদস্যসকলৰ লগতে ময়ো দুবাৰমান কথা কবলৈ ওলাইছো। ইয়াত অৰ্থাৎ ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ পৰা আমি জানিব পাৰিছো যে আমাৰ চৰকাৰে অনুস্মৃতি জাতি আৰু জনজাতি নাইবা একে-বাৰে স্তন্যাত্ম জাতিৰ প্ৰগতিৰ কাৰণে যিবিলাক সুবিধা আগবঢ়াইছে সেই সম্পৰ্কে সদনত বিষদ ভাবেই আলোচনা চলিছে। তাৰোপৰি আমাৰ দেশৰ ভবিষ্যতৰ কাৰণে ভবিষ্যত প্ৰগতিৰ কাৰণে কি কি পদ্ধতি হাতত লব লাগে সেই সম্পৰ্কে মাননীয় ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াই আমাক আতুলিয়াই দিছে। মই আশা কৰিছো যে এইবিলাক নিশ্চয় আমাৰ চৰকাৰে কাৰ্য্যকৰী কৰিব। এই সকলো সমস্যা সমাধান কৰিব পাৰিলেই আমাৰ দেশত এক উজ্জল ভবিষ্যতৰ সৃষ্টি হব। অৱশ্যে বহুতো আলোচনাৰ অন্তত দেখা যায় যে আমাৰ দেশৰ জনসাধাৰণৰ মনত এটা সন্দেহৰ ভাব সৃষ্টি হৈছে যে ইয়াত নানা জাতি উপজাতিৰ উত্তৰ হৈছে আৰু সেই অনুপাতে নানা দল উপদল সৃষ্টি হৈ আমাৰ মাজেত নানা মনোভাৱৰ ব্যতিক্ৰম ঘটিছে। আশাকৰো চৰকাৰে এইবিলাক উপশম কৰাৰ চেষ্টা কৰিব।

তাৰ পিচত অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত জনসাধাৰণৰ যিমান দাবি আছে সেইবিলাকত যিমানদূৰ ফলৱতী কৰিব পৰা যায়, সিমানেই আমাৰ প্ৰগতি হ'ব আৰু আৰ্থিক অৱস্থাৰ উন্নতি হ'ব।

কিন্তু দেখা যায় যে দেশত কৰিবলগীয়া বহুতো কাম আছে। আমাৰ চৰকাৰে সেইবোৰ কাৰ্য্যকৰী কৰিবৰ কাৰণে নানা আইন বচনা কৰি বহুতো পৰীক্ষণা প্ৰণয়ন কৰিছে। চৰকাৰে নিশ্চয় স্নকলমে সকলো কাম কৰি যাব।

এতিয়া আমাৰ ভূমিনীতি সম্পৰ্কে বহুতো বাদানুবাদ চলিছে। যিবিলাকে হয়তু আজি উপযুক্ত মাটি পোৱাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে তেওঁলোকে দেশৰ সমৃদ্ধিৰ কাৰণে একোৱেই কৰিব পৰা নাই। গতিকে ভূমিহীন লোকক কি দৰে মাটি দিব পৰা যায়, তাৰ উপযুক্ত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাটো চৰকাৰৰ একান্ত কৰ্তব্য।

মোৰ বোধেৰে সেই ভূমিহীন লোকক প্ৰত্যেক পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে একোখন List তৈয়াৰ কৰা হৈছে আৰু সেই Listত যিবিলাক ভূমিহীন লোকৰ নাম আছে, সেই বিলাকক মাটি দি সেইবিলাকৰ আশা পূৰণ কৰিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো। কিন্তু এইবিলাক সমস্যাৰ কথা বিধান সভাত বহল ভাবে আলোচনা কৰিও যদি চৰকাৰে ঠিকমতে সমাধান কৰিবলৈ চেষ্টা নকৰে, তেন্তে এই চৰকাৰ কেতিয়াও সৰল ভাবে চলিব নোৱাৰে আৰু এইটো বৰ দুখৰ কথা হৈ উঠিব। সেই কাৰণে মই এই ভাষণতে কোৱাটো দৰ্কাৰ বুলি ভাবো যে আমাৰ সাধাৰণ মানুহৰ যি আৰ্থিক অৱস্থা, যিবিলাক বাস্তৱতে অতি দুখলগা অৱস্থা, সেই বিলাক জনসাধাৰণক কি ভাবে উন্নতিৰ পথলৈ আনিব পৰা যায় আৰু যি বিলাক সম্প্ৰদায়ে ব্যক্তিগত শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে, সেইবিলাকৰ সকলো অৱস্থাৰ উন্নতিৰ কাৰণে আৰু দেশত যি দাবী উঠিছে, ৰাজ্যত জনসাধাৰণে যি দাবী কৰিছে সেই দাবী ফলৱতী কৰিবলৈ নিশ্চয় আমাৰ চৰকাৰে চেষ্টা চলাইছে আৰু প্ৰগতিৰ পথত আমাৰ চৰকাৰে সেইবোৰ কাৰ্য্যকৰী কৰিব বুলি আশা ৰাখিলো। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ইমানকৈ কৈ আজিলৈ মোৰ বক্তব্যৰ নামবণি মাৰিলো।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

Shri Soneswar Bora — মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত দু আধাৰমান কথা কম বুলি থিয় হৈ মই অতি আনন্দেৰে কওঁ যে ৰাজ্যপালে এইবেলি অসমীয়াতে ভাষণ দিয়াতো আমাৰ S. S. P. দলৰ কাৰণে বৰ গৌৰৱৰ কথা। এইটো আমাৰ S. S. P. দলৰ জয় বুলি মই দাবী কৰো। কাৰণ

যোৱা ১৯৬৯ চনৰ মাৰ্চ মাহত হোৱা বাজেট অধিবেশনত বাজেট বক্তৃতা অসমীয়াতে হ'ব লাগে বুলি আমি ক'ব। এটা দাবীৰ সংক্ৰান্তত মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে মন্তব্য দিয়াৰ পাচত সদনত অসমীয়া ভাষাত বক্তৃতা দিয়া নিয়ম তেতিয়াৰ পৰাই হ'ল।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত যোৱা বছৰটোৰ চাৰিত্ৰিক বিশ্লেষণ আৰু ভৱিষ্যত আচনিৰ উল্লেখৰ আশা কৰিছিলো কিন্তু দুখৰ কথা যে ইয়াত এইবিলাকৰ কোনো আভাস দিয়া নাই। তাৰোপৰি মাননীয় সদস্য যতীন্দ্ৰ মোহন বৰভূঞাৰ মৃত্যুৰ কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ নাই। ই বৰ পৰিতাপৰ কথা আৰু অপৰিত্ৰ কথা। আকৌ অসমৰ ভিতৰতে মেঘালয় উপৰাজ্য গঠন হোৱাত বিশেষকৈ এই উপৰাজ্য গঠন প্ৰস্তাৱত অসম মন্ত্ৰীসভাই সন্মতি জনোৱাৰ পিচতো মেঘালয় ৰাজ্য সম্পৰ্কে কোনো উল্লেখই ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নথকাটো বৰ আচৰিত কথা। তদুপৰি অসমৰ ৰাজধানী মেঘালয়ৰ পৰা উঠাই নি ভৈয়ামৰ এখন স্থল ঠাইত প্ৰতিস্থা কৰাৰ ইঙ্গিত অন্ততঃ দিব লাগিছিল। অসমৰ ৰাজধানী চিলঙৰ পৰা তুৰন্তে স্থানান্তৰ কৰিব লাগে বুলি মই দাবী কৰো।

এই সদনত যি নিবাবক নিৰোধ আইন উত্থাপিত হৈছে সেই আইনৰ ম্যাদ বঢ়াই দিয়াত মই ঘোৰ প্ৰতিবাদ কৰো। ই অ-গণতান্ত্ৰিক ব্যৱস্থা; মান-বৃত্তাহীন ব্যৱস্থা। নিবাবক নিৰোধ আইনৰ ম্যাদ বঢ়াই দিলেই সেই আইনক ভয় কৰিয়েই যে বহি: শত্ৰুৱে আক্ৰমণ নকৰিব তেনে কথা হ'ব নোৱাৰে। ইয়াৰ বাবে লাগে সবল চৰকাৰ। ইয়াৰ বাবে সবল নেতৃত্বৰ স্তম্ভ চৰকাৰৰহে আৱশ্যক। ১৯৬২ চনত চীন আক্ৰমণ, ১৯৭৫ চনত পাকিস্থানৰ আক্ৰমণত ভাৰতত নিবাবক নিৰোধ আইন থাকোতেই হ'ল। নিবাবক নিৰোধ আইন থাকিলেই বহি: শত্ৰুৱে কোনো দেশক আক্ৰমণ নকৰাকৈ নেথাকে। শত্ৰুৱে আক্ৰমণ নকৰিব যদি আমাৰ দেশত শক্তিশালী চৰকাৰ থাকে। গতিকে মই এই নিবাবক নিৰোধ আইনৰ ম্যাদ বঢ়াই দিয়াৰ দুৰ্গোৰ প্ৰতিবাদ কৰো।

তাৰ পিচত অহুস্থচীত জাতি আৰু অহুস্থচীত জনজাতিৰ লোকসকলক সা-সুবিধা দিয়াৰ বাবে ১০ বছৰৰ ম্যাদ বঢ়াই দিয়াৰ কথা উঠিছে। মই এই আইনৰ ম্যাদ বঢ়াই দিয়াত সম্পূৰ্ণ সমৰ্থন জনাইছো। যোৱা কুৰি বছৰে অসমৰ টাইবেল অঞ্চল সমূহত টাইবেল লোকৰ বাবে আচুতীয়াতকৈ বৰা মাটি অনা-টাইবেল লোককহে দিয়া দেখা গৈছে। আনহাতে মাটিৰ অভাৱত আশ্ৰয় লোৱা টাইবেল লোক সকলক উচ্ছেদহে কৰা হৈছে। তেওঁলোকক উচ্ছেদ কৰিবলৈ ঠায়ে ঠায়ে ঘৰত জুই লগাই দিয়া হৈছে; খেতিৰ পথাৰত গৰু মহ লগাই দি শস্য নষ্ট কৰি দিয়া হৈছে।

Tribal Belt বা Tribal Block ৰ সংৰক্ষিত মাটিত বেদখল কৰা লোকক উচ্ছেদ কৰিব বুলি Notice দিয়াৰ পিচতো অনা টাইবেল লোকক পট্টন দিয়াৰ উদাহৰণ বহুত আছে।

১৯৫০ চনৰ বৰ ভূইকপৰ ফলত নেফা অঞ্চলৰ পৰা থহি পৰা মিচিং সকলক লাইকা অঞ্চলত আজিও পট্টন দিয়া নহল। কিন্তু সংৰক্ষিত অঞ্চলত অনধিকাৰ প্ৰবেশ কৰা বহুত অনা টাইবেলক পট্টন দিয়া হ'ল। প্ৰতি দহ বছৰে এনেকৈ আইনৰ ম্যাদ বঢ়াই দি প্ৰকৃততে জনজাতীয় লোকসকলৰ স্ববিধা কাটি নি কিছুমান বিশেষ লোকক স্ববিধা দিয়াৰ দিহা কৰা হৈছে নেকি? মই ইয়াৰ স্পষ্ট উত্তৰ জানিব বিচাৰিছো।

অসমত বেল, তেল, কয়লা, চাহ বাগান আদি বহুতো শিল্প আছে। সেই শিল্প বোৰত অল্পসূচীত জনজাতীয় লোকক চাকৰি দিবৰ কাৰণে চৰকাৰে কোনো বিশেষ ব্যৱস্থা কৰা নাই। এন এফ ৰেলওৱেত ১৯৬৮-৬৯ চনত ৪ৰ্থ শ্ৰেণীৰ চাকৰিত ৪১২ জন অল্পসূচীত লোকক মকবল কৰিব লাগিছিল। কিন্তু মাত্ৰ ৯ জনকহে লোৱা হ'ল। নামকপ সাৰ কাৰখানা, ভেনেস্তা শিল্প আদি উদ্যোগ সমূহতো অল্পসূচীত লোকক চাকৰি দিয়াৰ কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই। কিন্তু চাকৰি ব্যৱস্থা চিন্তা কৰিবৰ কাৰণে এজন নিয়োগ সম্পৰ্ক বক্ষী বিয়য়াও আছে। তেওঁ কিয় আছে আমি বুজি নাপাওঁ।

কেন্দ্ৰত ১৯৬১ চনতে Apprenticeship Act এখন প্ৰণয়ন কৰিছিল কিন্তু অসমত সেই আইন প্ৰয়োগ কৰিলে ১৯৬৬ চনৰ পৰাহে। আকৌ অসমৰ ২০০ অল্পসূচীতৰ ভিতৰত মাত্ৰ ২৩টা অল্পসূচীতহে এই আইনমতে ন-শিক্ষাক লোৱা হৈছে। ইয়াৰ সংখ্যা তিনি বছৰত ৬৯৯ জন হৈছে। ইয়াতো অল্পসূচীত সম্প্ৰদায়ৰ লোক নাই বুলিবই পাৰি।

এন এফ ৰেলওৱে, অইল ইণ্ডিয়া, সাৰ কাৰখানা আদি প্ৰতিষ্ঠানবোৰে এই আইন মানিবলৈ ৰাজী হোৱা নাই। কিন্তু অতি আচৰিত কথা যে অসমৰ চৰকাৰী বিভাগ পি ডব্লিউ ডি, ই এণ্ড ডি, ইলেকট্ৰিচিটি বোৰ্ড আদিয়েও এই আইন গ্ৰহণ কৰা নাই।

অল্পসূচীত জনজাতীয় লোকসকলক মাটহীন অৱস্থালৈ ঠেলি দিয়াহে হৈছে। আজি কুৰি বছৰে আইন বাহাল ৰাখিও একো কৰিব পৰা নাই। তেনে স্থলত আক দহ বছৰৰ বাবে ম্যাদ বঢ়াই দিলেও যে এই কংগ্ৰেছী চৰকাৰ বন্তী থাকিলে

এই অনুসূচিত জাতি আৰু জনজাতিৰ উন্নতি নহয় ই নিশ্চিত।

(সময়ৰ সংকেত)

উপাধ্যক্ষ মহোদয় তিনি দিন বহি থাকি ৫ মিনিট কবলৈ নোপোৱাটো বৰ হুখৰ কথা —

Mr. Dy. Speaker :—আপুনি ১২ মিনিট কলেই।

Shri Soneswar Bora—এই সদনতে বহুতো সদস্যই বহুত সময় জুৰি কৈ থাকে তেনেদৰে ৫ মিনিট কব নোৱাৰাটো বৰ পৰিতাপৰ কথা। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এই সময়ত অসমৰ ভূমি নীতিৰ কথা উল্লেখ থাকিব লাগিছিল।

আজি হিচাব কৰিলে দেখা যায় যে

ভৈয়ামৰ অসমৰ মাটি কালি মুঠ—২৪,৩১৪ বৰ্গ মাইল

পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ মাটি কালি—২২,০০০ বৰ্গ মাইল

ভৈয়ামৰ সংৰক্ষিত বনাঞ্চল মুঠ— ৮,০০০ বৰ্গ মাইল

„ খেতিৰ মাটি— ৮,৫০০ „ „

„ চাহ বাগানৰ মাটি ২,০০০ „ „

„ তেল শিল্পৰ মাটি— ২,০০০ „ „

ব্ৰহ্মপুত্ৰ মহাবাহুকে ধৰি বিভিন্ন নদী উপনদীৰ কালি—১৫০০ বৰ্গ মাইল বুলি ধৰিব পাৰি। টাইবেল বেৰ্টৰ মাটি প্ৰায় ৫৭০৪ বৰ্গ মাইল।

প্ৰতি বৰ্গ মাইলত মানুহৰ বসতি গড় হিচাব কৰিলে দেখা যায় জিলা হিচাবে—

লক্ষীপুৰ জিলাৰ প্ৰায়— ৩৮৬ জন।

শিৱসাগৰ জিলাত প্ৰায়— ৪১৫ জন।

নগাও জিলাত প্ৰায়— ৫৫৬ জন।

দৰং জিলাত প্ৰায়— ৪০০ জন।

কামৰূপ জিলাত প্ৰায়— ৫৩৪ জন।

কাছাৰ জিলাত প্ৰায়— ৫১৩ জন মানুহে বাস কৰে।

আকৌ পাহৰিয়া জিলা কেইখনত দেখা যায় মিকিৰ পাহাৰত প্ৰতি বৰ্গ মাইলত ৩৩ জন লোকে বাস কৰে। খাচী জয়ন্তীয়া পাহাৰত ২৩ জন আৰু গাৰো পাহাৰত ৪২ জন লোকে বাস কৰে। চৰকাৰী হিচাবমতে এতিয়া দেখা যায় পাহাৰ-ভৈয়াম লৈ গঢ়ে জন বসতি ২৫২ জন। চৰকাৰে ভৈয়ামৰ বসতি বেলেগে নেদেখুৱাই। কিন্তু ভৈয়ামৰ প্ৰতি বৰ্গ মাইলৰ বসতি গঢ়ে ৩৫০ জন।

এনে অৱস্থাত হিচাব কৰিলে দেখা যায় যে ৮ হেক্টৰ বৰ্গ মাইলৰ বিৰাট সংৰক্ষিত এটা অঞ্চল বিৰাট আৱেস্তনিৰ মাজত সোমাই বখা হৈছে। অসমৰ মাটিহীন লাখ লাখ লোকক ক'ত সংস্থাপন কৰা হব—এইটোৱেই ডাঙৰ সমস্যা। আনহাতে আমাৰ দেশত মাটি কিমান আছে, Tribal belt ত কিমান আছে, বিজাৰ্ড কিমান আছে তাৰ এটা হিচাব কৰি চোৱা যাওক। Tribal সকলক যদি সেই ঠাইত সংস্থান দি বখা হয় তেন্তে অনা Tribal ক ক'ত সংস্থান দিয়া হব? যদি অনা ট্ৰাইবেল সকলক ট্ৰাইবেল বেল্টৰ মাজত দিয়া হয় তেন্তে ট্ৰাইবেল বেল্টৰ কি অনুপাতে ব্যৱস্থা হব—তাক চিন্তা কৰিব লাগিব। নিবাৰক নিৰোধ আইন পাচ কৰিব পাৰে। নিবাৰক নিৰোধ আইনত বন্দি হোৱা বন্দীৰ অভিজ্ঞতা মোৰ আছে। ১৯৫০ চনত মাটিৰ আন্দোলন কৰোঁতে মোক চোচিয়েলিষ্ট হিচাবে তেতিয়া গোপীনাথ বৰদলৈ মুখ্যমন্ত্ৰীৰ আগতে মই ১১ মাহ জেলত থাকিব লগা হৈছিল—। অভিজ্ঞতাৰ পৰাও মই নিবাৰক নিৰোধ আইনৰ ম্যাদ বঢ়াই দিয়াত দুৰ্ঘোৰ প্ৰতিবাদ কৰোঁ।

অনুসূচীত জাতি আৰু অনুসূচীত জনজাতি সকলৰ উন্নতি বিষয়ে মই পুনঃ কওঁ যে, এটা সময় বন্ধা কাৰ্য্যসূচী, কামৰ আচনি এখন চৰকাৰে লব লাগে। আৰু অন্ততঃ অহা বাজেট অধিবেশনত তেনে কিছুমান কামেৰে এখন সময় বন্ধা কাৰ্য্যসূচী মই দাবী কৰোঁ। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তৃতা সামৰিলো।

Shri Govinda Chandra Bora—মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, শীতকালীন এই ৫ দিনীয়া অধিবেশনত ৰাজ্যপালে অনা ভাষণটিৰ বাবে শলাগৰ শব্দই আগবঢ়াইছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, তেখেতৰ ভাষণত যদিওৱা সকলোখিনি সমস্যাৰ কথা উত্থাপন কৰা নাই তথাপি আগন্তুক বাজেট অধিবেশনত এই সকলোবোৰ সমস্যাৰ বিষয়ে details আলোচনা কৰিব বুলি আশা কৰিলো। তেখেতৰ ভাষণত নিবাৰক নিৰোধ আইনখনৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। এইটো কথা সচা যে ভাৰত-বৰ্ষৰ ৫০% বিভাগ সভাই ইয়াত অভ্যুদয়ৰ জনাইছে।

Tribal সকলৰ আৰ্জি ২০ বছৰে কি উন্নতি হ'ল বা হোৱা নাই তাৰ এটি আলোচনা কৰা দৰ্কাৰ। এই ২০ বছৰত আমি যি দেখিছো কিছুমান পিচপৰা ঠাই একেবাৰে পিচপৰি গৈছে আৰু কিছুমানে আগবাঢ়ি গৈছে। কিছুমানে খাবলৈ পাইছে আৰু কিছুমানে খাবলৈ পোৱা নাই। মোৰ সমষ্টিতে

এখন কৈবৰ্ত্ত গাওঁ আছে তাত প্ৰায় ৩০০ ঘৰ মানুহ আছে । তেওঁলোকে যথেষ্ট উন্নতি কৰিছে । তাৰে এজনে Physicsত M.Sc.ত 1st Class 5th হৈ এতিয়া দিল্লী বিশ্ববিদ্যালয়ত কাম কৰি আছে । তাৰ লৰাই বোম্বে Textile instituteত কাম কৰিছে । এই ৩০০ ঘৰৰ ভিতৰত প্ৰায় ২০০ ঘৰতে বিজ্ঞানী মানুহ পাব । আমাৰ সদস্য শ্ৰীনকুল দাসেই এইবোৰ নিজে দেখিছে ।

(Voice—খাবলৈ আছেনে নাই ?)

পৰিশ্ৰম কৰিলেহে খাব পাৰ । যি সকলে পৰিশ্ৰম কৰিছে সকলোৰে খাবলৈ পাইছে ।

তাৰ পিচত নিৰাৰক নিৰোধ অধ্যাদেশৰ কথা । স্বাধীনতাই হল মানুহৰ প্ৰথম কথা । এই স্বাধীনতালৈ লক্ষ্য কৰা উচিত । গতিকে দেশৰ নিৰাপত্তালৈও লক্ষ্য কৰিব লাগিব ।

(সময়ৰ সংকেত)

অলপতে বুঢ়াপাহাৰৰ ওচৰত যি ঘটনা হৈ গ'ল । সচাকৈ দুখৰ কথা । বৰাপানীলৈ মৃতদেহ সহ গাড়ী চলাই আহিল কিন্তু পুলিচে তাক ধৰা পেলাব নোৱাৰিলে । এজন মানুহ বাচি নথকাহেতেন এই ঘটনাৰ হয়তো কোনো সন্তোদেই নেপালেহেতেন ।

(সময়ৰ সংকেত)

ইমানখিনি অহাৰ পাছতো পুলিচৰ চকু নপৰাতো দুখৰ কথা ।

আক এটা ঘটনাৰ কথা মই শুনিছো কিন্তু ঘটনাটো কিমানদূৰ সত্য মই নাজানো । P. W. D.ত কাম কৰা এজন দেফাদাৰ অৰ্থাৎ চকীদাৰ । বাতি চকীদাৰী কৰা অৱস্থাতে কোনোবাই মাৰি তেওঁক পাকঘৰত আৰি থৈ যায় । এই ঘটনাটো সম্পৰ্কত কোনো মানুহএ আৰ্জি লৈ এবেষ্ট কৰা নাই । পুলিচ বিভাগৰ এনে কাৰ্য্য শোক লগা ।

তাৰ পাছত অসমৰ যি বিলাক সমস্যা যেনে মাটিৰ সমস্যা, নিবহুৱা সমস্যা আদি । এই সমস্যা বিলাকৰ কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ নাই । এই সমস্যা বিলাকৰ সমাধানৰ বাবে চৰকাৰে কি কৰিছে । তাৰ এটা সমিধান বিছাৰি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো ।

Shri Jalaluddin Ahmed : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই এতিয়া বক্তৃতা দিবলৈ আগবাঢ়িছো। মোৰ এই বক্তৃতাৰিলাক এতিয়া কোনে শুনিব? কোনোবা সদস্যই শুনিবনে মিনিষ্টাৰে শুনিব?

আমাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ কৰিছে যে মংসদে অল্পসূচীত জাতি আৰু অল্পসূচীত জনজাতিৰ কাৰণে আসন আৰু দহ বছৰলৈ বঢ়াই দিছে। এই সম্পৰ্কে এখন সংশোধনী বিল পাৰ্লিয়ামেণ্টত অনা হৈছে আৰু আমাৰ এই বিধান সভাতো গৃহীত হৈছে। এই বিল খনক সমৰ্থন কৰি মই কব বিচাৰিছো যে অল্পসূচীত জাতি আৰু জনজাতিৰ বাবে আসনৰ ম্যাদ আৰু দহ বছৰলৈ বঢ়াই দিয়াত আমি স্তব্ধ হৈছো। কিন্তু কথা হৈছে যোৱা বাইশ বছৰে কংগ্ৰেছী চৰকাৰে এই সমূহৰ বাবে কি কৰিলে? তাৰে সামান্য বেঙ্গনী দিবলৈ মই বিচাৰিছো। অল্পসূচীত জনজাতিৰ কল্যাণৰ বাবে চৰকাৰে কোটি কোটি টকা খৰছ কৰিছে। কি শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত, কি সমাজ কল্যাণৰ ক্ষেত্ৰত আৰু অন্যান্য ক্ষেত্ৰতো চৰকাৰে বহু টকা খৰছ কৰিছে। আমাৰ চেণ্ট্ৰেল গৱৰ্ণমেণ্টও এই একুৰী দুবছৰীয়া শাসনৰ ভিতৰত নানান সমস্যা সমাধান কৰিছে। কিন্তু দেখা যায় এই শাসন কাল ছোৱাত শতকৰা ৩৫ ভাগ অল্পসূচীত জাতি আৰু অল্পসূচীত জনজাতিয়ে ট্ৰেন্টিংৰ পথত অগ্ৰগতি লাভ কৰিছে। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কিন্তু এই জাতি সমূহে কিমান অগ্ৰসৰ লাভ কৰিছে সেইটোহে ভাবিব লগীয়া কথা। মই ভাবো এই সময় ছোৱাৰ ভিতৰত অল্পসূচীত জাতি আৰু জনজাতি সমূহৰ শতকৰা ৫ ভাগতকৈ বেছি লোক শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত না-সুবিধা পোৱা নাই।

মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি যদি, দৈনিক অসম, অসম বাতৰি আৰু আসাম ট্ৰিবিউন আদি দেখে তেন্তে আপুনি দেখিবলৈ পাব এই জাতি বোৰৰ শতকৰা ২ ভাগৰ বাবে চৰকাৰী আত্মীয়া সুবিধা আছে। কিন্তু এওঁলোকৰ কিমানে এই সুবিধা পাইছে তাৰ report চৰকাৰে এতিয়ালৈকে কৰা নাই। আমাৰ বৰপেটা মহকুমাৰ অনেক অল্পসূচীত জাতি আৰু জনজাতি আছে। তেওঁ লোকৰ কিমানে বৰপেটা S.D.O. কোৰ্টত P.W.D. আৰু E & D Departmentত কেবাৰী চাকৰী পাইছে? চাকৰীৰ ক্ষেত্ৰত এই লোকসকলৰ সংখ্যা একেবাৰে “নীল” (nil) বুলি কলেও বঢ়াই কোৱা নহয়। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, কোনোৱে হয়তো কব যে তেওঁলোকৰ applicant য়েই নাথাকে। কিন্তু মই কওঁ তেওঁলোকৰ applicant নিশ্চয় আছে। বৰপেটা মহকুমালৈ ইয়াৰ এটা অনুসন্ধান কমিটি পঠাই দিব লাগে। এটা study team পঠাব লাগে কেবল বৰপেটালৈকে নহয় অসমৰ গোটেই ঠাইবোৰলৈ পঠাব লাগে।

এই অনুসূচীত জাতি আৰু জন জাতিবোৰৰ দৰেই আন এটা জাতি আছে ; সেইটো হৈছে সংখ্যালঘু মুছলমান সম্প্ৰদায় । অৰ্থ নৈতিক আৰু সামাজিক ক্ষেত্ৰত এইলোকসকলেও কোনো সা কৃতি পোৱা নাই । general caste ৰ লোকে চাকৰী শিক্ষা আদিৰ ক্ষেত্ৰত যি কৃতি পাইছে তেওঁলোকৰ তুলনাত এই মুছলিম সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলে সামান্য কৃতি পোৱা নাই ।

বৰপেটা চাৰ্ভ ডিভিজনত ব্ৰহ্মপুত্ৰ নৈ খনে মানুহক যথেষ্ট উপদ্ৰব কৰিছে । অকল ব্ৰহ্মপুত্ৰ নৈ খনেই নহয় বেকী, মানাহ নদীয়ে সেই অঞ্চলৰ মানুহক যথেষ্ট অপকাৰ কৰিছে । বৰপেটা Sub-division ত চেণ্ডা, বাঘবৰ জনীয়া আদি সমষ্টি তিনিটা বান বিধ্বস্ত সমষ্টি । চেণ্ডা গৰাখহনীয়া সমষ্টিত পাচ শ ঘৰ, বাঘবৰত তেৰ শ ঘৰ আৰু জনীয়া মোজাত সাত ঘৰ বান বিধ্বস্ত গৃহহীন পৰিয়াল আছে । তেওঁলোকে Sub Deputy collector অফিচলৈ বহুতো দৰ-খাস্ত পঠাইছে । কিন্তু তাৰ সমিধান নাই । এই বান বিধ্বস্ত পৰিয়ালবোৰৰ ভিতৰত ৮০০ শ ঘৰ পৰিয়ালক মাটি দিয়া হৈছে আৰু আটাই হেজাৰটা পৰিয়ালক মাটি দিয়াৰ বন্দবস্ত চৰকাৰে আজিও কৰা নাই । যিবিলাক মানুহৰ মাটি আছে সেই মানুহবোৰকে ৬ বিঘাকৈ মাটি বাজহ মট্ৰী গৈ মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে এইটো বৰ দুখ : লগা কথা । মোৰ সমষ্টিৰ মানুহৰ আৰ্থিক অৱস্থা অতি শোচনীয় তেওঁলোকে P.W.D. ত কাম কৰি আৰ্থিক অৱস্থাৰ কিছু টনকীয়াল কৰি লব পাৰে । অন্যথাই তেওঁলোকৰ অৱস্থা শোচনীয় ।

এই বছৰ P.W.D. এ বৰপেটা মহকুমাৰ কাৰণে ৪০ লক্ষ টকা দিছে আৰু প্ৰত্যেক সমষ্টিতে ৪।৫ লাখকৈ দিছে । মোৰ সমষ্টিটো ৪৭৫ হাজাৰ টকা দিছে । এইখিনি টকা মোৰ সমষ্টিৰ বাস্তা ঘাটৰ কাৰণে খৰচ কৰা হ'ব । মোৰ সমষ্টিটো বান প্ৰপীড়িত অঞ্চল । ইয়াত শতকৰা ২০ ভাগেই বহুৱা । এই বছৰা বিলাকে P.W.D. ত কাম কৰিয়েই দুবেলা দুমুঠি পেটৰ ভাত মোকালায় কিন্তু তেওঁলোকে এতিয়া কাম পোৱা নাই । কাৰণ যিবিলাক স্থানীয় ঠিকাদাৰ আছে, Sramik Bahini আছে Executive Engineer ৰে স্থানীয় মানুহক কাম দিয়া নাই ; বাহিৰৰ মানুহক কাম দিছে অৰ্থাৎ সেইবোৰ অন্য এলেকাৰ contractor আৰু S B S মানুহক কাম দিছে । যদি মোৰ এলেকাৰ মানুহে কাম পালেহেতেন নিশ্চয় তেওঁলোক অৰ্থ নৈতিক ক্ষেত্ৰত অলপ টনকীয়াল হ'ব পাৰিলেহেতেন আৰু পেটৰ ভাত দুমুঠি মোকোলাই জীৱন ধাৰণ কৰিব পাৰিলেহেতেন । কিন্তু কংগ্ৰেছ চৰকাৰে এই সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ক কি কৰিছে ? মোৰ এটা বঙলা পদাৰ দ্বাৰা বুজাই দিবলৈ খুজিছো—

দৰিদ্ৰৰ ভাৱনা একটি কটিৰ ।

সম্ৰাটৰ ভাৱনা সাৰা পৃথিবীৰ ॥

ফকিৰ যদি পায়বে এক বাতিৰ খোৰাক ।

বোম্বেৰ বাদশাৰ মতন ঘূমায় বেবাক ॥

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাত্র ৮" ইঞ্চিহে কটিৰ পৰিধি সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ৰ চিন্তা। ৮" ইঞ্চি কটিৰ মাজতে কংগ্ৰেছ চৰকাৰে সিমাৰুদ্ধ কৰি ৰাখিছে। পেটৰ ভিতৰতে সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ৰ চিন্তা আবদ্ধ কৰি ৰাখিছে। এই বৈষম্যতা ছৰ কবিবৰ কাৰণে মই বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। আৰু দিল্লীৰ পৰা Revenue Minister ঘূৰি আহিলে তেখেতক এই বিষয়ে জনাব বুলি মোৰ বিশ্বাস। এতিয়া মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

M. Shamsul Huda : Sir I shall move the amendment motion tomorrow.

Shri Sarat Chandra Rava—মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত আমাৰ দলৰ দলপতি ডাঙৰীয়াই যিবিলাক কথা উল্লেখ কৰিছে তাক সমৰ্থন কৰি দুৰাৱমান কৰ খুজিছো। এই ভাষণটো অতি সংক্ষেপ আৰু ইয়াত অসমৰ প্ৰধান প্ৰধান আৰু জৰুৰী বিষয় বিলাক বাদ দিছে। এনে ধৰণৰ ভাষণে আমাৰ আগত মাত্ৰ চৰকাৰৰ দেউলীয়া অৱস্থাটোহে দেখুউৱা হৈছে। ইয়াৰোপৰি অসম চৰকাৰে যিখন নিৰাৱৰক নিৰোধ আইন উঠি যোৱা সত্ত্বেও তাক বলবৎ ৰখাৰ বাবে আধ্যাদেশ জাৰি কৰিছে তাৰ কোনো অৰ্থ নাই। এইটো কেন্দ্ৰত বিলুপ্ত কৰা হৈছে, অথচ অসমত জাপি দিয়াবহে বাৱস্থা হাতত লৈছে। এইটো অসম চৰকাৰৰ দুৰ্বলতাৰ চিন। চৰকাৰ যদি সৱল হ'লহেতেন এনে ধৰণৰ আইন কেতিয়াও ৰাজ্যৰ ওপৰত জাপি দিব নোৱাৰিলেহেতেন। এই নিৰাৱৰক নিৰোধ আইন প্ৰৱৰ্ত্তন কৰি জনসাধাৰন ৰাইজৰ গণ-তান্ত্ৰিক অধিকাৰ খৰ্ক কৰা হৈছে। এই আইন এনে মাৰাত্মক, শাসনাধিষ্ট দলে নিজৰ স্বার্থ সিদ্ধিৰ বাবে মানুহক বিনািকাৰণে বিনাবিচাৰে বিনা কৈফিয়তে জেইলত পচাই মাৰিব পাৰে। অসমৰ মংগল চিন্তা কৰা হলে এই আইন কেতিয়াও বলবত নকৰিলেহেতেন। সকলো সম্প্ৰদায়ৰ উন্নতিৰ কাৰণে এইটো বৰ অনিষ্টকৰ।

অনুষ্ঠিত জাতি আৰু জনজাতিৰ সংৰক্ষণৰ কাৰণে যি ১০ বছৰৰ ম্যাদ বঢ়াই দিছে অকল সেইটো কৰিলেই সমস্যা সমাধান হব নোৱাৰে। কাণে ২০ বছৰ হৈ যোৱাৰ পাচতো এই সম্প্ৰদায় বিলাকৰ মাত্ৰহে উচ্চ সম্প্ৰদায়ৰ মাত্ৰহৰ লগত যিহেতু খোজ মিলাব পৰা নাই এই কথাটো স্বীকাৰ কৰিয়েই চৰকাৰে ইয়াৰ ম্যাদ বৃদ্ধি কৰিব লগীয়া হৈছে। ইয়াৰ দ্বাৰা কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ ব্যৰ্থতাৰ পৰিচয় দিয়া হৈছে। অকল সময় বঢ়াই থাকিলেই কাম নহব—কামো কৰিব লাগিব। জনজাতি, অনুষ্ঠিত জাতি, অচমত জাতিৰ বাবে সংৰক্ষিত কৰি বা M. L. A. কৰিলেই লাভবান নহব, প্ৰকৃত সমস্যা বিলাক সমাধান কৰিব লাগিব।

আজি পিচপৰা বুলিয়েই জনজাতি সম্প্ৰদায়ৰ লৰাই স্কুলত মাচুল দিব নালাগে আৰু কিছুমানে বিশেষ বৃত্তি পায়, কিন্তু সেই বৃত্তিৰ পৰা স্কুলৰ মাচুল আদায় কৰি লয়। জনজাতীয় ছাত্ৰছাত্ৰীৰ তাৰ পৰা একো লাভ হোৱা নাই আৰু এনেকৈয়ে Schedule Tribeৰ লৰা বিলাক প্ৰাপ্য তথ্যৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। আনকি আজি Schedule Tribeৰ ছাত্ৰৰ স্কুল-মাচুলৰ ক্ষতিপূৰণৰ টকা এই বছৰে স্কুলবোৰত নোমোৱাত জনজাতীয় অঞ্চলৰ স্কুলবোৰে বহু দুৰ্ভোগ ভুগিবলগীয়া হৈছে। কাৰণ তাৰ শিক্ষকে ২ মাহ পৰ্য্যন্ত বেতন পোৱা নাই। এনে ধৰণে-বেই চৰকাৰৰ কথা আৰু কামৰ অকণো মিল নাই। অকল কাগজৰ পাতৰ ঘোষণাই একো লাভ নহব। এনে ধৰণে চৰকাৰে দেশৰ কি নিৰাপত্তা ৰক্ষা কৰিব। পিচপৰা অঞ্চলৰ জনসাধাৰণৰ উন্নয়নৰ কাৰণে যেনে ধৰণে বিশেষ ব্যৱস্থা কৰা উচিত আছিল তেনে ধৰণে কৰা হোৱা নাই। আমাৰ দক্ষিণ গোৱালপাৰা, দক্ষিণ কামৰূপলৈ ব্ৰডগজ বেললাইনৰ সম্প্ৰসাৰণ কৰিব লাগে আৰু যোগীঘোপা-পঞ্চবত্ৰৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ওপৰত দলং দিব লাগে যুলি বহু দাবী আৰু আন্দোলন হৈছে। গোৱালপাৰা পাকিস্থানৰ সীমান্তবৰীয়া জিলা বুলি চৰকাৰে তাত তাৰ নিৰাপত্তা ৰক্ষাৰ কাৰণে যথেষ্ট কৰিবলগীয়া কাম আছে আৰু সেই বিলাকত বিশেষ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। যোগীঘোপাৰ পূৰ্বা পঞ্চবত্ৰলৈ দলং ও ব্ৰডগজ বেল লাইন সম্প্ৰসাৰণ হব লাগে। সেইটো কৰিলে অকল দক্ষিণপাৰৰ উন্নতিয়েই মাথোন নহব, ই সমগ্ৰ দেশৰ আৰু জাতিৰে নিৰাপত্তা ৰক্ষাত বিশেষ ব্যৱস্থা হব। আৰু লাগে লাগে গাৰোপাহাৰ য'ত খনিজ সম্পদৰে ভৰপূৰ হৈ আছে ব্ৰডগজ লাইন সম্প্ৰসাৰণ হলে গাৰোপাহাৰ তথা দেশবোৰ উন্নয়নত যথেষ্ট সহায় হব। বাইজৰ এয়া প্ৰয়োজনীয় দাবী। এই দাবীৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ কোনো কাণসাৰ নাই। আনকি গোটেই অসমৰ ভিতৰতে দ্বিতীয় তেল শোধনাগাৰৰ যিটো আন্দোলন হৈ গল তাৰ কোনো কথাই ৰাজ্যপালৰ ভাষণত ঠাই পোৱা নাই। চেপ্তেম্বৰ আন্দোলনৰ মূল উদ্দেশ্য অকল শোধনাগাৰেই নাছিল শিল্প উন্নয়ন আৰু অন্যান্য কাৰণোও আছিল। আজি যিবিলাক পিচপৰা জিলা আছে, সেই পিচপৰা জিলা আৰু অঞ্চল বিলাকলৈ নজৰ দিব লাগে আৰু বিশেষ ব্যৱস্থা হাতত লব লাগে। মাননীয় সদস্যসকলৰ বক্তৃতাত এটা কথা ওলাইছে যে যিবিলাক ৰিজাৰ্ড Seat বা Tribal সমষ্টিত আছে সেই বিলাকতে মাত্ৰ বিশেষকৈ টকা খৰচ কৰা হয়। আন জেনেবেল সমষ্টিত থকা ট্ৰাইবেলৰ হৈ ট্ৰাইবেল সকলৰ 275 আৰ্টিকেলৰ টকা খৰচ কৰা নহয় বা নিদিয়। এই বিষয়ে এটা কথা মনত ৰখাৰ দৰ্কাৰ যে ট্ৰাইবেল সকলৰ জেনেবেল গ্ৰেণ্টৰ টকা পোৱাৰ অধিকাৰ আছে। জেনেবেল গ্ৰেণ্টৰ টকাৰে পিচপৰা জনজাতি কেন্দ্ৰীভূত লোক সকলৰ উন্নয়নত যথেষ্ট নহয়

বুলিহে 275 আর্টিকেলৰ টকা জনজাতি সকলৰ বাবে উপৰক্ষি টকা দিয়া হয়। আশাকৰো মাননীয় সদস্য সকলে ছেনেবেল সমষ্টিত থকা জনজাতীয় লোকসকলক বঞ্চিত নকৰে। General Grantৰ সুবিধাও Tribal সকলে পাব লাগে। তেতিয়াহলে Tribal area বিলাক বিশেষ ভাবে উপকৃত হব।

এইখিনি কৈ মই মোৰ বক্তব্যৰ সাময়িকি মাৰিলো।

Shri Jagannath Sing—माननीय अध्यक्ष महोदय, राज्यपाल महोदय के भाषण के मन्थन करने के लिये जो प्रस्ताव सदन में लाया गया है, उसका समर्थन करने के लिये खड़ा हुआ हूँ। यह बिल्कुल नयी चीज है कि राज्यपाल महोदय ने अपना भाषण असमीया भाषा में दिया है। यह बहुत खुशी की बात है। लेकिन हम यह आशा करेंगे कि जिस तरह उरा भाषण का अंग्रेजी अनुवाद सदन में रखा गया है, उसी तरह इस भाषा का बंगला और हिन्दी प्रतिलिप की सदन की सेवा में रखें। क्योंकि कि हिन्दी और बंगला ये दोनों की सदन को recognised भाषाएँ हैं।

राज्यपाल जी के भाषण में बहुत कुछ बातें होनी चाहिये थीं। लेकिन सिर्फ दो ही बातें—एक तो जिसे काला कानून कहा गया है, Preventive Intention Act को लागू करने के लिये, दूसरा हमारे Scheduled Castes, Scheduled Tribes और Anglo Indians भाइयों के लिये Reserved Seats की जो व्यवस्था है, उसका म्याद और 10 साल तक बढ़ा देने के लिये—ये दो ही बातें हैं।

P. D. Act को काला कानून कहा गया है। मेरे एक सह-कर्मी ने कहा है हमारी Liberty सबसे बड़ी चीज है। सबसे पहले Liberty होनी चाहिये। लेकिन Liberty को Licence नहीं होना चाहिये। इसको restricted होना चाहिये। खासकर, आसाम जैसी एक जगह के लिये कानून बहुत जरूरी है। एक सदस्य ने कहा है कि Naga Land में यह कानून उठ गया है। लेकिन

Naga Land में इस कानून की जरूरत नहीं है। लेकिन आसाम के लिये बहुत जरूरी है। आसाम एक सरहदी राज्य है। विदेशी राष्ट्रों से यह घिरा हुआ है। इसलिये ऐसे एक कानून की आसाम में बहुत जरूरत है। इसकिये मैं इसका समर्थन करता हूँ।

Scheduled Castes, Scheduled Tribes और Anglo Indian लोगों के लिये Reserved Seats की जो व्यवस्था है, उसका म्याद और 10 साल तक बढ़ा देने के लिये व्यवस्था हुई है। क्यों कि हमारे देश के रहनेवाले ये भाई बहुत पिछड़े हुए हैं। इस Bill के जरिये इन पिछड़े हुए भाइयों की नौकरी-चाकरी, Reservation Seats और यहाँ वगैरह और 10 साल तक बढ़ा देने के लिये इन्तजाम हुआ है। यह अच्छी बात है। हम इसका समर्थन करते हैं। लेकिन हमारे देश में सबसे पिछड़ी जाति है, चाय बगानों में काम करनेवाले मजदूर। उनको भी ऊपर उठाने के लिये व्यवस्था होनी चाहिये। जब तक चाय बगान में काम करनेवाले मजदूर आगे नहीं बढ़ेंगे, तब तक हमारा देश आगे नहीं बढ़ सकेगा। इसलिये चाय बगान में काम करनेवाले मजदूरों को ऊपर उठाने के लिये व्यवस्था होनी चाहिये।

महोदय ! राज्यपाल महोदय के भाषण में हमारे सहकर्मी यतीन्द्र नाथ बर भूइया, M. L. A. की मृत्यु का कोई जिक्र नहीं है। उसी तरह काछाड़ जिले के Ex. M. L. C. नामवर अली बर भूइया जो के देहान्त का ही कोई जिक्र नहीं है। हमारे जिले के इन दो सदस्यों का देहान्त हो गया है। लेकिन इनका जिक्र राज्यपाल के भाषण में न होना हमारे लिये बहुत दुःख, बहुत ही अपसोस की बात है। इसके लिये मैं राज्यपाल जी को दोष देना नहीं चाहता। यह दोष है भाषण तैयार कर देनेवाले का। सरकार के लोग ही राज्यपालजी का भाषण तैयार कर देते हैं। यह दोष उन्हीं का है।

और एक बात है। राज्यपाल जी के भाषण में सरकार के

वर्तमान और भविष्य में होनेवाले कार्यों के बारे में रेखापात होना चाहिये। लेकिन ऐसा कोई बात राज्यपाल जी के भाषण में नहीं है।

अब आसाम में मेघालय बन रहा है। उसके लिये मैं अपने पहाड़ी इलाकों के रहनेवाले भाइयों के congratulation देता हूँ। वे खुश रहें। आनन्द रहें। लेकिन साथ ही मैं सरकार को एक Warning देता हूँ। आसाम से NEFA, North East Frontier Agency बड़ो। Naga Land निकल गया। इसके बाद गोवालपारा और काछाड़ Land और मजदूर Land की भाग दो गया है। इसके बाद क्या होगा? इसके बाद तो गायद प्रलय होगा। हजूर। भेड़ों के रोंवे से कम्बल बनता है। उसमें सफेद, काला, नीला, पीला आदि कई रंग होते हैं। लेकिन इस तरह रंग जाता रहेगा तो कम्बल का क्या रहेगा। क्या हाल होगा कम्बल का? (Voice—सिर्फ सूत रह जायेगा) नहीं सूत की नहीं रहेगा।

हमारे जिलेकी, काछाड़ जिलेकी क्या हालत है? कुछ दिन पहले मजदूरों के बारे में A. P. C. C., Congress Executive में Congress Parliamentary Party ने Panchayat Act को चाय बगानों में को extend करने का सिद्धान्त किया था। हमारे Revenue Minister ने जो अपनी statement में कहा था कि Panchayat Act को चाय बगानों में extend किया जायेगा। लेकिन यह हुआ नहीं। इस तरह चाय बगान के मजदूर Panchayat Act की सुविधाओं से वंचित रखे गये हैं। चाय बगान के तालिक भी अपने मजदूरों को कोई सुविधा नहीं देते। क्या ये मजदूर हमारे 2nd class citizen हैं जो इनको deprive किया गया है। इस हालत में हमारे चाय बगान के मजदूर क्या करेंगे? कहाँ जायेंगे? क्या आसमान में घूमेगे? मजदूरों की Vote से सरकार कायम होती है। लेकिन पिछले 20 सालों से इनकी हालत का सुधारने के लिये कुछ नहीं किया गया।

काछाड़ जिले के लिये क्या किया गया है ? Paper Mill, Sugar Mill की बात सुनने अर्थ हैं । लेकिन क्या हुआ कुछ नहीं । बराक नदी जिले को कितना बरबाद करती है । उसे रोकने के लिये कुछ नहीं हुआ । वहाँ के रास्ते बितने खराब हैं । जब कोई Minister वहाँ जाते हैं तो कहते हैं कितना third class रास्ता है । जब उनकी गाड़ी खराब होती है तो हम खुश होते हैं कि कम से कम कुछ होगा । लेकिन जब वे शिलांग पहुँचते हैं तो सब कुछ भूख जाते हैं । काछाड़ के रास्ता घाट—industry, education के लिये क्या हुआ है । Industry के नाम पर वहाँ सिर्फ २५ Rice Mills, Flour Mills हैं ।

(Voice— वे भी British युग के हैं)

हाँ, वे भी British जमाने के हैं । अंग्रेजों के समय के हैं । अब कुछ नहीं । वहाँ Oil Refinery हो रही है । काछाड़ के लिये कुछ नहीं । काछाड़ आसाम का बँया हाथ है । अगर शरीर के किसी अंग में Cancer हो हम मर जायेंगे । इसी तरह काछाड़ आसाम के लिये Cancer जैसा हो रहा है । न वहाँ industry है, न रास्ता घाट कुछ नहीं । आज काछाड़ में मार Boat से अपनी गाड़ी को पार करना पड़ता है । मुझे पता नहीं कि सिर्फ गोवालपारा को छोड़कर किसी दूसरी जगह ऐसा है या नहीं । ऐसी हालत है काछाड़ की । ऐसी हालत में काछाड़ के लोग कोई बगावट करें, अलग हो जाने के लिये demand करें तो आप कैसे उनका दोष दे सकते हैं ।

हज़ूर । ऐसी ऐसी बातें होती हैं वहाँ कि आपको हँसी आयेगी, साँजुब की । काछाड़ में सिलचर है । वहाँ Small Savings की competition होती है । इस competition में मेरी constituency उदारचन्द को 2nd और श्रीनजमुल अलवर लस्कर साहब को ।

constituency कटलोचरा करे 1st place मिला है। लेकिन क्या अजोब बात है कि तमाम आसामवाली competition में मेरी constituency 1st और श्री तन्जमुल अलो साहब की constituency 2nd हो गयी है। यह कैसे? अब श्री तन्जमुल अलो जो साचेंगे कि जगन्नाथ सिंह ने ही वैसा किया है। इस तरह का खेल चलता है, वंहा। हमारे यँहा एक Director & Panchayat का Office है। बेचारे 5/6 लड़के नौकरी करते थे। वंहा से वह Office उठ गया है। Commissioner का एक दूसरा Office था। वह भी उठ गया। ऐसी परिस्थिति चल रही है।

एक दूसरी बात है सारे आसाम की। हमारे श्री विष्णू लाल उराव्वायजी नेपाली हैं। किन्तु 5 generation से आसाम में रह रहे हैं। श्री साधन सरकार बंगाली हैं। उनका 4th general चल रहा है। और यह जगन्नाथ सिंह! 9th generation है, उसका। ये लोग यँहा रह चुके हैं और यहाँ को मिट्टी को ही अपनी मिट्टी समझते हैं। ये आसाम के कहीं किसी जगह ये लोग नौकरी करते हैं ये यँहा के प्रवीण नेता यह कहते हैं कि बाहर के लोगों को नौकरी मिली है। इस तरह की बातों का क्या असर पड़ सकता है?

आज आसाम में Oil Refinery के लिये demand हो रहा है। और Industry के लिये मांग है। मैं पूछना चाहता हूँ कि यहाँ के लोग क्यों यह मांग नहीं करते कि काछाड़ में भी कोई industry हो। अब हमारे प्रधान मंत्री श्रीमती इंदिरा गांधी जी ने statement दिया है कि आसाम में कई industries होंगी। हमारी मांग है काछाड़ में Paper Mill और Sugar Mill बनें। नहीं तो सारे काछाड़ में बहुत बड़ा हलचल मचेगा। इस में काछाड़ के तमाम आदमी हट जायेंगे। किसी भेदे या Party का फकी नहीं रहेगा।

इतना कहकर मैं राज्यपालजी के भाषण पर दिये गये धन्यवाद का प्रस्ताव समर्थन करता हूँ।

Shri Ramesh Mohan Kouli — মাননীয়া উপাধায়ক মহোদয়, সময় নিচেই থাকব। গতিকে এই থাকব সময়ৰ তিতৰতে দুবাৰ মান কথা কম। বাজাপালৰ ভাষণৰ ওপৰত অনা বিতৰ্কৰ সম্পৰ্কত দুবাৰ মান কথা কবলৈ আগবাঢ়িলো। বাজাপালৰ ভাষণত আমি বিশেষকৈ দুটা কথা দেখিবলৈ পাইছো। এটা হৈছে অস্থায়ী আৰু জনজাতি লোক সকলৰ আচুতীয়া আসনৰ মাদ আৰু ১০ বছৰলৈ বৃদ্ধি কৰা আৰু আনটো হৈছে নিৰাধিক নিৰোধ আইন মাদ বঢ়াই দিয়া। এই সম্পৰ্কে বাজাপালৰ ভাষণত উল্লেখ কৰিছে। কিন্তু বাজাপালৰ ভাষণত আন আন সময়ৰ সমূহ কথাৰ উল্লেখ নাই। ইয়াৰ কাৰণে আমি সকলোৱেই দুখ প্ৰকাশ কৰিছো—কিয়নো আমাৰ বাজাপাল মূল সময়ৰ বিষয়ে বাজাপালৰ ভাষণত কোনো উল্লেখ নাই। যাই হওক বাজাপালৰ ভাষণত জনজাতি আৰু অস্থায়ী জাতি-সমূহৰ আচুতীয়া আসনৰ মাদ আৰু ১০ বছৰলৈ বৃদ্ধি কৰা কথাটো উল্লেখ কৰাৰ কাৰণেই সেই সম্পৰ্কত দুবাৰমান কব খুজিছো। আজি আমি দেখিছো যে যোৱা ২০ বছৰে এই আচুতিয়াকৈ কথা কৰিবা বিলাকৰ পৰা আমাৰ কি হল? আমি কি পালো (?) এই বিলাক কথা আমি পুংখাপুংখকৈ নোচোৱাকৈ আৰু ১০ বছৰলৈ মাদ বৃদ্ধি কৰি থাকিলেই আমাৰ পিচপৰা জাতি সমূহৰ উন্নতি সাধন নহয়। এই দৰে ১০ বছৰে নালাগে আৰু ২০ বছৰলৈ বঢ়াই দিলেও একো কামত নাহিব। আমি স্বাধীন ভাৰতৰ সংবিধানত পিছ পৰা বিশেষকৈ অস্থায়ী আৰু জনজাতি সমূহৰ আচুতীয়া সংৰক্ষণৰ তিনি প্ৰকাৰে পাই আহিছো।

(1) Double number constituency (2) Reservation with sepearte electoral আৰু তৃতীয়টো হৈছে Reservation with joint electorate. তাৰ ভিতৰত বহুতো কথা আছে বৰ্তমান যি Reservation seat পদ্ধতিৰে জন-জাতীয় আৰু অস্থায়ী জাতি সমূহৰ বৰ্ণনাবেৰ্ণন কৰিলে তাৰ দলত ভাল আৰু বেয়া দুটা দিক্ দেখিব পাইছো। Reservation seat সমূহ প্ৰায় একো একো অঞ্চলত ১০ বছৰ বৰি চলি থকা হেতু সেই অঞ্চল সমূহত Non Tribal ও Non scheduled শ্ৰেণীৰ লোকসকলৰ অন্তৰত প্ৰায় অসন্তুষ্টিৰ ভাব দেখা পোৱা যায়—তাৰ ফলত নানান প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি হৈছে। তাৰ কাৰণ বিশেষকৈ এই Reserved seat থকা সমষ্টি সমূহত Tribal বা scheduled castৰ বাহিৰে আন আন general সম্প্ৰদায়ৰ মানুহৰ পৰা বিধান সভালৈ প্ৰতিনিধি হিচাবে থিয় হ'ব পৰা সাংবিধানিক ভাবে তেওঁলক স্ববিধা বা অধিকাৰ নাই আৰু সেই কাৰণে স্বাভাৱিকতে তেওঁলোকৰ মাজত সংঘৰ্ষৰ সৃষ্টি হয়।

এটা কথা হৈছে, সেই আচুতিয়াকৈ কথা সমষ্টি বিলাকত অজনজাতিয়

লোকসকলৰ জাতি সমূহৰ পৰা যেহেতু কোনো বৰ্গমৈ প্ৰতিনিধিত্ব পোৱাৰ পৰা]
বঞ্চিত তাৰ ফলত কিছুমান ভিভেদ কামী দলৰ সৃষ্টি হয়; তাৰে চেলুলৈ কোনো
কোনো বাজনেতিক দলে সেই ঠাইৰ বাইৰক উন্নতি পথত আগবঢ়োৱাৰ পৰি-
ৱৰ্ত্তে তেওঁলোকক বিপদে চলোৱাহে দেখা গৈছে।

সেই কাৰণে মই কব খুজিছো যে মাননীয় সদস্য সকলে যাতে এই যিনি
ভালদৰে বা পৰিস্থাৱকৈ বুজি লয় আৰু যাতে গোটেই খিনি কথা বাহিৰত বাইজৰ
মাজত প্ৰকাশ কৰিব লাগিব আৰু জনাব লাগিব যে আৰু ২০ বছৰৰ কাৰণে
ইয়াৰ ম্যাদ বঢ়াব লগীয়া হৈছে। জনজাতি আৰু অসুচীত জাতি সমূহৰ উন্নতিৰ
কাৰণে আৰু তেওঁলোকৰ যে এতিয়াও উন্নতিৰ দৰ্কাৰ এই কথা জন সাধাৰণক
ভালকৈ উপলব্ধি কৰাব লাগিব। এইটো নোহোৱাৰ কাৰণে আজি অনেক
ক্ষেত্ৰত গোলমালৰ সৃষ্টি হৈছে। গতিকে তাৰ ভিতৰতে অজনজাতীয় আৰু
জনজাতীয় দুয়ো পক্ষৰ পৰা (Double member) হোৱাতোহে বৰ ভাল হ'ব।
আজি ২০ বছৰ হ'লহি এই ক্ষেত্ৰত আমি কিমান অবহেলিত হৈ আছো তাকো
চাব লগীয়া হৈছে, চাকৰি নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত কি ব্যৱস্থা হ'ল? অসুচীত জাতি
বা জনজাতিৰ অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত কি ব্যৱস্থা হ'ল? মাটিৰ সমস্যা কি হ'ল?
এই ৩টা সমস্যাৰ কি সমাধান হ'ল, কবলৈ গলে আমি একোকে নাপালো।
মই যোৱা session ত এই বিষয়ে দুবাৰ কৈছিলো। এতিয়া আমি যি বিলাক
সংবিধানিক কুৰিয়া পালো সি নিচেই নগণ্য; চাকৰিৰ ক্ষেত্ৰত 10 p.c. আজিও
পূৰণ কৰিব পৰা নাই। ৭.৫ ভাগহে পূৰণ হৈছে তাৰ মানে ২.৫ p.c.
এতিয়াও বাকী আছে।

আজি ২০ বছৰৰ পিচতো পূৰণ নহ'ল; পূৰণ নোহোৱাৰ উপৰিও এতিয়া
আকৌ নিবহুৱা সমস্যাই দেখা দিছে। এই কথাটো এতিয়া চাবলগীয়া হৈছে
যে জাতি জনজাতি বা অসুচীত জাতিৰ মাজত যি সমস্যাই উদ্ভৱ হৈছে,
তাক নকৈ নোৱাৰি। নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত যি সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈছে সেইটো কোনে
বিবেচনা কৰিব। যদি কংগ্ৰেছ চৰকাৰেই নকৰে; এই বিষয়ে চৰকাৰে এৰা
ধৰা কৰাটো সামাজিক উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত সমীচীন নহয়। আজি বিশেষকৈ
Judicial চাকৰীৰ ক্ষেত্ৰতেই চাওক আমাৰ জনজাতিৰ বা অসুচীত জাতিৰ
বহুতে ১০/১৫ বছৰ ওকালতি কৰাৰ পিছতো এতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ পৰা
এজনো District Judge বা Sub-Judge ৰ চাকৰীত মনোনিত কৰা হোৱা
নাই। আমাৰ এতিয়া যিমান বিলাক কল কাৰখানা অসমত স্থাপন হৈছে,
যেনে Railway department হৈছে আৰু নামকৰণ কল কাৰখানা আদিত আমাৰ

B.A.M.A. pass কৰা ল'ৰাৰ কাৰণে মই নিজে বহুত বাৰ Request কৰিয়ো চাকদীৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই। ইয়াৰ বাবে মই বৰ চৰ্ছিত। আকৌ মাটিৰ ক্ষেত্ৰত আজি আমাৰ জনজাতি বা অনুসূচিত জাতিয়েই হওক আমি কি পাইছো? আমাৰ এতিয়া ১৯৬১ চনৰ Census মতে প্ৰায় চাৰে সাও লাখ জনজাতি প্ৰায় ২০,৬৮,৩৮২ (পাহাৰীয়া জনজাতীয়ক বো)। তেওঁলোকৰ প্ৰায় শতকৰা ৯৯ ভাগেই খেতিয়ক। এই খেতিয়কবোৰ ২ ভাগত বিভক্ত। কিছুলোকে চাপৰিৰ ওচৰত বাস কৰে, কিছুমানে চিৰস্থায়ী অঞ্চলৰ আশে পাশে বসবাস কৰি আছে। যেতিয়া গড়াখহনীয়া হয় সেই চাপৰিত বাস কৰা মানুহ অনাই বনাই ফুৰিছে আৰু কৰবাত মাটি পালেও তাৰ পৰা উচ্ছেদৰ কবলত পৰিছে। অতি আচৰিত কথা আজি ১০।১২ বছৰ ধৰি বসবাস কৰা পিছতো আজিও বহুতো ঠাইত জনজাতীয় লোকসকল Encroacher হিচাবে চৰকাৰৰ ওচৰত পৰিগণিত হৈছে। গোলাঘাটৰ দৈয়াৰ ক্বেষ্ট বিজাৰ্ডত তেনেকৈ চলিছে।

আনহাতে দেখিবলৈ পোৱা গৈছে যুগে যুগে বসবাস কৰি অহা জনজাতি লোক সকলৰে অধ্যুষিত অঞ্চল সমূহত আজিও পাট্টা বা বোৱালী হোৱা নাই। আজি তেওঁলোকৰ মাটি পাট্টা নাই যাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে সমবায় সমিতি গঠন কৰিলেও Bank ৰ পৰা তেওঁলোকে সেই মাটি ক্ষুদ্ৰ টকা নেপায়। এইটো বৰ দুখৰ কথা তেওঁলোকৰ কোনো দিনেই নিজৰ নায়। Lakhimpur Dist. ত বিশেষকৈ ৩টা Tribal Reserve আছে যেনে—Majuli, Dhakua-khana আৰু ধেমাজী। এই ট্ৰাইবেল অধ্যুষিত অঞ্চল সমূহত য'ত মাটিক সমস্যা বেচি সেই ঠাইত আজি দুবছৰেও Land Advisory কমিটি গঠন কৰা হৈছে যদিও এই কমিটি আজিও বহা নাই—৭৬ বাৰ Postponed হৈ গৈছে। Chief Secy যি বিদায় লোৱাৰ কাৰণে এই মিটিং হলহোক আকৌ Ahmedabad, Bombay ত কংগ্ৰেছ সভাৰ কাৰণেও আওপাকে এই মিটিং নহ'ল বুলি জানিবলৈ পাইছে। Settlement ৰ পিচত কিমান হাজাৰ হাজাৰ মানুহে মাটি পাট্টা পোৱা নাই এই কথা বিলাক চৰকাৰে চিন্তা কৰি চোৱা নাই—এই বিষয়ে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

তাৰ পিচত ২৭৫ অক্টোবৰ ২টা মানদ কথা মই কৈ সাম-নি মাৰিম। আজি Tribal ৰ নামত যদিও আলি পঢ়লী বা স্কুল দৰ হৈছে কিন্তু তাত অনা ট্ৰাইবেল লোক সকলেও অধিষ্ঠা পাইছে। গতিকে দেখা যায় Tribal নামতেই অনা Tribal লোকসকলৰো অধিষ্ঠা যে হৈছে তাক হুই কৰিব নোৱাৰি কলেজ হস্পিতেল আদি সকলো ক্ষেত্ৰতে।

টাইবেল সম্প্রদায় আজি পিচপৰা বক্ষণশীল আৰু কুংস্কাৰ পূৰ্ণ। এই কুংস্কাৰ আৰু বক্ষণশীলতা ছব কৰিবলৈ আমি চেষ্টা কৰিব লাগিব। এই কথা কবলৈ গলে বক্ষণশীলতা সকলো সমাজতে আছে তাক ছবীকৰণ কৰিব লাগে। এই বিলাক ছব কৰিবলৈ দায়িত্ব কেৱল চৰকাৰৰেই আছে এনে নহয় সমাজৰো আছে। এই ক্ষেত্ৰত Missionaries যেনে Ram krishna মিশন ঘৰ মৰা সত্ৰ আৰু আন আন সত্ৰ আদিয়ে Tribal welfare ত বহুখিনি বৰঙণি যোগাইছে, আমি ভাল পাইছো কিন্তু মই এটা কথাৰ উত্তৰ বিচাৰিছো যে কিয় এই welfare ৰ নামত উত্তৰ লক্ষীমপুৰ ঘাৰমৰা সত্ৰৰ ভিতৰত ২০২১ হাজাৰ টকা খৰচ কৰি Tribal নাম লৈ Tribal Rest house (জিৱণী ঘৰ) নিৰ্মাণ কৰি দিয়াইছে এই Rest house সত্ৰৰ ভিতৰত নিৰ্মাণ হৈছে Tribal Grant ৰ পৰা। তাৰ পৰা জনজাতীয় বাইজৰ কি উন্নতি হৈছে? ই অপচয়ৰ নমুনা নহয় নে? এইটো বিষয়ে বিশেষ ভাবে বিচাৰ কৰিবলৈ মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো।

Shri Bhubaneswar Barman : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত বিতৰ্কত অংশ গ্ৰহণ কৰি মই কব খোজো যে আমাৰ মাননীয় বন্ধু শ্ৰীৰমেশ মোহন কুলি, শ্ৰীপিটিং কোৱৰৰ ভাষণত উল্লেখ কৰি আমাৰ অনুশ্ৰুতীত আৰু অন্যান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায় আৰু—উচ্চবৰ্গ সকলৰ মাজত যাতে ভাঙনমুখী শক্তি বিলাকে—চৰকাৰৰ ভুল নীতিৰ আশ্ৰয় লৈ গা কৰি উঠিব নোৱাৰে তাৰ বাবে সাৱধান হৈ পূৰ্বাপৰ প্ৰচলিত সামাজিক বৈষম্য দূৰীকৰণ কৰিব পৰা যায় তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সকলো দিশতে এই জাতিগত বৈষম্যবোৰ দূৰ কৰাৰ লগে লগে যিবিলাক শিক্ষিত ডেকা লৰা নিবহুৱা হৈ আছে তেওঁলোকক আৰ্থিক উন্নয়নৰ দ্বাৰা কুটিৰ শিল্প আদিৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক আগবঢ়াই নিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আৰু তাৰ কাৰণে যিবিলাক সা-সুবিধাৰ দৰ্কাৰ তাৰো ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগে। জনজাতিক দিয়া সা-সুবিধা, কুটিৰ শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত দিয়া হেজাৰ হেজাৰ ঋণ আদিৰ ভিতৰত কোনে কত কিমান পালে তাৰ কোনো ইয়ত্তা নাই। গতিকে এই নীতি গ্ৰহণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বৈ যোৱা আসোৱাহবোৰ চৰকাৰে আতৰাই—জনজাতি সকলৰ উন্নতিসাধনৰ লগতে কুটিৰ শিল্পত উন্নত কৰিব লাগে। তদুপৰি ভূমিহীন থলুৱা লোক যিবিলাকে হাঁহাকাৰ কৰি ফুৰিব লগা হৈছে—তেওঁলোকৰ মাজত ভূমি বিতৰণ কৰাটো চৰকাৰৰ নীতি হোৱা উচিত আৰু জন শিক্ৰনৰ দ্বাৰা পতিত মাটিকো উৰুৱা কৰি এই লোক বিলাকক এটা সংস্থান দিব লাগে। এই সম্পৰ্কত ৰাজহমন্ত্ৰী শ্ৰীমহেন্দ্ৰমোহন চৌধুৰী যি নীতি লৈছে সি গৰীব সকলক কিমান উন্নত কৰিব পাৰিব কোৱা টান। এই সম্পৰ্কত

মই মাত্ৰ কেইটামান পৰামৰ্শ আগবঢ়াব খুজিছো। জনজাতি-সংৰক্ষিত বিলখনৰ ১০ বছৰীয়া মাদ বচোৱাৰ লগে লগে উপযুক্ত মা-তৃবিধা দি তেওঁলোকৰ আৰ্থিক অৱস্থা উন্নত কৰিব লাগে। অল্পমত সম্প্ৰদায়ৰ শিক্ষিত নিৰুচ্চৰা সকলক চাকৰি আদিৰ দ্বাৰা নিয়ো। কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। চিকিৎসাৰ ক্ষেত্ৰতো বিশেষকৈ বৰপেটা চাৰ্ভিভিজন আৰু নলবাৰী Sub-divisionৰ কথা উল্লেখ কৰিব পাৰি। চিকিৎসাৰ ক্ষেত্ৰত অতিৰিক্ত পিচপৰা হোৱাৰ গতিকে ইয়াৰ জনজাতীয় লোক সকল বহুতো অত্ৰবিধা সম্মুখীন হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত দিবলগীয়া মা-তৃবিধাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ আগ্ৰহৰ অভাৱ পৰিলক্ষিত হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত স্বাস্থ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰা স্বত্বেও তাৰ কোনো প্ৰতিকাৰ নহল। জনসাধাৰণৰ সমস্যা সমস্যা হৈয়েই থাকিল।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই এইটোকে কব বিছাৰিছো যে মাদ বচোৱাৰ ফলত উচ্চবৰ্ণ আৰু জনজাতি আৰু অল্পস্বৰ্ণিত সকলৰ মাজত যাতে ইৰাজনিত কোনো সংঘৰ্ষৰ সৃষ্টি হ'ব নোৱাৰে তাৰ প্ৰতি সচেতন হৈ, উচ্চবৰ্ণ, জনজাতি আৰু অল্পস্বৰ্ণিত জাতি বিলাকৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতিত গুৰুত্ব দিব লাগে। লাগিলে গবীৰ বামুণেই হওক, হীৰাই হওক বা বগিগাই হওক—আধিক উন্নতিৰ দ্বাৰা সমাজ সেৱাৰ স্তৰোন্নতি দিয়াৰ লগতে তেওঁলোকৰ বক্ষণ-বেক্ষণৰো দিহা কৰিব লাগে আৰু ইয়েই চৰকাৰৰ কৰ্ম আৰু ধৰ্ম। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, উন্নয়নমূলক যিবোৰ আচনি লোৱা হয় আৰু তাৰ কাৰ্য্যকাৰিতাৰ কাৰণে যিবোৰ টকা বিতৰণ হয় আৰু সেইবিলাক যাতে ন্যায্যমতে বিতৰণ কৰিব পৰা হয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰৰ কৰ্মকৰ্ত্তা আৰু সেই লোকসকলৰ প্ৰতিনিধি সকলে বিশেষ মনোযোগ দি কাম কৰিব লাগে।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

গতিকে এই বিলাক এটা উন্নয়নমূলক কামৰ যোগেদি বিতৰণ কৰাৰ উপায় উদ্ভাৱন কৰিব লাগে আৰু যিটো অঞ্চলত এই কাৰ্য্য কৰা হয় তাত স্থানীয় এম্. এল. এল. লগত আলোচনা কৰি যদি বিতৰণৰ ব্যৱস্থা কৰে তেন্তিয়াহলে সেই অঞ্চলত থকা লোক সকলৰ যি বৈষম্য সেই বৈষম্য দূৰ হ'ব বুলি মোৰ ধাৰণা।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ oppositionৰ যিখিনি সময় আছে সেইখিনিৰে কিছু মই কম আৰু তাৰ বাবে আমাৰ কোনোবা এজনে নোকোৱাকৈ থাকিলেও বেয়া নহয়।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই এটা অৱস্থাৰ কথা উল্লেখ কৰিব খুজিছো যে আজি আমাৰ ৰাজ্যত অচহুচীত জাতি বা ভৈয়ামৰ জনজাতিৰ নামত অনেক হুবিধা দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে কিন্তু প্ৰকৃততে তাৰ হুবিধা নাপায় । উদাহৰণ স্বৰূপে নবেল নামৰ এজন অচহুচীত জাতিৰ মানুহে ৬০ টকা T. B. হোৱাৰ বাবে C. S.ৰ পৰা পাবলৈ কিমান অহা যোৱা কৰি খৰছান্ত হ'ল তথাপি চিকিৎসা কৰাৰ বাবে সাহায্য নাপালে ।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

Mr. Deputy Speaker—আপুনি এইবোৰ কথা বাজেট আলোচনাত কলেহে ভাল হব ।

Shri Bhubaneswar Barman—উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু এটা কথা কওঁ— শ্ৰীকনক বড়ো নামে এজন ট্ৰাইবেল শিক্ষকৰ T. B. বেমাৰ হৈছিল । তেওঁৰ এই বেমাৰ চিকিৎসা কৰোতে বহুতো টকা খৰছ হৈছে । তেওঁ তাৰ কাৰণে অৰ্থাৎ চৰকাৰৰ সাহায্য পাবৰ কাৰণে কৰ্তৃপক্ষৰ ওচৰত অনেক দখান্ত কৰিছিল । অথচ তেওঁক চৰকাৰে কোনো সাহায্য নিদিলে । এইটো হৈছে আজি চিকিৎসাৰ নিয়ম । এই ক্ষেত্ৰত কাৰ অন্তৰত দুখ নালাগিব । কিন্তু এইদৰে জনজাতি আৰু অচহুচীত জাতিৰ নামত টকা-পয়ছা খৰচ কৰিবলৈ অনেক নিয়ম দিয়া স্বত্বেও কিয় সাহায্য দিয়া হোৱা নাই ? গতিকে এইটো বিবেচনা কৰি চৰকাৰে এই পিচপৰা লোক সকলৰ সৰ্বস্বত্বীন মঙ্গল সাধন কৰিবলৈ, মই চৰকাৰক অৱৰোধ কৰিলো আৰু সদনে ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত যিটো সংশোধনী প্ৰস্তাৱ আনিছে সেইটো মই সমৰ্থন কৰি মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো ।

Shri Bhadreswar Gogoi—মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াৰ ভাষণত মই সঁচাকৈ বৰ সন্তুষ্ট হৈছো ; যদিও তেখেতে তেখেতৰ ভাষণত হৈ যোৱা প্ৰকৃত ঘটনাৰ কথা, বিশেষকৈ আমাৰ বিধান সভাৰ সদস্য স্বৰ্গীয় ধৰ্মীনাথ বৰভূঞাৰ নাম আৰু কৰিব লগীয়া উন্নয়ন মূলক আচনিৰ নাম উল্লেখ কৰা নাই । মই এই কাৰণেই ভাল পাইছো যে—ৰাজ্যপালে পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে অসমৰ ভবিষ্যত উজ্জলৰ কাৰণে তেখেতৰ ভাষণত যি নতুন ইতিহাস সৃষ্টি কৰিলে অসমীয়া জাতিৰ প্ৰতি, অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰতি যি সন্মান দেখুৱালে, সেই ফালৰ পৰা মই তেখেতক আন্তৰিক অভিনন্দন জনাইছো আৰু আশা ৰাখিছো যে ভবিষ্যতেও যেন সেই সন্মান, সেই মৰ্যাদা অটুত কৰি ৰাখে ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, স্বাধীনতা পোৱাৰ কিছু দিনৰ পিচৰ পৰাই গোটেই

ভাবতবৰ্ষতেই নিজৰ ভাষাক সন্মান দি আহিছে যদিও দেশে ভাষাক উপযুক্ত সন্মান এতিয়ালৈকে দিব পৰা নাই। ফলত অনেক সময়ত ভাষাৰ কাৰণে আন্দোলন প্ৰযুক্ত কৰিবলগীয়া হৈছে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত যি বিলাক ৰাজাই ভাষাৰ নোৱাৰি পোৱা নাই বা ভাষাৰ স্বাধীনতা বুজি পোৱা নাই সেইবিলাক ৰাজ্যৰ সৰ্বসাধাৰণে স্বাধীনতা কি বস্তু উপলব্ধি কৰিব নোৱাৰে। আজি আমাৰ দেশত কি কি নিবিখ্যত জনসাধাৰণ জীৱিত হৈ আছে কি কি নিবিখ্যত জনসাধাৰণক ভাষাই, শোষণ কৰি আছে, তালৈ লক্ষ্য বখাটো আজি একান্ত কৰ্তব্য। আজি আমাৰ স্বদেশী ভাষাক বিদেশী ভাষাই এইদৰে অনবৰত শোষণ কৰি থাকিলে, আমাৰ দেশ অন্ধকাৰত পৰিণত হ'ব। এইটো সকলোৱে জনা কথা। আজি পৃথিবীৰ যিকোনো দেশেই হওক নিজৰ ভাষাক কেতিয়াও আদৰ নকৰাকৈ থকা নাই। সেই কাৰণে প্ৰত্যেক দেশেই একোখন ভাষা আইন কৰি নিজৰ দেশত প্ৰতিপন্ন বিস্তাৰ কৰি আছে। এনে ক্ষেত্ৰত আমাৰ ভাষাৰ মৰ্যাদা অস্বীকাৰ কৰাটো চৰকাৰৰ একান্ত কৰ্তব্য।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যৰ সকলো বিষয়তে আৰু সকলো ক্ষেত্ৰতে দেশীয় ভাষা চলাই যাবলৈ আমি সকলোৱে আবেদন কৰিছিলো। কিন্তু আমাৰ দুৰ্ভাগ্য যে সেই যিনি এতিয়াও পূৰণ হোৱা নাই। আশাকৰো সেইখিনি নিশ্চয় ভবিষ্যতে দেখিবলৈ পাম।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱাকালি অচুস্থচীত জাতি আৰু জনজাতি আৰু ইন্দু ভাৰতীয় লোকৰ মঙ্গলৰ কাৰণে যি খন বিল দাঙি ধৰিছে সেইখন বিলত মোৰ সম্পূৰ্ণ সমৰ্থন আছে। কিন্তু আমাৰ মাননীয় সদস্য কেইজনমানে এই ক্ষেত্ৰত সন্দেহ কৰিছে আৰু সন্দেহ কৰিব লগীয়াও। কাৰণ এই ১০ বছৰৰ দৰে আৰু যদি ২০ বছৰো বঢ়াই দিওঁ তথাপিও যদি চৰকাৰে সেই লোকসলৰ কাৰণে মুঠেই চেষ্টা নকৰে, তেন্তে সেই জনসাধাৰণ কেনেকৈ উন্নতি পথলৈ আহিব আৰু কেনেকৈ তেওঁলোকৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ উন্নতি হ'ব? এই বিলাক ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ মনোনিবেশ থকা উচিত।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা ২২ বছৰ ধৰি সংবিধানে এই হুবিধা দি আহিছে। কিন্তু সেই হুবিধা হয়তো প্ৰকৃত প্ৰাৰ্থাজনে ভোগ নকৰি আন এজনে ভোগ কৰি আছে আৰু চৰকাৰেও অন্যলোক জনৰহে এইবিলাক হুবিধা দি ধনী কৰি ৰাখিছে আৰু চৰকাৰেও সেই কথা নিম্নাতে থৈ এইলোক সকলৰ সৰ্ব্বাঙ্গীন উন্নতিৰ কাৰণে মুঠেই চেষ্টা কৰা নাই।

মই আৰু এটা কথা কওঁ যে শিক্ষা নীতি, বাণিজ্য নীতি আৰু ভূমিনীতিৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ সম্পূৰ্ণ বাৰ্থ হৈছে। এইটো পৰিস্থাৱ কৈ দেখা কথা। মই ইয়াৰ বহুতো উদাহৰণ দিব পাৰোঁ। যেনে—আমাৰ কিছুমান ঠাইত কেইটামান মদৰ মহল আছে আৰু তাত কেইজনমান মালিক আছে। এই বিলাকত অহুস্টীত জাতি আৰু জনজাতিৰ লোকক সামনা দৰ্শুহা দি কিছুমান পুজিপতিয়ে শোষণ কৰি আছে। সেই লোকসকলৰ দুখ দুৰ্গতি দূৰ কৰিবৰ কাৰণে যদি চৰকাৰে চেষ্টাই নকৰে তেন্তে আৰু ১০/২০ বছৰ বটাই দিলেই তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰা হবনে? সেই কাৰণে মই কব খুজিছোঁ যে যেতিয়ালৈকে এই চৰকাৰ ডাঙি অন্য চৰকাৰ গঠন কৰা নহয় তেতিয়ালৈকে আমাৰ সৰ্বসাদাৰণ ৰাইজৰ উন্নতি সাধিত নহয়।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, কিছুদিনৰ আগৰ পৰাই কংগ্ৰেছৰ মাজত কাজিয়া লাগি আছে আৰু সেইসকলৰ আন্দোলন এতিয়াও চলিয়েই আছে। সেই আন্দোলনে আমাৰ সদনতো প্ৰাধান্য বিস্তাৰ কৰিছে। কিন্তু এইটো পৰিস্থাৱ কথা যে ভাহানি কৃষ্ণৰ বংশধৰ সকলে মাদুৰীৰন লৈ কটাকটি কৰি নিজে শেষ হোৱাৰ দৰে কংগ্ৰেছ চৰকাৰেও নিজ গুণে মৃত্যু নোহোৱালৈকে ৰাইজৰ কোনো উন্নতি নহয়।

(সময়ৰ সংকেত)

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সময় শেষ হৈছে আৰু ইমানকৈ কৈ মোৰ বক্তব্য সামৰাবি মাৰিলোঁ।

Adjournment

The Assembly then adjourned till 10 A M. on Thursday, the 22nd January 1970.

Shillong,
The 22nd January, 1970.

U. Tahbildar,
Secretary,
Legislative Assembly, Assam